

ډنګر کا مٿي سير در سوايي پېزه مکال

هيواد کي د ننه هلته لاشه بر يېښي چي دلو سپني او پولادو په وراندي پر عقيدوی خواک د تودي شوي ويني او غوشي د بري او توان ژوندي نموني گوري او تلپاچ نښي. هلته چي پل په پل د روسي بنکيلاك د مدرنو او مدهشو وسلو دو سپنو توقى پرقي دی او د بمنو ہار چي، هلته چي خرونه او د بنتي د لويو او ورو وسلو د مرسيو پوچکو نيولى او د بارتون بوی او لوخر، خوله روسانو سره مقابله پداسي انداز کي روانه ده چي نريوالو ترى د بنکيلاك گرو ترشيپتو کاونه زياته خواري په سيند لاهر کره، دا لوړي حل دی چي روسي استعمار د پر اختيا غوشتنی د سياست په منه کي د داسي بدی ورخ او روسي سره مخاسخ کيږي، داسي روسي چي په سياسي او نظامي اخونوکي د پر له پسي ماتو په خوړو سره ی د غولوونکو تبلیغاتو او تشن په نامه شعارونو له لاري لاس ته راوري درواغجن

روسانو د نېغ په نېغ تيری د شپورم کال تر رارسيدو پوري ہداسي عظمت، داسي قهر مانۍ او د مرۍ جوش او غور خنګ نه وه روانه. هغه روسيه چي له کاو کلو راسي يې دير خپلواک ملتوونه تر مرۍ تير کپري او د دير او ازانۍ او روا حقوق يې غصب کپري او لکيا ده غصبوي في هغه روسيه چي له مادۍ او پوځي لحاظ يې اندول او رقیب بلا کونه له مقابلې په ويره کي وو، خونن له همدغه مادۍ او پوځي خواک او هیبت سره سره په افغانستان کي په ګونډو شوي او هره ورڅ په هر منګر کي د ماتي ترڅه واقعيتونه گوري او د خپل روسي له شرمې ډک انجام.

لن د افغانستان د جهاد لمبرکته د روسي بنکيلاك په مرۍ کي د بنکيل شوو ملتوونو پاخونونه او د ازادي ناري نژدي ده چي ستونې یې خيري کا.

د افغانستان د جهاد عظمت په

د افغانستان د مقاومت عظمت او اعجاز پدی کي دی چي دغه مقاومت جنګ ندي جهاد دی. د مادی پر اختيا غوشتنی پياره ندي د کوم جاپر د اقتدار او قدرت پخاطر ندي دغه مقاومت د خدای امر دی او عبادت. یواخی د دو خواوو تر منځ زور آزمایيل او مسابقه نده، په دغه مقاومت کي د معنویت پله در نه ده، دېره در نه. دغه جهاد پر ځکه د الله تعالى (ج) د حکومت د ټینګولو او د الهی نیاو د تحقق په لاره کي د سر بنندنو د بهيريو توپاني موج دی او لوی سیلاپ.

د دغه جهاد عظمت پدی کي دی چي «ربنندونکي یوازی او یوازی د الله تعالى (ج) پر عظمت قابل دی او بس «العظمة لله».

نو ځکه بریالی هر مخ خي او سر لوړي. او که دا نه وی نو د روسي غوندي له وحشی لوی نظامي بلک سره د تشن لامو، وړو او او بې وسیلی ملت مقابله به نن د

حیثیت او هیت له یوی معنی
پایاولد .

رومانو په افغانستان د تیری پر
پلان له دیر پخوا کار بیل کپوی
وو ، مختلفني دیسیسی یه په مخنه
واچوی دوخت نا مطلوبه او خان
پایللي حکومتونه یه دی ته ار
ایستل چي د استعماری فعالیت
پرمخ په دروازی پرانیزی .

کا، جي، بی پدغه لار کي دیری
ستومانی و گاللي او خولی یه تویی
کپوی ، قدم پر قدم یه د تیرو بی
بعصیره حکومتونو بواسطه د خپل
تیری لار او اوره کپه .

د کمونیزم مخالف عناصري یه د
بلا بیاو توطشو له لاری له منځه
بیورویل .

اسلامي تحریک چي د سره او
تور پکیلاک خلاف مبارزی تر
څنګ یه په هیواد کي د حاکمه
طبقی له فساد او ناروا سره هم
مبازه کوله وار په وار و نکاوه ،
او د تحریک د لایپاورتیا دمغ نیوی
په لاره کي یه له تیرو حکومتونو
په تیره د داود خان له قلابی
جمهوریت له پوره ګټه وکړه . د
تحریک یو شمیر مخکنې ورونيه یه
یو په بل پسی زندانی او په
شهادت ورسول . او د جمهوریت
د مخالفینو تر سریوبن لاندی یه
د کمونیزم ګن مخالف شخصیتیزه

اووس د چېزینکو ملا هم د دغه بار
د دروند والی له اسله په ماتیدوده
او د نړیوالو په اذهانو او بین -
العلی ساهمه کي خودکرملین رسواه ،
پي او شرم داسي مرحلی ته رسیدلی ،
چې نه د ماسکرو ملتو په غوندو
کي هې شېخ ورته پاته دی او نه د
نا پېیلو هیوادو په کنفرانسونو او
نه په نورو بین العلی غوندو او
تولنکو ک .

د شور کودتا د افغانستان
مسلمان مات لا پیدار کړه ، او
پاڅيده زندانونو ته تیل و هل
شول خو کارانه شول ، ژوندي
خښ شول خو غلی نشول ، مالونه
او شته یه لوبت شول ئخو چوپتیا
پي غوره نکړه . سرونه یه تر تراکتور
لاندی چیت شول ئخو تیت نه
شول . غوښی په برقونو وسیعیلی ،
نوکان تری واپسیل شول . . .
خاورو ډکه کړه او دادی اووس

زندانی او اعدام کپول .
ذکرملین پنکیلاک ګکرو د اسلامي
تحریک د ورخ په ورخ پیاوړتیانه
داسی په ویره ترهه کي شول چې
د خان په ګټه یه د ظاهر شاه او
داود خان رئیسونه هم و نشو
زعملی ، او بیا د جهاد توپان څهو
داسی په مخه کپول ، او داسي وار
خطا یه په سر واخیستل چې دثور
له کودتا وو-ته یه د ترهک او
امین حکومتونه هم چې واګي یه
لېغ په نیغه د کرمملین په لام کي
وی او د هغوي پراخور تېل و
په ډیر لیو وخت کي یو په بل پسی
د دوزخ میلهانه کپول .

او یا تر نه د دغه په تاو او
نېبوک سوختی او نینه کپی .
دامي چي د روسانو د خان ، مالی
او سیاسی تاوانونو د روند بار د
بریژنیف او اندروپوف خوله له
خاورو ډکه کړه او دادی اووس
خو مخې یه و نه ګرخاوه او د

لرگیو او دار تیاور نو رو لو مر -
نیو موا دو له نشتوالی سره سره
د مجاهدینو بزیالیو او کفر ما -
توونکو برید ونو سور لېکرها او
ېبرک د اسی به شر غړ و کپیدی
او دا سی تیاور یې بې - راوستی
ده چې پاډاران هروز غلامان دې
کفایاتی په جرم له صحنه لېږي
کړوی او دسرو نو باج تری اخلي،
نور خوپزېر ده چې کایښه یې هم
لکه د ګنډګار مړی قېر تراوشه
نده ټینګه شوی او په میاشت لیمه
کی د غلامی په کارکی دې کفایاتی
له امله د با دار په لاس تغیر
پکی راځي او تېا یې . داصی چې
وار په وار د با دار له لاسه د
غلامی په پاداش کی د مرگ له
جام شورته پورته کړو او د روسا
انهgam ګوټ . او د بادار خود
حال په زې داحال دې چې :
غوره مې ګټلو سر مې بایلود
عالمه مه پوښتني زمه: زړه حالونه

کی یوه بله زرینه پانه، هغه روسان
ېچه د خپل نظامی قدرت او زور
په تکیه یې په دریو میاشتو کی د
مقاومت او جهاد د له منځه ورلو
فیصله او خوب لیدلی ئېخواوس
څېره پېنځو کلوته واوېته . هغه
سور لېکر چې چکوسلوا کیا او
له هغه وړوښی هنګری یې په
څارویشنو ساعتو کی نیوی وه، خو
په افغانستان کی یې د تېږي پر
شپږم کل د کابل پهار په وړوکی
حلقة کی هم له سختو امنیتی
تدایرو سره د روسي سناارت ،
ارګک بالا حصار، د دفاع !!
وزاوه، راډیو تلویزیون او نور
حکومتی اما کن هره شپه د
مجاهدینو ترتوانمنو بریدونو لاندی
لې زېږي او نېږۍ . او دا خو
وخته خو کوڅه ډب بېرک هم
د دنسی بندی ورځي او رسواي
له ویری او شرمه په راډیو کې په
کوکو او چیغو مری وشاوله .
روان ژمی د تیلو، بریښنا ،

پاخون لاره یې پری نېټوډه .
پېډی اساس د روسانو تېول
خوبونه غلط وختل او پلانونه
چې .
نقشه یې د لاری خنډ شوډ او د
خان بلا .

او بیا د جدی له لغې برغل
سره د جهاد لمون نوره هم پراخه
شوه او خواکمنه، لانور یې پاخونه .
او جهاد ته اماده، د جهاد همی
د کابل په پهار ورنټوتلی له پهار نه
د تسانکو تاواړاتاوا په لادی
دیوالونه یې ونډول، د کابل پهار
د مخاصلی کړو لا پسی تندګ شوه
او تندګیری .
او لا خومره چې روسان وحشت
او بېبریت ته لاس اچوی؛ هفو
مره د افغانستان جهاد پیاوړی
کېږي . او خومره چې روسان د
کلیو او بیګناه خلکو بتیاریو او
وژلوا ته زور ورکوی ، د جهاد
کاروان لا پسی دیرېږي او ګښدی
کېږي . لیکې یې غزېږي او
پراخېږي .

او اوس چې د روسانو د برښه
تېږي پېنځه کلونه تېږۍ د روسانو
په رسواي او ماته او د افغانستان
د کفن پر تن مؤمن ملت په ویاړ -
ونو او اټاواړی ، جهاد او سر-
پېنډنو یو بل کال اوږي، او د
فلاح بینونکو مبارزو په تاریخ

درآیات قرآن

شهرافی

حمایت از منام قداست مرتبه آن به تهیه و آماده کردن قوه بیپردازند چنانچه درآیت ۶ سوره انفال فرمود: «واعدوالهم ما استطعتم من قوه و من رباط الخیل ترهبون به عدو الله و عدو کم... یعنی آماده کنید برای مقابله با دشمنان، آنچه می توانید از قوه و اسپان بسته تا بررسانید بآن قوه دشمنان خدا و دشمنان خود تا نرا... چون آیت مذکور به حیث امر خداوندی و بصفت دستور و ایساس عناصر قوه و پیروزی درجهاد اسلامی است بنا بران لازم است تا به تعبیر کلمات والفاظ آن متوجه شده و اهتمام و توجه قرآنی را در عناصر و انواع قوه تفسیر کنیم تا نیک ظاهر شود که دین اسلام برای مقابله با باطل و باطل گرایان بکدام وسایل توسل میکند و از کدام راه و طریقه آنها را سرکوب می نماید؟ تا بشریت از شرشار

سان مبارزه مذکور به شرط مغلوب ساختن همدیگر تا روز قیامت ادامه خواهد داشته و حدیث نبی «الجهاد ماضی الى يوم القيمة» - یعنی جهاد تا روز قیامت دوام دارد - آنرا تائید میکند و مبارزه مذکور را تا روز قیامت دو امدادار نشان میدهد. طبیعی است که در اکثر اوقات موعظه و پند و سخن نیک و پسندیده موثر و افع نمیشود پس باید هر کدام قوه داشته باشد تا خود را از خطر و تهدید دیگری حمایت کنند... و حق باید دارای قوه باشد که قرار سنت طبیعی الهی در روی زمین و از راه اسباب و علل پیروزی و مونقیت رانصیب شود و بعیث یک قدرت باطل شکن عرض اندام کندلذا خداوند (ج) مسلمانان را که حامیان حق و حقیقت اند مامور ساخت تا به خاطر پیروزی حق و

واعدوا اینم ما استطعتم من قوه و من رباط الخیل تر هبون به عدو الله و عدو کم... از خصوصیت ها و امتیازات دین میین اسلام یک این است که آن دین عملی و تطبیقی است و در حل قضا یا و مشکلات بشری تنها به گفتار اکتفا نکرده و می خواهد که آنها را از طریق عملی آن حل و فصل نماید و این هم ثابت است که خصوصیت و منازعه بین حق و باطل سنتی است از سنت خداوندی و سنت الهی قابل تغیر و تبدیل نیست «ولن تجد لسمة الله تبدیلا و لن تجد لسمة الله تحولیا» و این سنت به حیث یک و صف ابدی و جا و یدانی باقی می ماند و طور یکه از اولین آوان پیدایش بشریت در روی زمین واز نخستین با مداد پدیدار شدن حق و باطل این وصف منازعه دوام داشت بهان

وقت آن گذشته است ولی جهاد افغانستان و مالک مشابه بآن، باز ثابت ساخت که تعبیر قرآن - رباط الخیل - به حیث یک تعبیر معجز بوده و تا روز قیامت اهمیت و ارزش آن باقی است و همان نقشی راکه و سایل ترا نسپورتی امروز از قبیل تانک، موتور و طیاره در حمل و نقل اسلحه و انتقال آن از یک محل به محل دیگر دارند اسب ب تناسب خود آنرا نیز اجرا میکند البته تفاوتیکه در سرعت و حمل زیاد آنها است قابل انکار نیست ولی به هیچ صورت این و سایل ارزش و نقش اسب را از بین برده نمیتواند و این تقادم زمان و گذشت روزگار و اختراع و سایل حریق علاوه برآنکه اهمیت آنرا زایل نساخت بلکه بیشتر ثابت کردو این هم از جمله اعجاز قرآن بشمار میرود.

به تائید این مطلب بهتر است حدث حضرت رسول الله (ص) را ذکر کنیم که می فرماید: الخیل معقود فی نواصیها الخیر الی یوم القامة يعني خداوند خیر را تا روز قیامت در پیشانی اسب گذاشته و در دیگر احادیث است که در کس اسب را به نیت جهاد فی سبیل الله نگهداری کنند در

کلمه جامع است که تمام انواع قوّه عقیدوی و مادی و ظاهری که تا روز قیامت ساخته شود از مدلول آن بیرون شده نمیتواند. و هر دو نوع قوای معنوی و مادی را یک اندازه و یک پیمانه دربردارد.

رباط الخیل یعنی ا.پان بسته برای جهاد با آنکه در مدلول کلمه قوّه شامل است ولی تذکر آن بقسم جراگانه بیبی است که در زمان نزول قرآن اسب یگانه وسیله جهاد و وسیله حمل و نقل و سایل و آلات جهاد بود بنا بر آن به اساس ارزش و اهمیت او را به حیث قوّه مستقل و جداگانه ذکر کرد مثل اینکه آن قوّه جداگانه باشد و طوریکه دیده میشود این ارزش اسب منحصر بآن زمان نبوده بلکه امروز باوجود اختراع طیارات جنگی و راکت های قاره پیها و صد ها نوع اسلحه دیگر باز هم اسب موقف و ارزش خود را طوریکه در صدر اسلام به اثبات رسانیده بود در زمان حاضر نیز اخذ کرده است و در عصر فعلی نیز به حیث وسیله موثر و مفید جهاد محسوب میشود.

بودند مرد میکه می گفتند جهاد اسب تحت تقادم زمان آمده

نیجات یا بد. اینجا بدو کلمه آیت مذکور زیادتر متوجه می شویم که یک لفظ قوّه و دیگری کلمه «ترهبون به» است تا واضح شود که در تعبیر بآنها چه اسراری است و چه معانی و حکمت ها.

قرار قواعد لغوی کلمه قوّه نکره واقع شده بنا بر آن کلمه مذکور تمام انواع و اقسام قوّه را شامل میشود زیرا نکره در اصطلاح نحوی ها و اهل لفت کلمه را می گویند که بیک چیز معین دلالت نکرده باکه اقسام و انواع مختلف آن جنس و یا ان معنی را دربر میگیرد لذا هر نوع قوّه ایکه برای سرکوبی دشمن ضروری است و یا کم از کم جزئی ترین مفاد هم داشته باشد شامل میشود چه قوّه معنوی و روحی و چه قوّه ظاهری و مادی؛ و این لفظ طوریکه در گذشته شمشیر، برچه، نیزه و تنفس را در بر می گرفت امروز تازه ترین اسلحه را از قبیل: طیاره، تانک، ماشیندار های مختلف وغیره را بهمان سان در بر می گیرد و قسمیکه قوّه ایهان، عقیده و معنویت را در زمان گذشته شامل بود آن قوّه را نیز امروز بهمان حیثیت و صفت شامل می باشد و چنان

فوق سوالی پیدا میشود که آن
مسامانان با داشتن قوه و اسلحه
ساخت دشمن مقابل که از خود
آن دشمن غدار بست آورده اند
می توانند آنها را مركوب کنند؟
یا در دل و دماغ آنها با داشتن
آن اساجه خودشان خوف و ترس
را ایجاد کنند؟ چه فکر می کنید
اگر در دست مسلمانان تنها آن
قوه ماخت دشمن باشد و بس، پس
دشمن نسبت به آنها اسلحة بیشتری
دارد و از طرف دیگر به همه کم
و کیف و طریق امتحان و ختنی
کردن و دفع آن معلومات کاف و
علم کامل دارد و تاثیر و موثریت
آنرا خوب تر میداند بنا بران
ضروری است که امت اسلامی از
خدود دارای اسلحه باشد که دشمن
نه از آن ساخته بتواند و نه وسیله
دفع آنرا پیدا کند بنا بران در
مقابل آن حیران و مبهوت بماند

هر دو نوع آن دربرابر دشمن
بجنگند تا شاهدپیروزی و موافقیت
را در آغوش کشند و چون کلمه
قوه که لفظ تعییر قرآن است و طوری که
فهمیدید هر دو نوع قوه را یک
شان دربر می گیرد لذا باید که هر
دو نوع قوه یک توازن، تناسب
و تعادل کامل در دسترس مجاهد
راه خدا قرار داشته باشند و از
هر دوی آن یک پیمانه مساوی
استفاده کند تا مقبروم و مدلول
کلمه قوه که کلمه تعییر خداوند (ج)
است درست و طور کامل اداء و
اجرا شود.

اکنون به کلمه "ترهیون به"
متوجه می شویم که جمله مذکور
تعلیل ویا علت برای آماده کردن
قوه اسب یعنی تهیه و آماده کردن
قوا به خاطر ترساییدن و شکستن
شان و شوکت دشمنان اسلام
است. از تفسیر و تشریح آیت

خوردن و نوشیدن بلکه هر قدمی
که پردازد اجر و ثواب می یابد
و در روز قیامت خوارک و
دیگر چیز ها و لوازم آن در
میزان حسناش وزن میشود.
پس معلوم است که اسب تا روز
قیامت به حیث و سیله جهاد باقی
است.

النوع قوه :

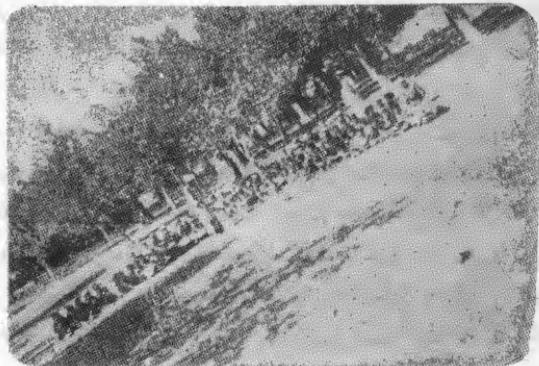
قوه طور مبدئی بدو نوع تقسیم
میشود یک قوه مادی و ظاهری
مانند اسلحه و وسایل مختلف
حربی از قبیل قوای هوایی، زمینی
، بحری، پری و آلات و لوازم
زم آهنه وغیره . . . و دیگری
قوه معنوی و روحی مانند قوه
عقیده و ایمان ، صبر و استقامت
، توك و تسلیم بعضا و وحدت
و همبستگی . . . و این نوع
دوم قوا نتیجه، ایمان ، عبادات
و تعییل و تطبیق احکام خداوندی
است که روح و معنویت انسان را
بر ارتقاب عالی و مدارج بلند ارتقاء
میدهد و از فیض قدرت خداوندی
بیشتر استفاده میکند و خود را از
نگاه معنویات و روحیات قوی
و توانا می سازد.

بنابران خداوند در آیت فوق
به تهیه و تدارک هر دو نوع قوه
ام نموده که باید مسلمان دارای
هر دو نوع قوه باشند و به استعمال

نمایند و یا وسیله را برای دفع آن پیدا کنند، این اسلحه است که در اثر استعمال کهنه نه میشود و نه از بین میرود، حتی بیوف میرسد و از همه عوارض پاک است و مدام الوقت صحیح، سالم، آماده، متخرک و فعال است، این است صفت ذاتی و وصف طبیعی قوه ایمان و عقیده که آیت مذکور با استعمال فقط قوه، آن را با قوه مادی بیک سان آورده است.

این پیدا شدن خوف و ترس که علت خانی آماده کردن قوه است، مسئله ساده و بسیط نیست بلکه ارزش و اهمیت حیاتی دارد بنا بر آن خداوند افکنند این ترس و خوف را در دل و دماغ دشمن در آیات متعدد ذکر کرده است طور مثال در سوره آل عمران در آیت ۱۵۱ چنین می فرماید: «سَتَّىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّبُّعُ» یعنی زود است که در دل کافران ترس و خوف را افکیریم. شما خود بگوئید در صورتیکه در میدان جنگ و صحنه داغ کار زار در صلف لشکر چنین ترس و خوف پیدا شود و بر دل شان که محل شجاعت و قوت است مستولی گرد د، چه فکر می کنید که حالت آن لشکر چه مان

ازینجاست که ترس و خوف بر آنها مستولی میشود. این قوه از طرف مسلمانان نیز بد و گونه است یک قوه مادی و دیگری قوه معنوی یا عقیدوی و کلمه اعدوا در اول آیت این معنی را تأیید می کنند زیرا اعدوا از مصدر اعداد اس بوده و از باب افعال است و باب افعال مقتضی تکلیف، تغکیر، زحمت و کوشش میباشد لذا دشمن از آن قوه می ترسد که خود ناشته باشد و مسلمانان داشته باشند ازینجاست که سری و خفیه بودن اسلحه عسکری یک اصل مهم در امور عسکریت بشمار میرود که هر نیاکت بلکه هر فایریکه می کوشد که اسلحه اش را چنان محفوظ نگهدارد که دشمن از اسرا و برآز آن کاهی آگاه نشود. این وضع راجع به قوه مادی است و قوه معنوی یا قوه ایمان

بنا بران در کمتر از مدت ربع قرن امپراتوری دای نا شکن آن وقت - روم و فارس - را شکست دادند و در ساحة زیاد تر از نصف کره زمین آن وقت بیرق باعظامت و پر جلال اسلام را در اهتزاز در آوردند و پیام خیر و فضیلت را بگوش باشندگان آنجا رسانیدند و آن وقتی بود که مسلمانان به مدلول و مفهوم حقیقی این آیت عمل می کردند آنرا به حیث سر مشق زندگی و چراغ هدایت حیات و امور حیاتی شان میدانستند و در تمام معاملات ، اقتصاد ، سیاست ، جهاد ، اخلاق ، اجتماع ، اداره . . . آنرا رهبر و راهنمای خود قرار داده بودند و علم اليقین داشتند که در اعتماد و تسلیک بآن عزت ، کرامت و سعادت دارین شان مضر است و در دوری ازان ذلت و خواری و بردنی و یائمن ، دامنگیر شان می گردد .

«علامه جم ال الدین قاسمی صاحب تفسیر محسن التأویل در جلد ۸ صفحه ۴۰۲ باین موضوع حساس و دقیق تعاس گرفته و علت پیروزی و پیشرفت مسلمانان پیشین و ضعف و شکست مسلمانان امروزی را بمانندیک طبیب حاذق درک کرده می نویسد که : مسلمانان پیشین و سلف صالح

را همدوش بآن لازمی می شارد تا از اجتماع هرد و قوه فتح و پیروزی نصیب گردد و شرط موقیت مسلمان در جهاد نیز موجود بودن هر دو قوا است و مجاهد فی سبیل الله نیتواند که در هیچ یک از معركه ها بدون موجود بودن هر دو نوع قوه شاهد موقیت را در آغوش کشد .

این قوه عقیدوی و معنوی مجاهد است که او را در صفت جهاد می برد و برایش احدي الحسینین یک از دو خوبی را شهادت یا پیروزی و عده میدهد و این قوه ایمان اوست که در دل دشمن خوف و ترس پیدا میکند و این حالت است که اگر مجاهد راه خدا و مسلح بقوه ایمان و عقیده دو خوبی را نصیب میشود این دشمن ب ایمان بدو دلت گرفتار می گردد ذلت شکست دنیوی و ذلت دچار شدن در آتش دوزخ جاویدانی صاحب این قوه معنوی از یک پیروزی به پیروزی دیگر ارتقا میکند ولی معروم ازین قوه از یک ناکامی بنام دیگر انتقال می نماید ذلت هوا لخسران المبین .

پیغمبر ما و سلف صالح و بزرگان امت اسلامی همیشه به امر قرآن کریم به این دو قوه مسلح بودند

خواهد بود و آلات و اسلحه ظاهری در دست داشته شان را چه سان استهال خواهند نمود ؟ زیرا اصل شکست همین شکست روحی و معنوی و ترسیدن در دل و ضمیر است و اساس شکست ها همین شکست است و بس . حضرت رسول الله (ص) به تائید معنی مذکور می فرماید : «نصرت بالرعب مسیرة شهر» یعنی هیبت من از مسافت یکماه در قلوب دشمنان افکنده میشود و بواسطه ترس انگذتن من پیروز و کامیاب می شده ام و قصود از جهاد هم همین شکستن شوکت و از بین بردن سلطه کفار است و پیدا شدن این ترس و لرده براندام کفار همه و همه از قوت معنوی (قوه عقیده و ایمان) است که در پهلوی قوای مادی قرار می گیرد زیرا قوه اصلی و حقیقی مسلمانان همین قوه ایمان و معاونت و عنایت الهی است که از ان مسلمانان مخلص و صادق استفاده می برند .

دین مبین اسلام طوریکه بقوه ظاهری و سلاح مادی اهمیت و از رش قایل شده و آنرا فرض لازمی میدارد و به تهیه و تدارک آن تاکید میکند بهان طور سلاح ایمان و قوای معنوی

مالک مذکور از خواب خلفت
بیدار شوند و فابریکه ها و کارخانه ها
برای ساختن اسلحه تاسیس کنند :
توب، تفنگ، ماشیندار، طیاره و
تانک وغیره بسازند، باید
مسلمانان متوجه شوند که دشمنان
ساخته خاک پاک و سرزین های
اسلامی شانرا روز بروز و سال
بسال تنگ و تنگ تر می سازند
هنوزهم در صد و محدود ساختن
بیشتر آن هستند و این وضعی امت
که باید از آن درس و عبرت بگیرند
و چنان پند و عربی که نواص و
تقصیرات و نارسائیهای گذشته
شانرا جیره و تلافی نمایند و درین
قسمت آیت مبارکه فوق را که
امر اکید بر تهیه و ساختن قوا
و اسلحه از طرف مسلمانان است،
به حیث سر مشق و چراغ راه
هدایت خود بگرداند »

آیت عمل نکردن و مفهوم آنرا
از نظر اندختند و به زندگی
اشرافیت و با تنعم پرداختند و
کوچکترین زحمت و تکلیف را به
خود قبول نکردند لذا فرضی از
فروض کفای را ترک کردند و
تمام شان با ترک آن گنها کار
شدن و به سبب آن است که امروز
تمام ملت اسلامی به مصالب و
تکالیف گرفتار اند. پس چرا
دشمنان به ممالک اسلامی و زمین
های حاصل خیز آن طمع ند اشته
باشند؟ زیرا آنها میدانند و می
بینند که در تمام این ممالک با
همه آن طول و عرض فا بربکه
برای ساختن اساهه و جود ندارد
و وسائل و آلات حربی از خود
تا کلان و از بسیط تا مهم از
خود دشمن خریداری نمیشود؟
آیا هنوزهم وقتی آن نرسیده که

امت اسلامی اسرار و رموز این
آیت و اعداولهم ما استطعم من
قوه... را خوب و طورشایسته
و نیکو درک کرده بودند و به
مدلول و مفهم آن عمل می
کردند که به اساس آن زمان و
نهضت شان سراسر عالم را فرا
گرفته و سیاست و حکمرانی
میگردند و برای ملت های دیگر
در مقام رهبری و صدر قرار
داشتند و لوای با ایهت و جلال
اسلام را در همه سرزمین های آن
وقت بلند نموده بودند که مردم
دو زیر سایه این لوای خیر و
فضیلت به حیث انسان های معتمد
و دور از هر نوع ظلم و وحشت
پسر می بردند.

ولی با تمام افسوس که امروز
مسلمانان به مدلول و او این

الله اعلم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د شریف خیزنه

هغه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ د ژوند یولو واقعیتونه
نشرته و سپارو چی د بشر د
لاربیود تعلیمات چی د خدای جل
جلاله له اوری ورته ببودل
شوي او د جاهلیت په خلاف د
حق او حقیقت، سولی او امنیت
هغه در مونه را یاد کرو چی د
بشر له، مغزونه نه، بلکی د کائنا تو
د خالق له پلوه د بشریت د
پیونک په لاس را رسیدلی،
چی د هفو په رهساک و کولای
شونر یوالوته یوحل یا دسولی،
ارامی، حق او حقیقت، السانی
اخلاقتو، فردی آدابو او تولیمزو
نیکو اریکو ھیدا کولو بانه دره
کهون او له ھل خپلو مسلمانانو
ورولوته په عمومی توگه او
افغانی مسلمانو ته په ھانگپی
توگه د خپل قائد ژوند، د ژوند
گن ارخونه او د برمه دک
تاریخ ور یاد کرو، چی دلني ظلم،
تیری، وینی خپللو او . . . په
مقابل کی د مقاومت حوصله نوره
هم لوره شی .

عاجزی سربنکته کرو وای، لمر،
سپودنی او نور و ستوروته سر
په ھمکه لکوی، په تولیمز
ژوندکی د ټولو اخلاقن نیمکوـ
تیاولامل وی، په هر وخت او
هر خای کی بی د تیری او تجاوز
اپنی او بدی او د نبیوالو د نا
آرامی، بی اینیتی، نیولو،
ترلو او دولو سبب وی،
دا ھکه چی د دوی مشرانو
همدا ببودنی عملی کرو او خپلو
پلوبانوته بی ببودل دی، کله چی د
دوی تاریخی یادونی کیمی نو په
همدی صفاتو ستایل کیمی او
راتلونکو نسلونو ته هم داببودنی
په میراثی توگه پر ته لدی چی په
بشری ټولنکی بی زیان ته نظر
کرو وی، ور یادوی او زده
کوـ .
مود مسلمانان بید خپل ستر
پیغمبر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ د زیو یدنی په
مناسبت در بیع الاول په میاست
کی غونهی جوری کرو او له
ازانسی، قلمی او ژنی لارو د

د ټولو نبیوالو دود گرخیدلی
چی هر قوم، هر ملت او د هر
هیواد و گبری هر فکر او نظر
چی لری د نکری او لظری تیر
شوو قهرمانانو د زیو یدنی او
میرنی دورخو یادونه کوـ،
که ھه هم د هفو افکار اونظریات
د بشری مالم عقل په وراندی
د قبول ورنهوی، بیاهم په ھیره
دو نه سترگه ورته گوری،
غونهی او اجتماع گنی جوروی،
افکار او نظریات بی د افجخار په
توگه یادوی، چی له یوی
خوای خپل رسم او روآج په خای
کرو وی او له ھل خوابی خپلو
راللونکو لسلوته د هغه د افکارو
په لور بلنه ور کرو وی .
که ھه هم گورو چی دداسی
مشهروف اشخاصو پیروی په فردی
او تولیمز ژوند کی داس نیمکوـ
تیاولی را منع ته کرو چی ټول
نبیوال بی د سر په سترگو وینی،
د دی په خای چی خپل رشتینی
خدای ته بی د عبادت او

مکی مکرمی په بناړکی دنیا ته راغی ،
خژنګه چې ېی پلار مخکی وفات شوی و ، تربیوه وخته د مور په ٻالنډه کی او دهه ټر مړینی ورسه وسته نېی خپل نیکه عبدالطلب پالنډه کوله ، داتو کالبو په عمری نیکه هم وفات او ابو طالب یې پالنډه په غاره واخیسته ،
له یوی خوای له اول نه ژونډېه غریبی پیل شوی و او له بلي خوای د تره (ابوطالب) شتمنی هم کمزوری وه ځکه یې د مک د او سیدونکو د میرو او بوزو په شپنۍ لاس پوری کړل .
څه وخت وروسته دحضرت خدیجې (رض) د تجارت کار ورو- سپارل شو او دهه (رض) له تجارتی قافلی سره پداسی حالکی چې میسره د حضرت خدیجې (رض) غلام هم ور سره ټه ، شام ته سفوړک په لار، کې میسره تهد رسول الله میسره اخلاق معلوم شول، په ټیټرته راستنید و حضرت خدیجې (رض) له میسر نه د حضرت محمد ﷺ د ځرښکووی پوښته و کړه میسره په تجارت کې د رسول الله بریالی توب او دهه امانت ساتنه ، تقوی او لور غوره اخلاق بیان کړل چې په اوریدوی خدیجې (رض) دیره متأثره او له رسول الله سره د نکاح په فکرک شوه .

او انصاف په ځای د مټواو توړی توان کار کاټ او له هره پاوه د خدای جل جلاله پر ځمکه چې په اهل کی ېی د بشر د آرامی لهاره پیدا کړی وه، فسق او فجور خپور شوی او خپریده ، تول خلک له مخدای (ج) نه خافل ډو، زره او وجدان یې مړشوی او د انسانی تولنې پېیګړی ېی د یوبل د حقوقو د غصبو لو په تیارو بدلي ځړی وي .
په داسی وخت او شرائطو کی لوی خدای (ج) د شګلن حجاز اه منع (مکی مکرمی) نه یوسته شخصیت حضرت محمد ﷺ دنیا ته را وړی چې د کفر ، جهل ، بت پهستی او انسان پهستی له ناولی دنه نه یو هل بیا خلکوته نجات ورکړی او د اسلام د روپهانه لمرګئی ور په برخه ځړی ، له وحشت او تیزی ، ویری او تربی نه د که شیه د اسلام په روپهانه سباؤون بدله ځړی او مظلوم بشیریت نه یواخی له ظلم او تیزی نه وړغوری ، بلکی د خپل ازadi ترتیلو هوره او رېښتنې نعمت ور په برخه ځړی ، رسول الله ﷺ (د ځئتو پوهانو له وینا سره سم) د ربیع الاول په نهم چې د پنځه سوه یو او یا میلادی کال د اپریل له شلمی نیټو سره یې نمون در لود د

پداسی حال کې چې بشیریت د جمهل او بسی لاری په تیماروکی غرقو ، یوی خواته یو تربله ظلم ، زور جاری و او بلی خواتله له لوی ، قادر ، او خالق خدای (ج) مړه د سیال او شریک نیولو فکر په خلکو کی خای نیولو و ، د خنګلی څیروونکو په خیر نه یواخی له یوبل سره مرسته نه وه ، بلکی زورور د ېی زوره په غوښو لوی کولی ، یوه طرف ته د ظالمانو حاکمانو او مذهبی اجاره دارانو ډله او بلی خواته د غریبو نیستمنو او عوامو ډله ، هریوه د خپل توان په اندازه له یوبل نه ظلم زور نه سپماوه ، مظلومان یې د خار وو په خیر کارتنه سخ ځړی او وینی یې خبیشلی ، نه یې د دی ظلم او تیزی د حل لاره لرله او نه یې د حق غوبېتشی احساس ژونډی و . د زور ور لپاره هم دارام ژونډ تیوولو شرائط برابر نه وو ، بلکی د نوم اوری ، نوری شتمنی او او قدرت د لاسته را وړلوا لپاره یې راز راز نا فروته لاس غخواهه هر وخت د جنګ ، السنان وژنی ، غلا ، شراب څښلو ، قمار او زنا بازار ګرم و ، د سود کاروبار د هرچا دنه وه ، په د خاروی په خیر د غلام په نوم پلورل کیده ، د عدل

د قولو پیاوایدو ، حاللو او
حرامو پولی (محدود) و رته و پیشی ،
په نیکوامروکپی او له ناویو
بی راوگریشو او خدای (ج) دین
د انسان د ژوند په هراچ کی
عمل کپوی ، هقه و چی د دی
درانه کار لواهه بی د عمر ٻه
ڇاویبنتم کالی حضرت محمد ﷺ
سبعوٹ کپوی او یولو هدایات بی
ورکول چی دعووت او بلنه بی د
خلکو په زره کی تاثیر پیدا کړی ،
لازدی آیا توونه له هفو هدا یا توونه
خینی په گوته کپوی :

(ادع الی سبیل ریک بالحكمة
والمو عظة الحسنة وجادلهم بالى
هی احسن)

«د تجل سوت ۱۲۵ آیت»
د خدای (ج) دین ته په
ټیره پوھه او نیک پېند سره بلنه
وکپو او پداسی توګه استدلال
و روزه وکله چی خوره وي .

(خداعنو و امر بالعرف و
اعرض عن الجاھلین (بېنه پر
خان لازمه کپو ، په نیکو امر
او له نا ٻوھانونه ڏوھ وکپو
(وا خفچن جناھک لمن اتیعک من
المؤمنین ، فان عصوک قتل افی
بریه ماما تعلمون و توکل على
العزيز الرحيم . «د شعراء سوت

۱۵-۲۱۶-۲۱۷ آیتونه»

خوک چی سنا بلنه قبوله
کپوی له هفو سره له تواضع نه

لار وروشی او د دی
درنی او له ستوزو دکه وظیفه
چانه و سپاری چی د خدای (ج)
ایات او احکام لی له کمپیت او
زیاتوی نه ولو لی ، عملی بی او
کپوی ، خلکوته بی وا ورو او او
د خدای (ج) دین ته په
پوره اخلاص ، او صداقت بلنه
وکپوی ، چی خوک بی بلنه ته
لیک و ولی هفو ته د خدای
احکام ور زدہ کپوی ، ناوړه باطل
افکار او عقاید بی له مغزو و
پاسی ، زوونه بی د اسلام لواهه
پاک او ستره کپوی ، کپو وره او
اخلاق بی اه کفر شوک او د و
معنی نه پاک او د اسلام د عالی
تعلیما تقو په گیله بی شایسته کپوی ،
په نړی کی د حق او صداقت
نکری او عملی نمونه وي ، وکپوی

د خلکو له بندگ او غلامی
نه ازاد کپوی ، دالحادی
رسم او رواج خنځیر ونه مات کپوی ،

د ابن اسحق له روایت سره
سم حضرت خدیجی (رض) په خپله
له رسول الله ﷺ سره د نکاح
رغبت پنکاره کپو او وزیمهونی ویل؛
ای د تسره زوبه ! له تاسی
سره هسی هم خپلوي لرم او
ستا امانت ، رېښتوی ، له نورو
سره په ملګرتیا ، د نسب خوره
والی او نورو ٻو او صافو دیته
و هڅولم له تاسره نکاح و کپم ،
رسول الله ﷺ د خپل تره ابو
طالب له سلا او مشوری نهوروسته
د هفی غوښته و منله او پداسی
حال کی چی عمر بی پنځه ویشت
کالهؤ له حضرت خدیجی (رض) سره
نکاح و کپه ، پدی وخت کی د
خدیجی (رض) عمر (۴) کالوته
رسیدلؤ .

خونګه چی خدای (ج) غوښل

د شرار العاد تیاری ورک او
په هفو کی سر گرداله پش ته
لجلات ورکپوی او د انسانی ژوند

گوته کوی :

ملاقات امیدی نه در اود درته
و قال الذين كفروا لاتسمعوا
لهذا القرآن و الغوائيه لعلكم
ووبل : زمود لپاره له دینه پرته
یل قرآن را وره او یا (دا او دا

ایت) بدل کرده .

(و من الناس من يشتري لهو
الحاديـث ليضـل عنـ سـبيل اللهـ)
(دـ لـقـنـ سـورـت ۶ـ اـیـتـ)
اوـ لـهـ خـلـکـونـهـ خـیـنـیـ دـاسـیـ دـیـ
هـیـ بـیـ گـهـیـ (لـکـهـ درـ سـتـ اوـ
اسـنـدـ یـارـ کـیـسـیـ اـخـلـیـ چـیـ نـورـ دـ
خـدـایـ (جـ) لـهـ لـارـیـ نـهـ بـیـ لـارـیـ
کـرـیـ .

کـهـ بـهـ بـیـ دـ رسـولـ اللهـ دـ بـانـیـ
اوـ دـعـوتـ دـ مـخـنـیـوـیـ لـپـارـهـ پـرـهـفـهـ
(بـیـتـ) اوـ قـرـآنـکـرـیـمـ تـوـمـونـهـ تـوـلـ
اوـوـیـلـ بـهـ بـیـ : دـاـ یـوـ شـاعـرـ دـیـ
شـوـاـپـیـ دـ خـیـلـ شـعـرـ (قـرـآنـکـرـیـمـ)
پـهـ اـدـرـ وـلـوـ خـلـکـ دـ خـانـ تـابـعـ
کـرـیـ ، اوـ کـهـ بـهـ بـیـ دـ سـاحـرـ
نـسـبـتـ وـرـتـهـ کـاـوـهـ ، یـوـ بـهـ وـیـلـ
کـامـ اوـ یـاـ مـجـنـوـنـ (لـیـوـنـ) دـیـ،
بـلـ بـهـ وـیـلـ دـ سـحـرـقـرـتـائـیـ لـاـذـیـ
رـاغـیـ اوـ . . .

تفنیون) «دـحـمـ السـجـدـیـ سـورـتـ

۲۹ـ اـیـتـ» اوـ کـافـیـانـوـ وـوـبلـ : دـاـ
قرـآنـهـ آـورـیـ (اوـ دـ تـلـاوـتـ بـهـ وـوـختـ
کـیـ بـیـ شـرـوـ شـورـ جـوـرـوـیـ) اوـبـیـ
فـائـدـیـ خـدـایـ کـوـیـ ، کـیدـایـ شـیـ
(دـ دـیـ ہـرـوـگـرـامـ پـهـ عـلـیـ کـوـلـوـ)
تـائـیـ خـالـیـبـ شـیـ .

(وـاـذـاتـیـلـ لـهـمـ مـاـذـاـ اـنـزـلـ رـبـکـمـ
قـالـواـ اـسـاطـیـرـ الـاـوـلـیـنـ) «دـ نـعـلـ
سـورـتـ ۴ـ اـیـتـ» .

چـیـ کـهـ (بـیـ خـبـرـهـ خـلـکـوـ) پـوـشـتـهـ
خـنـیـ وـکـهـ : سـتـائـیـ خـدـایـ خـهـ
نـازـلـ کـهـیـ ؟ (بـهـ خـوـابـ کـیـ بـهـ
یـوـبـلـ) دـلـمـوـنـیـوـ خـلـکـوـاـفـسـانـیـ بـیـلـاـزـلـ
کـرـیـ . (وـاـذـاتـیـلـ عـلـیـهـمـ اـیـاـ تـاـ
بـیـنـاتـ قـالـ الـذـینـ لـاـ یـرـجـونـ لـقـائـاـ
اـثـتـ بـقـرـآنـ شـیـرـ هـذـاـ اوـ بـدـلـهـ)
«یـوـنـسـ سـورـتـ ۵ـ اـیـتـ» کـهـ چـیـ
زـمـوـهـ وـاضـحـ اوـ رـوـپـاـهـ آـیـاـتـوـنـهـ
دـوـیـ (سـهـرـکـانـ) تـهـ تـلـاوـتـ شـیـ ،
هـفـوـ کـسـانـوـ چـیـ زـمـوـدـ لـیدـیـ اوـ

کـارـ وـاخـلـهـ اوـ کـهـ غـارـهـ درـنـهـ وـ
غـرـوـیـ وـرـتـهـ وـوـایـهـ : لـهـ هـفـهـ چـهـ
نـهـ چـیـ تـاسـیـ یـ کـوـیـ خـپـلـهـ
بـیـزـارـیـ اـعـلـانـوـ اوـ پـهـ غـالـبـ اوـ
سـهـرـبـانـ خـدـایـ توـکـلـ اوـ بـاـورـ وـکـهـ
رـسـوـلـ اللهـ صـلـیـ اللـهـ عـلـیـهـ دـ
خـدـایـ (جـ) دـهـ تـهـ بـلـنـهـ پـیـلـ کـهـ ،
پـهـ اـوـلـ قـدـمـ کـیـ بـیـ دـیرـ وـلـنـدـ وـ
کـسـانـوـ بـلـنـهـ قـوـلـهـ کـیـهـ اوـ دـاـلـاسـمـیـ
اـمـتـ دـ جـوـرـوـنـ لـپـارـهـ چـمـتـوـ شـوـلـ
اوـ نـورـوـ دـ نـاـ ہـوـهـیـ ، خـپـلـ غـرـضـ
یـادـ خـپـلـ مـوـرـ اوـ پـلـارـ لـهـ رـسـمـ اوـ
تـکـ لـارـیـ سـرـهـ دـ زـیـاقـ ہـنـیـ لـهـ
کـبـلـهـ مـیـخـالـفـتـ وـکـوـ .

نـهـ یـوـاـخـیـ مـخـالـفـتـ بـلـکـیـ پـهـ
مـقـاـبـلـ عـمـلـ بـیـ لـاـسـ پـوـرـیـ کـپـ،
چـاـ چـیـ بـهـ ہـلـرـنـیـ جـاـهـلـیـتـ ہـاـ تـهـ
کـیـدـلـ غـوـپـتـلـ ۃـلـوـ یـوـقـرـیـلـهـ لـاـسـوـنـهـ
وـرـکـوـلـ اوـ دـنـوـیـ بـیـلـ شـوـیـ
اـسـلـامـیـ تـحـرـیـکـ ہـرـ خـلـافـ بـیـ
خـنـوـنـوـنـ رـاـ پـیـداـ کـوـلـ بـیـلـ کـرـلـ ،
هـفـهـ پـوـهـ وـ چـیـ رـسـوـلـ اللهـ عـلـیـهـ
دـ خـدـایـ (جـ) لـهـ کـتـابـ لـهـ بـهـرـتـهـ
بـلـ خـهـ تـهـ بـلـنـهـ نـهـ وـرـکـوـیـ ، لـدـیـ
کـبـلـهـ بـیـ یـقـینـ درـ لـوـدـ : کـهـ دـ
مـحـمـدـ عـلـیـهـ دـ بـلـبـیـ مـخـنـیـوـیـ
وـ نـکـرـیـ خـوـکـ بـهـمـ دـ دـبـلـیـ
لـهـ تـائـیـرـهـ پـاـ تـهـ نـشـیـ ، هـمـدـاـ وـجـهـ وـهـ
چـیـ دـ رـسـوـلـ اللهـ عـلـیـهـ دـ دـعـوـتـ
دـ مـخـنـیـوـیـ لـپـارـهـ بـیـ رـازـ رـازـ
پـلـانـوـنـهـ تـرـتـیـبـ اوـ جـوـرـ کـوـلـ
چـیـ خـیـنـیـ یـ لـانـدـیـ آـیـاـتـوـنـهـ پـهـ

عرض حال اقوار محلف ملت ستمدیده افغانستان

ب سید امام صلی الله علیه وسلم

زار گلستانی که از قرآن بدنیا کاشتی
بیشتر از دیگران این قوم گلچین تواند
زندگی را بارها بر دشمنان کردند تلخ
چونکه ایشان جرعه نوش از جام شیرین تواند
پای این ملت نیفتند هیچگه در دام غیر
این بلند هر واژ مردم خیل شاهین تواند
ابر کفر هرگز نگیرد جای در این آسمان
این افقها روشن از مهتاب و پروین تواند
صد چمن رنگین شد از خسون شهیدان وطن
اینهمه هروانه گلزار رنگین تواند
این بظاهرها و سر عربیان و بیکس مردمان
تاج دین پرسر همه شاهها (!) مسلطین تواند
اینکه در کھسار میهن سینه خرس لعین
چاک کرده شیر مردان عقایین تواند
اینکه بنمودند دیو سرخ را خونین جگر
رهروان پاکباز سینه خونین تواند
تابود تابده دائم مهرتابان جهاد
جان پکف بنهاده قربان فرامین تواند
لیک ایشانرا بود دردی که سوزد جان و تن
بهتر آن باشد که گوید هر گروهی خود سخن
کروه شهداء:

سیدا ما دررة دین تو جان بسپرده ایم
از برای آنکه دینت زنده ماند، مرده ایم (۱)
بهر دفع ضربه الحاد از اسلام عزیز
سینه های خود سپر هر وقت و هر جا کرده ایم

شهر یارا، سرورا، تابده مهرا، اسورا
ای تو بانور خدایی در جهان روشنگرا
ای تو دست رحمتی از آسمان سوی زمین
نا خدای زورق انسانی از سوی خدا
گشته پاک از دست تو اشک از رخ بیچارگان
خورده مشت از دست تو فرق سر طاغوت ها
زانقلاب نوریت در شام ره گم کردگان
صبح پرانسوار صد خورشید را کسردی بنا
نبض هستی را طپش پیدا شد از پیدایشت
پا نهادی در جهان، انسانیت بگرفت پا
سنگر توحید پرشاداز تو با سنگر نشین
جبهه حق از تو شد کوبنده و باطل زدا
ای یتیمی کز تو دست لطف برسر یافتد
هر کجا محکوم ظلم، هرسو یتیم و بینوا
سالها چشم اسیران خیره می دید هر طرف
تاتو باب نو بکشایی درین ظلمت سرا
برد گان را گوش دایم سوی آواز توبود
تائیتی ابطال جادوی غل و زنجیر را
روز میلاد تو یا فجر حق و صبح امید
باد صد تبریک بر آزادگان در هر کجا
سیدا آکنون زدرد ملت افغان شنو
عرض حال امتنزین قلعه ایمان شنو
قرنها شد ملت ما عاشق دین تواند
حربه ایمان بکف سرباز آئین تواند

لَا كَنْ از لَطْفَ خَدَا (ج) باقُوَهُ ايمَان خُويش
 شيرسان جنگييم عليه پكت وارسای لعین (۳)
 روز و شب مائييم و برق آسا بدشمن حمله ها
 ضربه ما و بخون غلطيدن اعداي دين
 شهره آفاق شد از نام ما افغانستان
 جانب ما بنگرد چشم اميد مسلمين
 ليكن آوخ خون چکد از ديده ما ، خون دل
 زين تشتت بين ياران ، زين خصومت ها وکين
 دين ما يك ، کشور مایک ، خدای مایکست
 رهبر مانی يك نی دو نه سه بل يك لک است
 در شعار و در سخن هريک بخواهد اتحاد
 آيه های پاک و حدت هريک را هست ياد
 هريک داند که دارد اختلاف انجام شوم
 دين و ناموس و وطن زين ره رود آخر بیاد
 هريک داند که برخاک مذلت می فتد
 اين رياست ها ، اگر افغانستان از پاستاند
 هريک داند که چون کشور رود از دست شان
 می شود بازار اين بالا نشيني ها کساد
 هريک داند که گرشد چون بخارا اين وطن
 می شود ذلت نصیب شان الى يوم التناد (۴)
 اينهمه دانند و نبود کارشان جز اختلاف
 اينهمه بینند و بیزارند همیش از اتحاد
 بار آخر اين بزرگان گرد هم جمع آمدند
 تاکه گردد اتحاد شان نکوکار جهاد
 بسته شد هیحان و هريک بر «بخاری» کن بسود
 خورده شد موگند و هريک دست برقرآن نهاد
 درسيان کعبه الله گريه کردنده های های
 بوسه ها کردنده دست و روی همديگر زياد
 سيدا زاييشان بيرس آن عهد و آن پيمان چه شد؟
 احترام کعبه الله ، حرمت قرآن چه شد؟

در دل پر آزو در نو بهار عمر خويش
 غرقه در خون گشته و صد زخم کاري خورده ايم
 خود اگر بستيم در خواب ابد چشم از جهان
 ليک خواب راحت از چشمان اعداء برده ايم
 لاله ها روئيده در دشت و دمن از خون ما
 گرچه ماخود همچوکل پرپر شده پژمرده ايم
 صد مجاهد خييزد از هر قطره خون سخ ما
 جان فدا کردیم و دشمن را بجان آورده ايم
 با چنین جان بازی اندر قلب ابنای وطن
 تغم خيرت کشته باخون جگر پرورده ايم
 تا شود سرسبز کشور از بهار حریت
 سکل نهیده از بهار عمر خود ، افسرده ايم
 با اميد آنکه يابد حاکمیت دین تو
 صد هزاران آزو باخود به عنی بردنه ايم
 زين همه شادیم و شاکر از خدای خویشتن
 ساخت جانسوز است اما زانچه ما آزره ايم :
 خون ما در نزد سرداران اهانت نمیشود
 چنگ و دعوی برسر جاد و ریاست میشود
 گروه مجاهدین راستین :
 سرورا بشنو کنون از مردم منگرنشين
 درد دلهایي که سازد هر مسلمان را حزين
 فرش ماسنگ و لعاف ماست برف و آسمان
 نان ما برگ درختانست يا نان جوين
 درمیان آتش و خون زندگانی می کنیم
 غرش طیاره است این زندگانی را قرین
 شام ما هر انجم است از مردم آدمکشان
 صبح مایان را شفق آتش بودن آتشین (۲)
 از فضا باران زرد آيد و صد ها گونه بهم
 مین و توب و تانگ ویرانگر برويد از زمین
 پاي ما عريان و دارد گوهر صد آبله
 جسم ما زخمی و مرگ هر لحظه ما را درکمین

گروه آوراکان :

بس تجاوز گر بخاک من بخون غلطیده است
 قاهر چنگیز و استعمار انگلستان منم
 سیل سرخی را که دارد قصد تسخیر جهان
 سدفولا دین و شامخ ، مانع جریان منم
 مشت انسانیتم بر فرق دجالان روس
 دشمن نا سازش این دشمن انسان منم
 صخره هایم فرق استعمار روسی را شکست
 گر خدا خواهد جهنم بهر این شیطان منم
 خواهد این افعی کشاید راه خود سوی حرم(ه)
 آنکه راهش بسته و بشکسته اش دندان منم
 گر خدا اخواسته این خرس وحشی طی کند
 دشت و صحرای مرکز بهروی زلدان منم
 عالم اسلام را در خون کشد ، ویران کند
 کو مسلمانی که گویید صد این طوفان منم
 پس هر آنکوز اختلاف این قلعه ایمان شکست
 قاتل میلارد مسلم ، دشمن دین تو هست
 ۱- مقصود درینجا اینست که «بخاطر زنده
 نگهداشتن دین در جهان ، ما این دنیا فانی
 را وداع گفته و جان های خود را فدا کرده ایم»
 و منظور مرده بودن شهدا نیست زیرا شهدا
 زنده الد و نصوص قرآنی مؤید این معنی
 است .

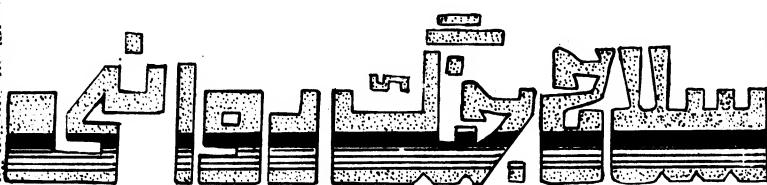
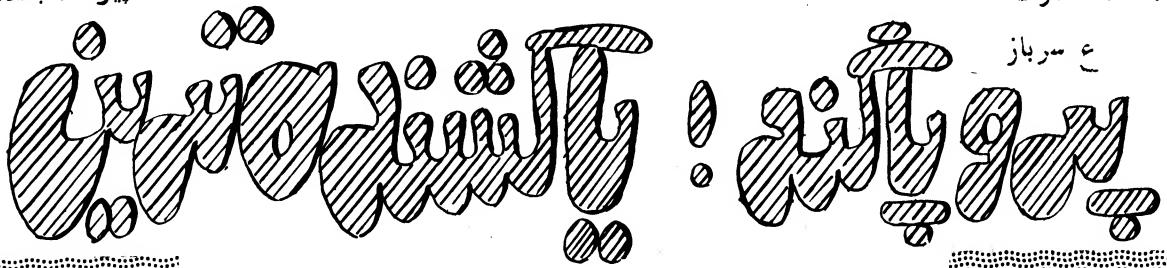
۲- یعنی در صبح ما بجای شفق آسمانی که آتشین
 یعنی برنگ آتش است ، آتش سلاحهای
 مختلف دشمن که حقیقتاً آتش است و نه
 برنگ آن ، شفق تشکیل می دهد .

۳- استناد و شواهد زیادی وجود دارد که نه
 تنها ارتش اشغالگر سرخ در کشتار دسته جمعی
 مردم ما دست دارند بلکه همه شیاطین پیمان
 وارسا از ویتنام و آلمان شرق و کیویا و
 بلغاریا و یمن جنوبی و ... بر علیه ملت
 مسلمان ما دست اندکار نموده .

سیدا آوارگان خانه ویران را نگر
 کاروان در پدر های پریشان را نگر
 از میان صد بلا بگشته سوی ملک غیر
 می شتابند ، این مسلمانان حیرانرا نگر
 دامن ما را بین از خون دل رنگین شده
 روز و شب بر چهره ما اشک غلطان را نگر
 گریه های تلغیت ما در نیمه شب ها دید نیست
 از سه میلیون چشم گریان موج طوفان رانگر
 بستر صد ها مرض در برگشته اطفال ما
 بر رخ معصوم شان آثار حرمان را نگر
 عید چون آید میان شور و شوق دیگران
 سایه غم بر سر اطفال افغان را نگر
 خانه ماخیمه هایی در دل صحرا بود
 در میانش سیل ها جاری زیاران را نگر
 در زمستان می شود در جسم ماخون مسجد
 میوسم گرما ، سرما آتش افسان را نگر
 مینه ما را ببود صد داغ از زخم زبان
 نیش تحقیر و اهانت های دونان را نگر
 اینهمه از بهر آنکه دین تو حاکم شود
 شاهد ما در دل ما نور ایمان را نگر
 لیک سرداران ما در فکر سرداری بود
 اختلاف و کشمکش در بین شان جاری بود

الغالستان :

شهر یارا ترناها شد قلعه ایمان منم
 سکو توحیدی مستحکم قرآن منم
 خاک من از قوه توحید باشد مرد خیز
 سر زین شیر پرور ، مسکن مردان منم
 در رگ ابنای من جاریست با خون حب دین
 مراز و بوم فاتحان ، محمد جهانگیران منم

ها از نعمت عقل محروم هستند و نمیتوانند از گذشته پند بگیرند و باینده بیاندیشند، کمونست های جهانخوار روسی خیلی زود فراموش کردند که قبل از کودتای رسوای هفت ثور شان، در زمان حکومت های ظاهرشاهی و داد و شاهی، چنین فعالیت های شیطنت آمیز شان چه نتیجه داده بود آری روسهای کودن فراموش کرده اند که چگونه مرکزی را که بنام پولی تختینک جمیت پخش العاد و اباطیل کمونزم و ارجیف استعاری شان در کشور اسلامی مابنا کرده و مجبوب ترین و کارکشته ترین جو اسیس شیطان صفت روسی رابنام استاد در آن کماشته بودند تا درس لکفر والعاد و کمونستی بدند و اکاذیب مارکس و چرنیدیات لیبن رابه نوجوانان مایا موزن و اتفکار ایشان را فامد و عقول شان را بزیجیر برده‌گی کشند، به مرکز

خود قرار می‌دهند.

خرس‌های وحشی کرملین درین رشتہ نیز از دیر باز جرائم نا بخشودنی^۱ بحق ملت قهرمان مامر تکب شده و بعداز هجوم غیر انسانی شان بر افغانستان مسدخیز به پیانه آن تاحدی افزوده اند که ده ها هزار طفل معصوم راجه‌ت دماغ شوی به روسیه فرستاده اند و مراکز العادی بنا مهای پرور شگاه وطن و امثال آن در کابل ساخته اندو پروگرا مهای درسی در چونه‌تون و مکاتب را صد فیصد روسی و کمونستی نموده اند، تاباشد ازین طریق نسل آینده وطن را موحد و مزدور و روس پرست و فاقد دین و نا موس و وبدان و ضمیر بار آرن و پدینگونه کشور شیر مردان دشمن شکن را تصرف نهیند و در شاریکی از جمهوریت های تحت اشغال خود درآورند، ولی از آنجائیکه کمونست

وسائل پروپاگند

وسائل پروپاگند هان وسائل ارتباط جمعی گونا گون از قبیل رادیو، تلویزیون، جراند، کتب وغیره می‌باشد، مگر مؤثرترین و مهمترین همه اینها رادیو است که حتی جنگ روانی راجنگ رادیو نیز نامیده اند، و رادیو درجنگ جهانی دوم نقش بزرگ را از طرف متفقین و هم پیمان نشان بازی کرد... و وسائل جدیدی نیز غیر از وسائل ارتباط جمعی وجود دارد که دشمنان اسلام و بیویژه شیاطین سیه‌کار سرخ ماسکو برای دردام اندختن ملت‌ها از آن استفاده می‌کنند و این وسائل عباراند از:

۱ - موسسات و وفدها: مانند موسسات فرهنگی در کشور های دیگر (یا مراکز فرهنگی) و موسسات سپورتی، و وفدهای تسبییری که بیشتر خدمات طبی و کار در شفا خانه‌ها را روپوش

خود را خیر خواه مردم ماقلمداد نموده باشند ، از طریق رادیو همه مزدور کابل و را دیو کفر پخش- کن و دروغگوی ماسکو لاف می زنند که برای سیر کردن گرسنگان در افغانستان فلان مقدار گندم و روغن و مواد غذایی را به آنجا فرستادیم !!! اگر این ابلیس صفتان خون آشام راست می گفتند و خیر خواه مردم نامی بودند ، به کشور ما تجاوز نمی کردند و هست و بود ما را غارت نمی کردند و کشتی رها و محصولات زراعی ما را آتش نمی زدند.

۳ - سنبهای و صحنه تیشیل و فنون مختلف : مانند رسامی و مجسمه سازی و روابط تجاری و کالاها و نیز همگی از وسائل پروپاگند هستند و تجاوز گران بی آزم رویی چه در دوره های فاسد ظاهر شاهی و دادو شاهی و چه بعداز کودتای ننگین هفت ثور ازین وسائل استفاده کرده و می کنند و فلمی العادی و سراپایی حیایی را جهت کافر ساختن و گمراه نمودن جوانان ما بکشور می فرستند که در دوره های قبل از کو دتای هفت ثور بیشتر در پولی تختیک به نمایش گذاشته میشد ولی حالا در همه سینماها و در تلویزیون کابل

های فقیر یا دولتی زلزله زده یا آسیب دیده از طوفان وسیل و نظائر اینهاو اینگونه پروپاگند را «اعمال رمزی» می نامند.

ناگفته نیز است که روسهای جنا یتکار با چه طرز مکارانه ازین نوع پروپاگند برای فریقتن ملت قهرمان ما و بزعم شان خاموش ساختن انوار جهاد مقدس مان ، استفاده می نایند ، و چگونه در حالیکه خود شان از گرسنگ دست گدای بطرف غرب درازمی نایند و از امریکا گندم خریداری می نایند ، و چگونه در حالیکه مزارع و کشتزار های کشور سارا وحشیانه آتش می زنند ، بازهم اعلان می کنند که فلان مقدار گندم و فلان مقدار مواد غذایی به افغانستان فرستاده شد !

حقیقت اینست که شیاطین رویی مقدار زیادی گندم و مواد غذایی را که هاپول غارت شده از کشور ما خریداری نموده اند ، به افغانستان می فرستند اما نه برای میدم ماونه بطور کمک و مساعدت ، بلکه برای ارتش اشغالگر خویش که شمار آن به دولک می رسد و برای مزدوارن کشیف و بی دین و وطن فروش شان و قیمت آنرا و چند از خزانه کشور مامی میانند ، اما برای آنکه

جمهورها و جنبشها عظیم و اقلابی اسلامی مبدل گشت و فراموش کرده اند که چگونه جوان قهرمانی بنام انجیر حبیب الرحمن درهنگ میکه یکی از شیاطین روسی درس العادی داد ، برخاست و گفت : مایه العاد و واکار کفری شا ضرورت نداریم ، ما خود فرهنگ داریم وایدیو- لوزی که از هرگونه فرهنگ غربی و شرقی ما را مستغنی می سازد ، لطفا به عوض العاد به مادرس تکنا لوزی بدھید !

بلی ! روسها همه این چیز ها را فراموش کرده و مذبوحانه می کوشند ماراد ما غشونی نایند ، ولی ملت آگه و مجاهدین کافر کش ماهانگونه که دیسیسه های گونا- گون دجالان رویی را خشی نموده اند ، متوجه این دمیسیه ابلیسانه اشغالگران رویاه صفت نیز هستند و اجازه نخواهند داد اطفال و جوانان شان به دام استعماری کمونزم خدانشناس گیر آید و از هیمنجا بود که چندی قبل در میدان هوایی کابل چندین به منفجر شد و آنها را راکه روانه جهنم کمونزم بودند ، به جهنم الی و اصل ساخت !

۲ - اعمال خیر خواهانه و کمکهای انسانی - برای کشور

اهل خبیر آلات زراعت خود را
برشانه نهاده از قبیعه برآمده
بودند، و چون حضرت رسول
اکرم صلی الله علیه و آله و سلام را
دیدند، گفتند: سوگند به پنجه شنبه
قسم که هدی آمد، به پنجه شنبه
قسم که محمد آمد و با گفتن این
کلمات به قلعه پناه بر دند و نبی
اکرم صلی الله علیه و آله و سلام
دستهای خود را بالا نمودند و
گفتند: الله اکبر خربت خبیر،

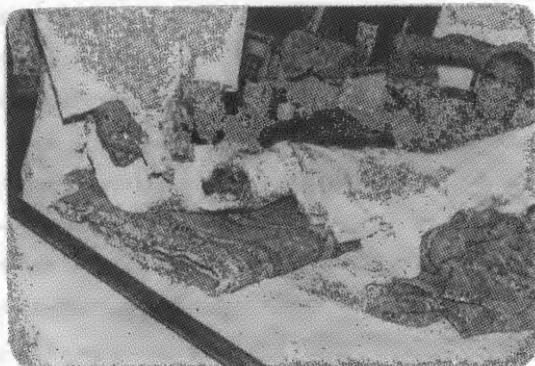
پدر و مشعار دشمن برانداز (آمت
آمت) در غزوه احمد، در پهلوی
شعار کافر کش الله اکبر که شعار
همیشگی همه خرووات نبی اکرم
صلی الله علیه و آله و سلام و کافه
مسلمانان در ادوار تاریخ بوده و
ازین پس نیز خواهد بود.

شعار دای یاد شده برای آن
بود که در قلوب سر بازان حق
روح غیرت و شجاعت را زنده
نگهادار و در دلها اعرا رعب

جز افلام کفری و میتل و رسوای
روسی چیز دیگری وجود ندارد -
۴ گردهم آی ها: نیز از وسائل
پروپاگندا است چنانچه در انتخابات
بیشتر ازین روش کار گرفته
میشود:

۵ - کنفرانس های مطبوعاتی:
که مخصوصاً برای پروپاگندا سیاسی
منعقد میگرددند مثال اینگونه
پروپاگندا، کنفرانس های مطبوعاتی
که بیرک کارمل مزدور گاه و بیگانه
تشکیل می دهد، می باشد. جالب
توجه در چنین کنفرانسها
اینست که بحضور ژورنالیستان
صورت میگیرد که از کشور
های مزدور روسیه رویاه می
باشند مانند آلمان شرق و بیانام
وغیره زیرا اگر در حضور خبربر
نکاران کشور های دیگر صورت
گیرد، دروغها و تناقض
گویی های بیرک برخشن کشیده
میشود و مشتش باز میگردد.

اشکال پروپاگندا در اسلام
مسلمان در تاریخ پر عظمت
شان دعایه را برای درهم شکستن
و از اشکال دعایه در اسلام شعارها،
و اشمار حمامی و نهره های نظیر
آنچه مسلمانان در عصر نبوت
استعمال کرده اند، می باشد، مثلاً
شعار جاودانی (احد احد) در غزوه

«اَنَا لَدُكُمْ اَنْزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحَ
الْمُنْذَرِينَ». یعنی خدا بزرگ است
خبیر خراب خواهد شد بدون شک
ما وقیکه در ساحه قومی فرود
آئیم بامداد بیم شدگان ناگوار
خواهد شد».

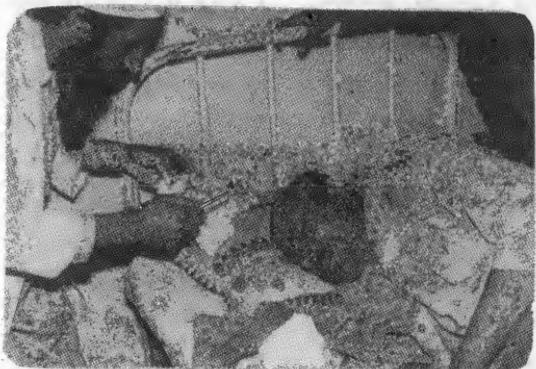
و اما «رجن» یا اشعار وایات
حمامی در معارک یا قبل از آغاز
آن برای تقویه مهربانی چنگیدگان
و نیز بخاطر ترسانیدن دشمن

و وحشت ایجاد نماید و پیشوای
مسلمانان در تکبیر گفتن رسول الله
صلی الله علیه و آله و سلام بودند
که قبل از فتح خیربر با گفتن تکبیر
خوف و اضطراب در دلها
یهودان انداختند، این موضوع
را حضرت انس رضی الله عنہ چنین
روایت کرده است (بیامیر اکرم
صلی الله علیه و آله و سلام صبحگاهان عازم
خیربر شدند و آن در حالی بود که

از کلمات می باشد ، و این دعا یه را با نهایت اتقان برای تخریف دشمن و در قدم دوم پیروزی بر علیه وی و شکست دادن وی بدون چنگ استعمال نموده اند ، نمونه آن عملیاتی است که مسلمانان جهت تخریف مشرکین قبل از فتح مکه اخبار دادند ، بدین شرح که در نزدیکی مکه بدستور نبی اکرم (علیه السلام) در ده هزار منطقه آتش افروختند که دیدن چنین آتش بزرگ بر عظمت و کثرت ارتش اسلام دلالت داشت و مشرکین را سخت در هراس انداختن بود .

مثال دوم : هنگامیکه رسول اکرم (علیه السلام) با ارتش ظفر مند اسلام عازم مکه بودند تا آنرا فتح نمایند ، به کاکای خود حضرت عباس (رض) گفتند : «ابو سفیان را در تیغه کوه نزدیک مکه نگهدار تا مسلمانان را بینند» .. و همان بود که ابو سفیان بعد از دیدن مسلمانان با آن عظمت و شوکت و کثرت بزد قوم خود رفت و گفت : ای گروه قریش اینکه پد با آن قوی آمده است که نظیر آنرا نمیده اید» و بدینگونه این سخن ابو سفیان روحیه قریشیان را سخت در هم شکست و مکه مکرمه بدون اندک مقابله ی از جانب ایشان در تصرف مسلمانان درآمد . (ومن الله التوفیق)

ارزنه فی در جهاد داشته و تأثیر فوق العاده فی در تقویه روحیه رز مندگان اسلام و درهم کوپی معنویات دشمن دارد و از همه مهتر سرودن اشعار انقلابی اسلامی و ترغیب و تشویق مجاهدین و بر شماری فضایل جهاد و تقبیح کفر و کافران و اشای دسائی و سیه کارهای اعدای دین در قالب اشعار زیبا و دلپسند اصلی از اصول اسلامی می باشد ، و

همزمان با تیر اندازی می گفتم :
 انا این الا کوع
 والیوم یوم البرع
 «یعنی من فرزند اکوع هستم
 و امروز روز قتل پست فطرتان و
 ولشیان است» و باین ترتیب
 رجز می خواندم و تیر اندازی می
 کردم تا که شتران رانجات دادم .
 بدینگونه می بینم که اشعار و
 ایات حماسی مقام بعن پراهمیت و

د سید کلاب ژباره

کوچکلار و سیاله نهادلار و سیاله

نظامی شوری ریاست و روپارل
شی) -

وارنتیف له ۱۹۱۹ یا ۱۹۲۰
کال راسی پهپوئ کی د خدمت
سابقه لری، دی په یوی کرگری
کورنی کی رالوی شوی او یو
سوچه روسي موئیک دی
(د تزاریانو په وخت کی ئی کرگرته
موئیک وايه - ژبارن) ده که
حه هم پهونچی قدری هم پای ته
نه دی رسولی - خودتوبخانی
خو بیلا بیلی د وری ئی تیری
کرپیدی. په نویوال جنگ کی ئی
ئابته کپه چی د توبخانی لومړنی
افسردی - د ترقی پړاوونه په
چځکی ووهل او د توبخانی دیوی
ډلی مشر تابه ته ورسید.

خدمت ته له تک څخه
دیر وروسته گواکی د ۹۴۰، یا
۱۴ د جنگ په لومړیوکی د ګوند
غوری شو، تر جنگ وروسته له
پوچه سیمو څخه دیوی توبخانی
د مشتر په توګه مقرر او بیا
وروسته مسکوته بوتلل شو. کله
چې وارنتیف د توبخانی د

وارنسته څخه ئی پیلوم : د د نوم
می پېچلوا یاد پېتوکی بیاپیا،
راوړی دی - همدهه را ز اویس به
هم څوړه چې وخت اجازه را کړی
زیارو کاوم چې د ده او د ده د
کورنی په باب څه چې می یاد وي،
بی له دی چې کوم تکی ی پېت کرم
په دا ګه کرم :

سرگی سرگیویچ د ۱۹۰۱ م
کال د سپتیمبر په ۱۵ مه زیبیدلی
دی - پوچی درجه ئی د توبخانی
مارشالی اورسی ہسته د توبخانی
اوتوګندي د برخی مشری ده.
چې دا برخه بیاپه خپل وارد
شوری اتحاد د چما هیرو د
دفاع و زارت د ځمکنیو فواوو تر
مشری لاندی ده. ورسه د
شوری د نظامی شوراء، چې
رئیس «لوی د رسیزی خروسچف
دی، غری هم دی. کله چې
خرسچف لسوی د رسیز شو،
چو یکف داسی وویل: که خروسچف
ته دی د خوگانو پاده د خرولو
لپاره په لاس ورکړی، واي
(تردی بسه ورته غوره وه چې د

د شوروی روپاند او نوماند
وکړی (!)

د خپلوا د پېتوپه لومړی برخه
کی می ژمنه کړی وه چې د نړی
ګردو و ګړو ته بسه خپل لټومیالی
شخھیتونه یعنی د مرکزی
کومیتی غری (د مارشالانو -
جنرالانو او نوروپه ګډون) او یا
زمونه په وینا د شوروی و ګړو
نځبة (اوخار) ئی معرف کړم.
له دی لور رتبه و ګړو خنی دیری
زما له نیدی دوستانو او اشنايانو
څخه دی، چې د زیا ترو د احترام
وړه یم.

په لومړی سرکې می فکر کاوه -
پنائی غوره وی چې د ځینو نوم
وانخلم - خوچی بسه سوچ می
وکړ، دا را ته غوره و پرېښیده
چې د تولوی خلکه چې می لیدلی -
ولیکم. ځکه زه پېچله هم د دغه
دلی په ګټار کی یم د خپل ځان
په باب می هم څه چې را ته
څرګندو وویلی او لیکلی دی.
له هغه چا چې دیر نیدی دوست
می دی، یعنی سرگی سرگیویچ

او دکار د مشکلاتو د خرگشدنون او پیشنهادوتونه لپاره خله نیغ ماته رانگلی؟ چویک د خمکنیو خواکنو توپلش هم کله چی د وارنستف د لیک له موضع خبر شو، خپه او خواشینی شو. وارنستف له خپلو افسرانو او جنرالونو سره ډیر جدی او سهند گیرو، اوتلن ی د غفو سایالو او پیپنونه چی شخصاً ورسه مخاطب شوی، او به سطر حلو سره ی خپلو امر اووته پند ورکاره، لنهه دا چی وارنستف د خپلو ڙیز دستاونو د مهارت او استعداد د زیاتولی به هیله د چارو به جزئیاتونو کی لاسو هنه کوله، او پدی توگه ی هفوی د چارو به جزئیاتونو کی ور نهه ایستل. وارنستف یواخی په گرانو او سختو چاروکی د مداومت لامله د توپخانی د مارشالی د مقام په گئنهه بريالي شوی و، ډیر عادی و گپی د خپلو ستوزو په حل ک د مرستی لپاره د شوروی جما. هیرو اتحاد عالی شوری د مرستیال په نامه د وارنستف په ورلاندی گوندی وهی، د خیل کار د سمعون په باب ورثی مشوری غواپی، دی ډیر کارندو به دی، ییلا بینو دولتی د وایروته له خلکو سره د مرستی لپاره ډیر لیکونه لیک او کله چی

کار کی ټی بلها نیمکپری شسته دی، نو خروجیف ته یی یو شخصی لیک و کیپن او په هنگه کی یی د توغند یو په رغوانه کی د مدیریت د پیسو کموالی اونورو او د توغند په توپخانه کی له شتو عیبونو ځخه شکلیت و ټو، خرنگه چی د خروجیف لیدنند لاشون وو.

نو اه همدی لامله وارنستف دا لیک «د یېغی پېتی» په نامه و استاوه، خو داسی پیښه و شوو چی هغه مهال خروجیف په مسکوکی نه، تو ځکنه نوموری لیک «موسلف» ته ورکه شو، سوسلن چی لیک ونوس، مالینوفسکی ی وروخوبته، او ورته ویویل: ستاپی د توغندی تو او و مشر وارنستف یو لیک راستولی او د توغندی په توپ خانه کی له شتو نیمکپریا ووی پکی شکایتونه کپری دی، چی زما په نظر سیمی راغنی دی، پردری موضوع خیونه او لازم اقدام و کپری - ییا وروسته خروجیف د دی لیک له مضمونه خبرشو؛ خو اصل لیک د مالینوفسکی درستیروالی ته لیلی شوی و، مالینوفسکی دامهال پرورانستف په تیزراو و سختو تکو بریدو کپر، او پوښته په وکره؛ «بوهیرو چی څه کوی؟ تاسی په ما پهسی پسی شاز ما بدگوی (مرکزی کومیتی) ته لیک»، د ریو

توغندی د برخی مشري ته، چی یو با مسؤولیت مقام دی، ورسید، نو ورسه د شوروی د کمونست گوند د مرکزی کومیتی په غریبوب هم ونل شو. خینی توپخانی د مارشالی مقام ته د د ترقیف مخالف وو، د مخالفینو له ډیل مالینوفسکی اود د رسیز والی یو چه افسران وو. خرنگه یی مالینوفسکی د ترقیف اخیستونکو د نومونو په لیست کی د وارنستف نوم نه ټراوستی؛ نو پغله خروجیف وارنستف لسه هنگه وخته چی د واتوستین ترمشرتاپه لاندی د او کراین د لوپرمن پوچ د توپخانی د برخی مشرو، پیزاند. وارنستف البته ډیر هیلمن نه و چی په یو ډلر پست و تاک شی؛ خو لازمی زدہ کپری ی نه د رلو دی، ډیر و پسی شادی یواخی د موژیک په نامه پیاد او، لنهه دا چی ډیر د پهنان لري. ییلا شو چی یواخی مارشال ګنیف بهئی همیشه ډلوي او ملاتر کاوه.

یو وخت وارنستف او مالینوفسکی سره سخت وران شول، خرنگه چی وارنستف په پسورد جدیت کار کاوه او په هره ریه او سخته کی ټی پلتهه او تحقیق کاوه. د توغندی واحد ونوسه نیمکو او کمیتیونو ځخه خواشینی، کامه چی وارنستف و پتیله چی په

پلار سره په مسکوکي اوسي ،
نيکولاي سرگيويچ وارنتساف اود
وارنتساف سر انچير چير په
سپي دي ، مالدي دواړو ورولو
مره په نړواړ جنګ کي د او
کراین په لوړنې ډوځ کي ګډون
در لوده نېکولاي د خپل ورور
لهځواني پېځي مره ، چي دجنګ
د وخت پېځدي ګټل کېډه واده
کړي دي . (د جنګ د وخت
پېځه هڅه پېځه ده ، چي د پېځي
په نامه د جنګ په چېډه کي
ورسره اوسي) یوه وړخ د جنګ
په وخت کي چي سرگيويچ
له خپل جنګ پېځي سره په چېډه
کي وه خپله کوزنې پېځه یې جېډي
ته ورغله ، او هغوي یې غافلکېر
کړل ؛ چې پېد سرگيويچ په
چوپړي او پناګه کي څو جوره
پېڅينه جامي ولیدي ، شورو او
زويي جور کړ ، نو پهدي وخت
کي نېکولاي سرگيويچ د
خپل ورور مرمه وکړه ، او وي
وبل : چي زه او ملګري مې پدې
چوپړي کي اوسو ، لدې پېښې
لا چير وخت نه وټير ، چي
نيکولاي د خپل ورور جنګ پېځه
چي له سرگيويچ نه یې
ګډونه هم وه ، واخیسته . پدې
حساب له هغنو در یو اولادو چي

لپاره چي د نورو شاوخوا-خاورو
کېښدلو ، د خړي له ايسټلو او
لورو ورته کارونو څخه عبارت
دي - سربازان د ده کورته
راخه .
د وارنتساف موراوا خویندي د
«مېټروف» پهار په خواکي چي له
مسکونه چير لري ندي ، اوسي ،
د مېټروف د دوبنا په نامه له
اتومي مرکز سره نېټدي پروت

وېني شوشتني في د کاغذ پرانی
لامله په هېړکي اچول کېږي ،
ډير خواشنيږي .
وارنتساف په اومن وخت کي
زمود د توپخانې له غوره شخښېتونو
او چارپوهانو او کار شناسانو ځنۍ
يو دي ، چي البهه «وروان» د
توپخانې مارشال ، او پدې
حرقه کي تر وارنتساف زیات
امتداد او هوښياری لري ، مګر
دا مهال زړو او کمزوری شوی

دي ، زه زیاتره د قرواني او نورو
اړتیاواو او یا ډوځي د وارنتساف
د لېښې لپاره هلهه هم ، پدې
ځای کي یو کوچنې ، خوښکلې بن
دي چي د ساتېږي او هواخوري
لپاره چير وردي ، تو موري هره
میاشت . . . هڅخواني روبله مور
او خویندوه د ګومک خوش
په نامه ورکړي .
نا نانساد د وارنتساف لور چي
په ۱۹۶۴ کي زښیدلک ، له مورو

او د چارو د سوابقو او جاري
مقراتنو له ډېځي یې کار پايتنه
رسیدلې دی .
وارنتساف سرپېړه پردي چي په
مسکوکي کورلړي ، له مسکونه
بهړهم «ویلا» لري ، د اوپلا د
«بابو شکن» له کوکوشي خه ډېړه
لري نده ، هډندي سیمی ته نېټدي
د توپخانې د مدیریت یوه ستره
اډه هم ده ، لدې اډي نه غالباً
د کورزیو چارو د تر سره کولو

ولید ، دی لیننگرادرته تللى و ،
چي د حزب په ۲۲ مه غونمه کي
د گهونن لپاره په نمايندگي و تاكل
شي ، زه لوپونک کس و م چي د
زوکړي د شتېپې کايني مبارک
مي ورته وویله او دا لاندېني
دالي مي ورکړي : یوه چاپه ،
یوه د بلي سیگرت ، او تو غندۍ
ډوله سیگرت لایټر چي نوم ی
پېړي کيندل شوی و .
دغه شیونه مي په لنټن ک
پېرودل وو ، یامی په یوه یوه

خڅکي کې یو بول کیناک چي د مخ
کاغذني ۱۹۹۰ نېټه لېک در لود ،
ورته هم دالي کړ ، یعنی دده
د زوکړي شټېم کال او هم د غنسې
واقعيت دا دی چي کیناک .
کلن وو او (۱۹۹۱) کال نېټان پېږي
کښېلی (). سرکې سرگیو پېښې خوبېن
شو ، او مونږ یو بل پېښل کړول ،
د سرکې سرگیو پېښې له مرستیالانو
څخه هم د ووتېو دا ورگاهي
به تمحی ورسه ولید ، هغوي

بنوال پرته چي سرکې سرگیو پېښې
ورته له خپله جي به تنخاور کوي ،
د دولت له خرڅه د ده کورني
چاري سرته رسوي .
وارنستف د زړ بودي او کهالت
پړاونه تیروي ، شراب په اعتدال
مره خېښي ، د لندن د مسافت
پروخت ي رانه د جنسی کمزوری
ضد ګولو و خوبېتني ، داسی بشکاري
چي اوس به هم دا خوبېتنه او
اشتھالري .

او سنې په نیکولاۍ لري یوه نجلی
په سرکې سرگیو پېښې پوری اړه لري ،
او هغوي دارې په کورنيو
عواطفو او دوستي آواړه کړي
د .
«پېلنا» د وارنستف ملي لورد
توبخانې له مشر دا زد ليونيد
کنچارو ف سره واده کړي دی ،
او په لیننگرادر کي ژوند کوي ،
کنچارو د لیننگرادر په اکاديمۍ
کې په زده کړه نوخت دی ،
پخواړي په ختیزمان کي کار کاوه
چي سرکې سرگیو پېښې لیننگرادر
اکاديمۍ ته د و رنګ لاره آواړه
کړه، همه غالباً سسکوت راغني او د
وارنستف په ولډ کي هاتېږي ،
سرکې سرگیو پېښې د صرستي
به ډول د میاشتني ۱۹۹۰ پهخوانی
روبله ورکړي ، هغوي د
«ساشا» او «سرپوژا» په نامه دووه
لټوي لري ، «پېلنا» دېره هر غزې

به ۱۹۹۱ کي د وارنستف د
زېږيدنه د ۶۰ کال د جشن تياري
لېږخنډید ، کورني ، منسوبيون او
تول دوستان ي پهدي بشن کي
پايد ګهون وکړي ، هر یوه ي
هم د د لپاره دالي تياري کړي
وي . که څه هم د زوکړي ورڅ
في د سپتېمبر ۱۰ مه وه خوشن
د سپتېمبر (۱۶) مي ته خنډول
شوی و .
د سپتېمبر په ۱۵ مه مي
وارنستف د مسکو د رېل پېړمې
لري ، دغه تول خدمتکاران له

<p>په چهله موضوع روپهانوی «د دستر خوان د غوريدو پروخت تول ديوی لندي شبي گرخيدا لپاره باع ته لار، چهني اشخاص چي مالينوفسکي نه پيشنده ورته ورندي شول او خان بي وروبيزانه . پوچانو خپل رتبي او شير نظامي (ملكي) مامورنيو خپل خاچ او سروس ورته بندوه، يكاريما پوونا ميلمانه ميز ته را وبل، چي تول كيناسته او كلاري شوه، ما د مجلس د ميلمه پال به توگه (بورته ياد شوي) د كنياک بوتل ايله گپ، او وسی ويل چي داشپته كان دی، او به تيره د سركي سرگيويچ د زوکري د شبيتني كاليدي په وياب پيرودل شوي دی. حاضريو چي دا خبره واوريده، سترگي ي له اريانيانه بک شوي او دويم حلي ي پهخوان پوبتهن تکرار كپه، چي دا دی له کومه واوري دی؟ چي قضيه ورته ووبل شوه، پهيان ووبل: «نه؟ دا خپله لازمه توضيچ ورکوي .» له حاضريونه يوه په توکه ووبل: «هيله من يو چي د لويدنچ په دومي به تورن نشو، خشكه د فراسي کيناك، چي له لند نه راغلي شبونه، وروسته لدی چي ما د حاضريو په گيلاسوکي کيناك و اچول «د</p>	<p>«ريا بچيکف» او سرلشکر سمنف او نور . دغه تول پوچيان له مالينوفسکي هرته چي پهچلن یونيفورم ليد کيده په ملي جاموي راغلي وو د ناوزگارتيا او خپلو د ندولامه .</p>	<p>هم ورته مباركي ووبله او ده دير تېنگ لاس ورکه . پکاروه چي ميلامستي او جشن د وارتتسنف به ويلانکي جور شي، له دغه دل نه مارشال مالينوفسکي هم بل شوي و، زما توله کورني ان چي سور مي د مخه بل شوي و، «يكاريما کاريپونا» د وارتتسنف ميرمني له مانه و غريپيل چي د جشن ميلمه پال وا سه .</p> <p>وارتسنف چي د سپتمبر په ۱۵ مه له لينگراد نه ستون شو، خپل درستيزوالی ته لار، وين لينده، چي داداري غريي بي مستظر دی، د مباركي به باب وينا و شوه او دا تو مي عالي هريزيلديوم فرمان چي وارتتسنفه د لينين نهيان د بېنې لامېلخپور شوي و، ولوستل شو، او دا زور سري ھير اغبيو من شو، تردي، چي نوردي ي ۋېلى ونې، خو هنمندان، سندور غاپي او سورنا چيان هم د زوکوي دى جشن ته بل شوي وو .</p> <p>د سپتمبر په ۱۶ مازىگر د ميلمنو را تلل شورو شول، يعني مارشال مالينوفسکي له ميرمني سره ي او «چورايف»، دخرو سچف شى لاس او د مركزى کوميسيه تيره گپ، د ميلمنو خواب پرله پېسى همداو، چي «ھو! داشپونه جمهوري د چارو پازوال جنال</p>
--	--	--

نوم (روديون یا کوویو یچ) دی . زما د مور کورنی نوم هم د ده غوندی دی ، یعنی (یا کوو لونا) . بیو وخت چسی میلماله بیخی په مدد وو ، مورسی ورنيودی شوه او په یوه ساده او یه الايشه بنه یه ورته وویل : «دازره پنه و بنه» ، ملکری وزیر او راته سکران رو د یون یا کوور یو یچ (الطفاً و وايي) ، آیا جنگ - پیښیدونکی دی ؟ حقیقت دادی چی دا موضوع زموند توولو د خواشینی لامد ده ؟ مارشال مالینوفسکی ورته پدی تکو خواب ورکړو ؛ «میرمن تی زیا یا کوو لونا ! ستاسی خواب آسان دی ، او شوره کنهم چی پدی باب او سه څه ونه وايیم ؛ څکه له یسو مسودی راسی زه پدی فکریم چی آیا جنگک به ونېل او که نه ؟ خو په کلی توګه ویلای شم چسی وضع کړکیچنه شویله ، زموند دېښبان سر تېټول له غولپری ، پواخی دا خچره سهی ده چسی هغوي لوسمې کو زارو خسرو (مقصد له لویدیز المان سره د برلین دیوال تیروال او د ختیز المان د بريد بندول دی) په هر حال خپل چاری مود مهارت او حیرکی له لاری تر سره کېږي دی ، موندول له هری پېښی سره د مقابلي لپاره حاضر یو ؛ نه پواخی

غپغره به یه کولاه او خر ګنده وه چې ډير لذت یه ورځنۍ ووړ . او هر چا چې پر دغه موقع لیده ، پوهیله چې د کنیاکو لیوال او ورسره اشنادی ، کنیاک چسی خلاص شول ، مالینوفسکی ماتسه وویل چې د شامیانی بوتل چسی دی را وړی و راوه ! د شامیانی بوتل می چې پرانه سته ، پدی تکو می یو خه غوره مالی و کړه : « . . . او او من شامیانی چسی زموند ډير نیودی ملکری . دشوروی جما هیرو د اتحاد - مارشال مالینوفسک دالی کېږي واژېږي» توولو چکچکی وکړي ، شور و زړو یه جوړکړو او ګلا سونه یه تر سره ډک کړل . وارتیف د کنیاکو تش بوتل ډورته کړو ، او ماته یه وویل : « او لک ! زه غواړم چسی دا بوتل د یوه ډير سکران پاد ګار په توګه و ساتم ، آخر تر هر خه تېټ ۱۹۰۱ کال یه د نهشان پر مخ انځور شویله یه :»

چور ایف هم یو لنهشان تېست وکړو ؛ او تر هغه وروسته حاضر . یو ډیرمون وارتیف او مالینوفسکی او په مجلس کی د ټورو حاضر ینو لپاره تېست وکړو ، میرمن وارتیفنسه او یو مینځی یه میلمنو ته د خوراک ست کاوه .

زموند دفاع د وزیر مارشال مالینوفسکی لومړنی او کورنی

مالینوفسکی . وارتیف او چورايف له ګیلاسونو پرته چې ډک می کړل ، د نورو توولو په هغوکی می تر . نیماي واچول» توول مالینوفسکی ته اچیر شول چې دغه مهال د تېست کولو لپاره پاڅیده ، او څو کلیمی یه په مبارکی کی وویل . توولو خپل خپل ګیلاسونه دسرګ سرکیو یچ له ګیلاس سره و جنګول ، خوتنو - چې خبرنې وو - بنکل ئ هم کړ ، د مجلس له غلی کیدو وروسته مالینوفسکی د کنیاکو په ستاینه شورو وکړه او وی ویل چی ! د دی کنیاکو بنه بوي د عالی مشروباتو له یوه سره هم د پرتلی وراندی ، دویم تېست د وارتیف لخوا پیل شو او له توولو را غلیو میلمنو تشكرو وکړو . وړپسی زه پاڅیدم ، د زوکړی د اختر مبارکی او تنهیت د وینا په ترڅ کی مسی یه دلینن نهیان د ورکولو موضوع هم یاده کړو او مبارکی می وویله . (نورو دا موضوع هیره کېږي وه ؛ څکه یوه هم ورڅخه یا دونه ونکړه) چې زما دا یا دونه د حاضرینو له شاباسی او شورو زوډ سره مخ شووه .

د کنیاکو بوتل چې په نیماي ګیلاس کی به اچول کیده ، پواخی د وو دورو لپاره ګفایت وکړو ، مالینوفسکی به چې هر ګوت کاوه ،

موري ۴ لا چي تولو حاضر ینو
مالينوفسکي ھوایب ته په ھېزوره
مینه او پا ملرنه غوره اېبهد ، زه
دیر خواشيني وم ؛ هسي ته چي
د مورله خولی می احتمانه خبری
ووچي ، او د رېس اسیاب شسي ؛
خوله په بخته داسی یو عمل یي
و نکو .

په لپکي یې ېرمن ته د «شابل»
پنځم نمبر عطر او خود و له نور
عطر و پيرم ، نورو میلمونههم رانه
چېږي ، پېرى او خینو چنزا لانو
رانه چه و غوبېتل ، چي ما دا
تولی غوبېتنی پادېت گپي ، او
و می ویل : زیارکارم چي را ئي
و زم .

د اړه کډا چې پېتل ، چي دو مه نې
نشه گپي و ، او احتمانه او
کډي ووچي خبری یې کولی ،
چي وارنسن هم لدی جريانه
خپه او خواشيني شوی و ، او
ليا بیا یې خواشيني ھر گندوله ،
مالينوفسکي لا په میلمستيکي و ،
چي زه د جشن د چارود خارفي
و زم .

بیا و روسته چورايف په لا ھو
شورو وکړه ، چي په خپل غرفې
کور (ایلا) کي (۲۰۰۰) رز او
نور ګلان لري . ما فکر وکړ ،
خه پست طفیلی دی ، دی شل
زره «رز» لري ، پداسی حال کي
چي د ھیواد عادي وکړي درګرده
له ولري مری ،

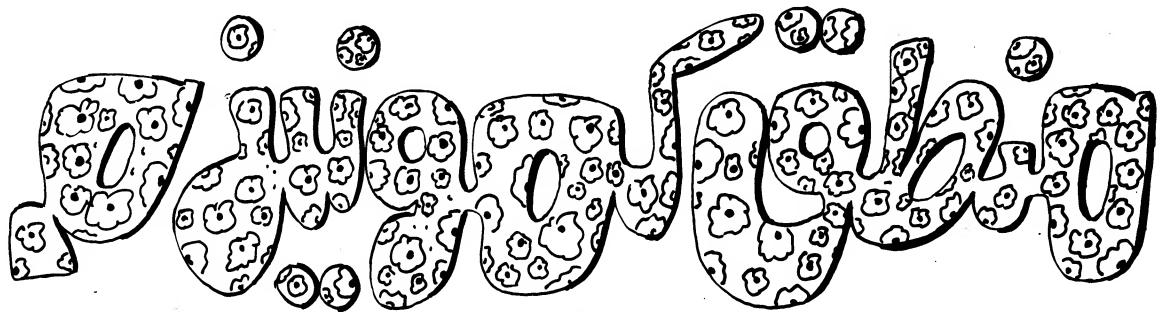
لپاره کوچي ته ووتم ، د کمها له
شاو خواته دامنيت سازمان
د ھینسو مأ موريونو کتو اريان
کړم ، او تر هغه وخته نه
پوهيدم چي پېچله د مالينوفسکي
برکماړل شو یو پېړخو سر بېره
امنيتني سروس هم نوموري
خارنه کوله :

چورايف د جشن ھروخت شو
پلا رانيدی شو اورانه یې
وغوبېتل چې بھرته د موقعي سفر

تر دی جريان وروسته مالينوفسکي
د تک ل سهاره پاچيده ، اوو یي
ویل : سبا مهار لس بجي به
د «لوقف» په اور روان شي ، دی
په حزني ګنفراښ کي د ګلډون
لپاره هلتنه ته ، او داسی پتیبل
کډه ، چي د دوه ويشتمي حزني
غونډوی لپاره به د نیاننده به
توګه وقا کل شي ، سز بېره ھر دی
لکه چي پېچله یې وویل په
نفاري ھېته چي په مځکي نیوں
تیاريو ھېته چي په مځکي نیوں
شويدي هم کتنه وکړي ؛ او له
ھر مختګ او نه ھر مختګه یي
خبر شي .

د مالينوفسکي تر تک وروسته
واقعي او بې تکله شرا بخوری
شورو شو، حاضريو «استا کا»
نومني اورمني برلندي (د ودکا یو
ځانګړي دول او په اصطلاح دير
تیزجی تر معمولی ودکا دير قوي
او ګران (دی) او یا ساده و دکا
شبېل ، چورايف «استا کا او ودکا»

شوروی در جنگ جهانی دوم و نتیجه کنفرانس یالتا بود. و موظف ما پتأییید عرب و برضد اسرائیل بوده است و مانند دولتهای غربی نیستیم که از آغاز تا امروز در بهلوی اسرائیل ایستاده اند و بهمین دلیل است که اسرائیل جنگهای متعددی را از سال ۱۹۴۸، به بعد براه انداخته است. و این بدان معنی است که یالتا برای شاپیروزی بوده است و له شکست.

اما قضیه «سالت» حساس است. چه بعد از جنگ جهانی دوم و بعد از اختراع بم اتم قرار بر آن شد که اسلحه نتش تعیین کننده داشته باشد، بجای اینکه امریکا در همه جهان پیروزی های بست آرد، و ازین جهت ما در اطراف جهان با امریکا در کشمکش دائمی هستیم مثلاً بعد از ساختن بم اتم در سال ۱۹۴۹، چنان شد که بم هستوی اختراع گردید، و ما بمب هستوی را در دهه های پنجاه اختراع کردیم بودیم و نخستین انفجار آن در سال ۱۹۶۰، صورت گرفت و بعد ازین

لا بلای این روشایش در طول تاریخ بنظر می رسد، وجود دارد؟ شیطان روسی:

من ازین سخن بسیار زیاد تعجب می کنم، زیرا آنرا در شرق میانه از منابع عربی می شنوم، و آنکسکه به تاریخ مراجعه می کند، میداند که اغلب این معاہدات در زمان روسیه تزاری بوقوع پیوسته است و ما آن دوره را برسمیت نمیشناسیم و از آنچه در آن بوقوع پیوسته است، مسئول نیستیم. اما در مورد معاہده یالتا باید بگویم که ما دولت بزرگ بودیم و در جنگی که در آن با امپریالزم در یک صفت بر علیه دشمن مشترک یعنی هتلر قرار داشتیم، پیروزیهای بست آورده بودیم. و در این معاہده وعده ها بسیار بود لاکن عمل کم، و ما بر علیه قیمومیت امپریالستی بر کشورهای عربی بودیم که اینکه تا ایام معاہده یالتا از مؤیدین جنگ نبودیم.

و با اصرار می گوییم آزاد سازی کشورهای عربی نتیجه پیروزی های

ناینده المجتمع بدنبال پرسشهاي خود از شیطان روسی بلایف چنین می پرسد:

بسا اوقات اتحاد شوروی تصریح می کند که آنکشور در برادر امپریالزم و استعمار مقاومت مینماید و ضد جهان سرمایه داری است. و ما ملتهای دنیای سوم وقتی می خواهیم این ادعا را بررسی کنیم، می بینیم که اتحاد شوروی باستن پیمانهای همراه دولتهای بزرگ در (سایکسن پیکو و در کنفرانس یالتا) که متألین حضور یافته، روش استعماری در پیش میگیرد؛ و در حال حاضر باساس معاہده سالت یک و سالت دو اتحاد شوروی با امریکا مناطق نفوذ را تقسیم میکند، و از آنچه که شوروی از ابر قدرت ها بشمار می آید، لذا با ابر قدرت های دیگر دارای منافع مشترک است، و توگویی ما قطعه کعکی هستیم که این قدرت ها بین خود تقسیم می کنند... و در قبال این گونه سیاست ما میپرسیم: چه فرق بین امپریالزم جهانی و سیاست های اتحاد شوروی که در

کار کردیم ، و شاید در این شرح توضیحی درباره سوالی که به موقف شوروی در برابر اعراب و آیا اینکه شوروی با ایشان هست ، تعلق میگیرد ، ارائه شده باشد ! و ما زمانیکه با ملت ها می باشیم ، تنها با کمونستها نمی باشیم بلکه با همه ملتها می باشیم .

و با ملاحظه همه حوادث در منطقه عربی ، حقیقت موقف شوروی را مشاهده خواهی کرد .

تبصره : قبل ازینکه سخنان واهی و شیطنت آمیز شیطان روسی را تحت بررسی بگیریم با کمال تاسف و تعجب اظهار می داریم که مطبوعات و رسانه های گروهی جهان غیر کمونست بخصوص کشورهای اسلامی و بالاخص جرائد و مجلات مربوط جنبش جهانی اسلام این کلمه استهاری «اتحاد جماهیر شوروی» را بحیث یک امر واقع پذیرفته اند و آنرا بکار می برند ،

همچنانکه این مطبوعات مناطق بلا کشیده تحت استهار سرخ روسی را مال روسها می خوانند و در حین نام بردن از آنها مثلاً چنین میگوینند : تاجکستان شوروی ، ازبکستان شوروی آذربایجان شوروی . . . و بدینگونه دانسته یا ندانسته تسلط استهار خونخوار سرخ را برسزمن - های اسلامی آسیای میانه و سرزمین های اروپایی شرق که زمانی

زندانی کنیم و بگذاریم که امریکا در جهان تسلط یابد و حاکم شود ! و من درینجا می پرسم : بطور مثال چه کسی در پشت سر سوریه بمنظور که همک با آن و حمایتش برعلیه اسرائیل می ایستد ، طوریکه همچنین معقول خواهد بود اینکه بکوی سوریه به تنها ی ای در برابر اسرائیل اینگونه پایداری از خود نشان می دهد و از ادله آن مثلاً در اکتوبر ۱۹۷۸ و در کنفرانس جبهه پایداری تاکیدات زیادی در مورد ایستادگی جبهه در پهلوی شوروی و درباره همکاری و تعاون با آن جهت انجام چنین و چنان شده بود . . . و در کنفرانس رئیس الجزائر بومدین نیز وجود داشت که به اسد گفت که ایستادگی وی در پهلوی شوروی صحیح خواهد بود هرگاه وی به ماسکو بمنظور همکاری و مذاکره با زعماً روس نزود .

و در سال ۱۹۸۱ حافظ الاسد از اتحاد شوروی دیدن کرد و معاہده بی را بین دو کشور منعقد نمود که ماده هشتم آن بر ضرورت مشوره بین طرفین در حالت حدوث مشکلات تصویب می کند ، و بر اساس همین معاہده بود که بعد از جنگ و بعد از اتفاقیه اسرائیل و لبنان . و سقوط جنبش آزادی بخش فلسطین برای تقویة موقف سوریه

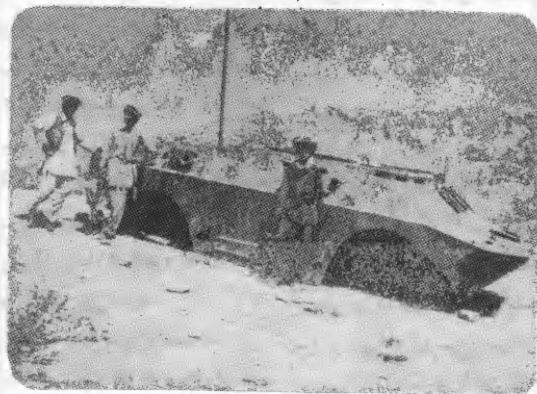
اختراعات بحران کیوبا بوقوع پیوست طوریکه ما از همان آغاز انقلاب آزادی بخش کیوبا را تأیید می کردیم و قصد تغیری از داخل ایالات متحده را نداشتم ، و بعد ازین که امریکا در عهد کنیدی خطرناک بودن موضوع را درک کرد و از جایجا شدن موشکهای شوروی که بجواب موشک های امریکائی جایجا شده در اروپا و ترکیه بود ، آگه شد از ما خواست که با ایشان به توافق برسیم و موضوع مورد توافق خیلی روشن بود و آن اینکه ما موشکهای مان را از کیوبا بچینیم و امریکا موشک های دارای برد متوسط خود از ترکیه و ایطالیا که بطرف ما نشانه رفتند بود ، بردارد ، کما اینکه کنیدی وعده داد که امریکا ملت و حکومت کیوبا را اذیتی نرساند بلکه در برابر هرگونه خطر حمایت نیز بنماید ، و اقدام شوروی درین مورد بخاطر صلح بود . علاوه تا ما جنبشها آزادیخواهی را تأیید می کنیم ، البته نه از طریق صدور انقلاب بلکه با کمک به مردانی که در همه جهان دوست شان داریم ، میدانیم زمانیکه مذاکرات صلح را با امریکا برپا داشتیم ، چه شد ؟ انقلابهای آزادی بخش در بسیاری از کشورها عرض اندام نمود ، و مثلاً معقول نیست که خود را در کشور خویش

گشته و خونهای زیادی بزمین ریخته اند و بعد از سقوط روسیه در کام اژدهاهی سرخ روس چهانگشای تزارها از طرف کمونستهای فحشی دنبال شد و برخلاف وعده های دروغینی که غارتگران کرملین به مسلمانان چهت آزادی سرزمینهای شان داده بودند، تا بدینگونه از نیروی بشری آنها در جنگ علیه آلمان ها استفاده نمایند، با نهایت

بزرگترین قسم آنرا مناطق مسلمان نشین آسیای مرکزی که شامل اورال، استر خان، سایبریا، قوم، قفقاز، ترکستان میباشد، تشکیل می دهد و این مناطق سه برابر مساحت همه قاره اروپا و حتی بیشتر نیز می باشد، در حالیکه مناطق مسیحی نشین اشغال شده از طرف روسها دارای مساحت اندک بوده و شامل اوکراین و استونی و

آزاد بودند بر سمعیت می شناسند و باین زورگوی شیاطین روسی صجه می گذارند.

این حقیقت حتی نمیتواند بر کودکی پوشیده باشد که بر امپراطوری سرخ که دجالان خون آشام کرملین بیزود سر نیزه در قبضه خود تکمیل شده است و حکمرانی می کنند نه میتوان اطلاق اتخاذ را نمود و نه جماهیر را و نه شوروی را، تاچه رسد. به روشنگران و دانشمندان و اهل قلم و مطبوعات که از حقایق تاریخی بوره آگاهند و از توسعه طلبی و غاصبیت روسهای جنایتکار از زمان تزارها تا ایندم که تزارهای کمونست قدرت را در امپراطوری سرخ بدست دارند، بکل واقع می باشند، تاریخ معاصر شاهد است که چگونه خرسان روسی تقریباً یکصد و هفتاد سال قبل برای توسعه کشور کوچک خود دست به چهانگشای زند و با استفاده از انواع نیزه و جبله و فربیکاری که خاصه شیاطین روسی می باشد، سرزمین های مجاور خود را به بلعیدن آغاز کردن، تا آنکه دولتک کوچک خود را که مساحت آن بیشتر از مساحت جمهوری متحده عربی نبود به امپراطوری بزرگ مبدل ساختند و با اشغال کشورهای مجاور با افروختن آتش اختلافات در بین آنها، حجم آنرا به پانزده برابر میگردند که حجم اصلی اش مبدل

درندگی و خون آشامی سلطان قبضه خود را بر جمهوری های مسلمان نشین آسیای میانه حکمتر کردن و قیامهای آزادیخواهانه را با وحشت تمام خاموش ساختند و درین راه میلیونها مسلمان را بخاک و خون کشیدند.

حالا شایسته بگویید آیا میشود بر مناطق تحت استعمار سرخ صورت گرفته است که در آن ملتاهای حکوم این سرزمین ها آمادگی خود را برای زیست در جهنم کمونیزم و قبول پاداری روسها تحت نام

کشورهاییکه بزور از طرف نیروی غاصب و تباوگری اشغال شده اند نام اتخاذ را گذاشت و همه آنها را یک کشور دانست؟ آیا این کار معنی صلح گذاشتن بر اشغال گری و توسعه طلبی و تباوگری استعار- گران روسی را نمیدهد؟ آیا گاهی کدام رفتارم یا نظر خواهی در لاتفیا و لتوانیا میشود. و طوریکه گفته آمد همه این کشورها از طرف روسهای جنایتکار و شیخاد اشغال شده و روسها مخصوصاً در مناطق مسلمان نشین من تکب جنایات بزرگ

زمون شعار

د خدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (علیه السلام) مو رهبر ،
قرآن شریف مو قانون ،
د خدای (ج) په لارکی جهاد مولار ،
د خدای (ج) په لارکی شهادت مو ستر هدف
آزادی مو عزت ، او
شرعی حکایت مو پت دی .

در یېم کال ۳ - ۱۴۰۱ ق ه، ریبع الاول او ریبع الثانی میاشتني

په دی گکنه کي

مضمون

نیکمرغه میلاد

د خدای (ج) د نازولی استازی سرور کائنات علیه السلام
بحتور میلاد داسی مهال نمانھو، چې په گران
اسلامی ھیوادکی مو د هغه علیه السلام پرراوری قانون او
اھولو د نېړۍ د ستر سېیخور او دین دېمنه روس له
خوا تر لکوتیر سره لیوان لوبي ګوی، نه ھان پېښې
او نه ګداونهوي، نه پچاھه پت لری او نه د نورو
پر هغې اړ دی، نه ورته انسانی حدود. اړخښت لری
او نه سیاسی او چغرا فایي هغه .

د افغانستان مسلمان ملت د خدای (ج) د سنتو
او نه نریدونکیو مقرراتو له معنی د اسلامی تاریخ
پدی حساس او نازک په اوکی، پر دین او هیواد د
دغه ناروا تیزی په وړاندی ټینګار او مقاومت یوه
ژغورنده وسیله ګنډی او د انسان ماز اسلام دحا کمیت
لپاره د سرور کائنات علیه السلام نیکمرغه میلاد د خدای (ج) په
حضور کی د یوی څلاند، ګاندی په هیله نمانځی .

والسلام

- ۱- پیغام
- ۲- نقش اخلاق محمدی (علیه السلام) ...
- ۳- د ناکام تیزی د رسوای شیم کال
- ۴- تفسیر قوه در آیات قرآنی
- ۵- د رسول الله (علیه السلام) یاد
- ۶- عرض حال اقشار مختلف ملت ...
- ۷- پروپاگنډ یا کشنډه ترین ...
- ۸- د یوه رومی له خاطر و خڅه
- ۹- سطون کمولیزم
- ۱۰- اسلامی اقصاد
- ۱۱- دعوت به یکپارچې
- ۱۲- د شووند دم کله
- ۱۳- نضیح قیام سر ناسی مردم ...
- ۱۴- یوه پوښته؛ څلور خوا به
- ۱۵- سرخ های سیاه
- ۱۶- در آرزوی رسیدن ...
- ۱۷- راغلی لیکونه

سوم توافق بعمل آمده است و آنها عبارتند از سایکس پیکو، یالتا و سالت ولی بیینیم که شیطان روسی با کمال شیطنت و دیده درای اکثر این معاہدات را مربوط دوره تزارها بحساب می آرد و روسیه کمونیستی را از آن تبرئه می کند و بعد هنگامیکه میخواهد از رژیم جهانخوار کمونیزم روسی دفاع بیشتری بناید، بطور غیر مستقیم گفته اولی خود را رد می کند و اذعان می دارد که ازین سه معاہده اکثریت آن یعنی یالتا و سالت یک و سالت دو در زمان حکومت شیاطین سرخ بوقوع پیوسته است.

شیطان روسی می گوید: ما دوره تزار را بر سمیت نمی شناسیم و از آنچه در آن واقع شده است. مسئول نیستیم». بیائید بیینیم آیا فرق بین دوره تزارهای خون آشام و کمونست های جهانخوار وجود دارد که شیطان روسی آن دوره را محکوم می کند ولی بدفاع از دوره امپراطوران شیاد و توسعه طلب روسیه کمونیستی برمی خیزد؟ درین شکی نیست که معاہده سایکس پیکو در سال ۱۹۱۶، بطور سری بین سایکس نماینده انگلیس و پیکو نماینده فرانسه و دولت روسیه تزاری جهت تجزیه و از بین بردن خلافت عثمانی و کوشش درین راه و بمنظور تقسیم کشورهای شامل خلافت اسلامی از قبیل عربستان

در امپراطوری سرخ جز اختناق و ترور و وحشت و درندگی وجود ندارد و از مردم در هیچ امری مشوره خواسته نمیشود و حتی مردم از بسیاری چیزهای که بکشور شان تعلق می گیرد خبر ندارند، و حق انتخاب رجال حکومتی را ندارند، و بالاخره اگر بخاطر تهیه وسائل عیش و عشرت برای اعضای حزب کمونست و جوایسیس کی جی بی نباشد، میتوان گفت که درندگان خون آشام کرملین نشین حق زندگ کردن و نفس کشیدن را نیز از آنها سلب خواهند کرد.

بنابرین ما از همه جرائد و مجلات و وسائل مطبوعاتی کشورهای آزاد و جهان اسلام و جنبش های اسلامی بیخواهیم که این کلمه پلید استعاری را بر امپراطوری سرخ جهانخواران روسی اطلاق نکنند تا این کار شان بمفهوم صحیح گذاشتن بر دروغگویی ها و فریبکاریها و شیطنت های شیاطین روسی نباشد.

خوب اکنون بر میگردیم به بیزیمی سخنان شیطان روسی که به جواب سوال دوم نماینده مجله المجتمع اظهار نمود:

طوریکه ملاحظه فرمودید نماینده المجتمع در سوال خود از سه پیمان یا معاہده نام می برد که در آنها بین دو ابر جناور امریکا و روسیه بر سر تقسیم جهان بین همیگر و توطئه برعلیه ملت های جهان

با صطلح اتحاد جماهیر شوروی، اعلان نموده باشند؟ آیا این ملتها برضای خود و درپی یک رای گیری عمومی به یک فدراسیون با روسهای لعنتی شامل شده اند؟ ابدا... پس کلمه اتحاد کلمه ای است که روسها شیادانه آنرا بکار می بردند تا قلمروهای تحت اشغال را مال خود قلمداد کنند و جهانیان را بفریبند و استعمار گری و توسعه طلبی خود را از آنظار عالم پنهان نگهدارند. و بدینگونه است کلمه جماهیر و مثلاً با صطلح جمهوری تاجکستان شوروی و امثال آن؛ زیرا جماهیر مذکور همه سرزمینهای اشغالی اند و جزء خاک روسیه روسیاه نیستند و با آن اتحاد و ائتلاف نیز ندارند.

و اما کلمه شوروی مضحك ترین کلمه است که گله خرسهای کرملین برای فریقتن و بدام اندختن ملتهای جهان، بر امپراطوری سرخ خود آنرا اطلاق می کنند تا باینصورت جهانیان را باین پندار و ادارنده که گویا در جهنم بزرگ کمونیزم، شوراهایی وجود دارد و عدالت موجود است و از مردم در امور مشوره خواسته میشود و نمایندگان ملت در دولت شریک اند و... و این گمان را در اذهان مردم جهان جا دهند که این همه دست آورد و ارمغان کمونیزم است و آنهم از نوع روسی آن! درحالیکه

و زنجیر بردگی استعمار ویرانگر سرخ را برداشت و پای هموطنان خود بزنند. حقایق و مثالهای موجود درین زمینه آنقدر زیاد است که شرح همه آنها وقت کافی میخواهد ولی میتوان به عنوان عمدۀ ترین آنها در دو سه سال اخیر از گرفتاری حزب خائن و جاسوس توده‌ها اعتراف اعضای آن به جاسوسی چهل ساله برای روسها و اخراج ۱۸ تن از اعضای باصطلاح سفارتخانه روس در ایران بعد از کشف جاسوسی آنها و نیز اخراج نصف اعضای جاسوس خانه روس در بنگلادیش بعد از کشف دست داشتن شان در توطئه برعلیه این کشور مسلمان و جانبداری شیاطین روسی از عراق متجاوز در جنگ برعلیه ایران کام برد و درینجا ملاحظه می‌نماید که چگونه شیاطین روسی را استمارگران غربی که آنها را بظاهر دشمن خود می‌دانند، برعلیه اسلام و جمهوری اسلامی مشترکاً موضع گیری می‌نمایند و برخلاف ارجیف و ادعاهای شان مبنی بر مبارزه علیه امپریالیزم، پاکشوری و رژیمی که دشمن سرسخت امپریالیزم امریکاست، سر دشمنی می‌گیرند و در پهلوی رژیم بعضی عراق که هم متجاوز است و هم از طرف امپریالیزم غوب چایه میشود، می‌ایستند و آنرا تقویت می‌نمایند.

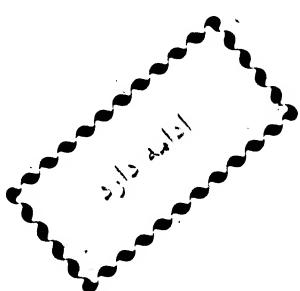
زدن پای مسلمانان و غصب سرزمین ها و غارت ثروت‌های شان باشند و از همین‌جاست که در هر کشور اسلامی و در بین هر ملتی از ملت‌های مسلمان وقتی آتش فتنه‌ی بالامیشود و توطئه‌ی پا میگیرد، می‌بینیم که پای شیاطین روسی درمیان است و دستهای کثیف و بخون آلوده شان اندرکار . . در افغانستان در پاکستان، در ایران، در بنگلادیش، در یمن، در خلیج، در مصر و خلاصه در آسیا و افریقا و پاد ورا و در هر جای دنیا و در هر گوشۀ عالم جنگ اشغالگران تجاوزگر برعلیه اسلام باشکال مختلف و بصورت مذیوحانه جریان دارد که البته این جنگ یا پشكل تجاوز مستقیم است مانند هجوم وحشیانه و ناکام شان بروضد کشور قهرمان ما و یا بصورت تجاوز غیر مستقیم مانند دست اندازی شان بامور کشورهای اسلامی از طریق جاسوس خانه‌های شان درین مالک که بنام سفارتخانه و مرکز فرهنگ نامیده میشود و تربیه جواسیس و خرابکاران و وطن‌فروشان و گاشتن آنها به فعالیت مانند باندهای مزدور کمونیستی در کشورهای اسلامی که در جهت منافع پاداران روسی شان و برعلیه منافع ملت و بروض دین فعالیت و جاسوسی می‌نمایند و می‌کوشند دار و ندار وطن‌ولت خود را بکم شیاطین روسی بروز در تلاش ازین بردن اسلام و تیشه سعودی و سوریه و لبنان و فلسطین و اردن و عراق بین همیگر، صورت گرفت، ولی آیا تزارهای سرخ در سیاست‌های شوم واهداف توسعه طلبانه و اعمال انسان‌دشمنانه خود از تزارهای قبل از خود فرق دارند؟؟ هرگز. بلکه درخونخواری و درندگی و حیوان صفتی خود نه تنها از تزارها بلکه از همه استعمار گران و همه طواغیت و همه‌شیاطین خون آشام تاریخ گوی سبقت را ریوده اند، و نه فقط میخواهند خواب‌های شیطانی تزارهای اجداد خود را مبنی بر اشغالگری و تعاوز کاری تغییر نمایند. بلکه خوابهای وحشتناک تازمی نیز برای بشریت دیده اند و میخواهند با تبدیل ساختن جهان به بحری از خون و جهنمی از آتش آرزوهای شوم و مقاصد ناپاک خویش را در عالم پیاده مازند و بدینگونه بهشت کمونزم را عمل برای انسانهایشان دهند !!!

انگیزه معااهدة سایکس پیکو دشمنی با اسلام و مسلمین و تضعیف نیروی ایشان بود و از نیات پلید واستعمار - گران‌نمی‌چهانخواران تزاری و انگلیسی سرچشمه می‌گرفت و اینک می‌بینیم که عین انگیزه با نیرومندی و قوت چند برابر شیاطین سرخ روسی را بدان واداشته است که شب و روز در تلاش ازین بردن اسلام و تیشه

مورد بحث و توافق قرار گرفته‌دولی در اصل بسر تقسیم جهان به مناطق نفوذ بین کشورهای فاتح جنگ گفتگو و موافقت صورت گرفته است. و بدختیهای فعلی در جهان. سوم و دلایل اسلام و مصیبتهای متعددی که بسراگشان می‌آید همه مرحله تنفیذی آن معاهده‌ها و پیمان‌ها و موافقت‌هاییست که دجالان خون آشام امپراطوری «و خ باطوغایت نظیر خویش نموده الد و می نمایند؛ فکر می‌کنید اشغال افغانستان توسط اشغالگران وحشی اردوی سرخ بدون موافقه و بدون روش نمودن چراغ سبز از طرف امریکا صورت گرفته است؟؟ می‌پندارید اشغال لبنان توسط اسرائیل غاصب بدون توافق شیاطین روسی جامه عمل بخود پوشیده است؟؟ اگر چنین گمان کرده سخت در اشتباه هستند و از ماهیت استعمار سرخ و رنگها نیز نگهای.

آن خبر ندارید!

باید این جنبش‌ها را سرکوب نموده جهان اسلام را همچنان در دام تابعیت از خود داشته باشند و نهایتا آنرا بین خود تقسیم نموده، بلعش تمایند، بود و مهمنترین توافق شان درین مورد بسر افغانستان صورت گرفت که باید نگذارند اسلام درین کشور حکومت کنند «و یکروز و یکراحته خیرالما کرین». گمان نکنید که شیاطین کمونست روسی با ناظائر شان در غرب تنها در معاهده سالت دو مسئله تقسیم جهان و توطئه بر علیه جنبش جهانی اسلام را مطرح نموده و باهم برای بلعیدن کشورهای جهان سوم و بالاخص کشورهای اسلامی به توافق رسیده‌اند، بلکه از همان آغاز پیروزی متفقین در جنگ جهانی دوم این مسلسله ادامه داشته و معاهده‌ها و توافق‌های زیادی نموده‌اند که از آنجلمه می‌توان از کنفرانس یالتا بین روزولت و چرچل و استالین دریالتا در شبه جزیره کریمه در فبروی ۱۹۴۵ و کنفرانس پوتیدام بین ترومن و استالین و چرچل در پوتیدام آلمان در ۱۹۴۵ و اعلامیه تهران در اول دسامبر ۱۹۴۳ بامضای روزولت و چرچل و استالین راجع به همکاری سه دولت امریکا و انگلیس و روسیه در جنگ جهانی دوم و در دوره صلح پس از جنگ را نام برد که در همه آنها ظاهرا موضوعات دیگری و ازینجا با قاطعیت می‌توان گفت که دجالان مrix روسی چه در عهد تزار و چه در زمان بلشویک‌ها دشمن اسلام و مسلمین بوده ویرای ازین بردن اسلام و توطئه بر علیه مسلمانان با سرسریت ترین دشمنان خود دست اتفاق و اتحاد و دوستی بهم می‌دهند که قویترین شاهد و دلیل ما درین مورد همان معاهده سایکس پیکو در عهد تزار برای ازین بردن خلافت اسلامی و همبستگی و همکاری و توافق شیاطین فعلی کرملین با قدرتهای استعماری غرب برای ازین بردن جمهوری اسلامی ایران و توطئه بر علیه آن می‌باشد و از همین قماش است توافق بریعنف. ملعون با کارتر رئیس جمهور سابق امریکا در معاهده مالت دو براینکه بزعم پلید شان — اجازه ندهند یک حکومت اسلامی در افغانستان برقرار گردد. البته توطئه‌ها و توافقهای ازین نوع همیشه سری می‌باشد چنانچه سایکس پیکو یک معاهده سری بود، و بدینگونه در سالت دو نیز ظاهراً بخشایی بروی مسائل عده جهانی از قبیل خلع سلاح ائمی و دیتان و امثال آن صورت گرفت و توافقهای بعمل آمد، ولی مسائل اصلی و عده که بطور سری بین آنها مورد بحث قرار گرفت، همانا خطر جنبش‌های پیروزمند اسلامی و اینکه چگونه

اسلامی قصہ ساد

ٹیکارن : کشاف

اپنی فطری غوبنسته ، تر زیاتی
مودی پوری د مور پلار پالنی
تہ د ماشومانو ارتیا ، لہ خپل
خوخت سره د انسان ژورہ مینہ
او دوینی د پیوندونو محبت ۴
دا توں هغہ شیان وو چی ۃولنیز
ژوند تہ د هغہ د مجبورولو لپارہ
پخپله فطرت په هغہ کی ودیت
ایبھی وو . همانکہ پر طبیعی
پیداوارو باندی د انسانہ قناعت
نکول او لہ کرکیلی نہ د ھان
لپارہ غلی دانی پیدا کول ، پہ پانو
سره د جسم پیچولو باندی قناعت
نکول او پخپل صنعت سره د ھان
لپارہ پوپیاک تیارول ، پہ سمخو
او غارونو کی او سیدو باندی نہ
داہہ کیدل او د ھان لپارہ
استوکتھی جبورولو ، د خپل ارتیا
لپارہ پر جسمانی آلاتو باندی
اکنفاء نکول او د تیسو ،
لرگیو ، او سپنی او نورو شیانو
آلات ایجادول ، د اہم پخپله
فترت په هغہ کی په ودیت ایبھی
وو او د دی لازمی نتیجہ هم
ہمدارو چن هغہ په کرارہ کرارو

هر یو د خپل روزی ترلاسہ کولو
لپارہ وحی او د روزی لہ زیرمونہ
ی اخلى ، نہ خوک د هغی بیہ
ورکوی او نہ ی روزی د کوم
بل مخلوق پہ ولکہ کی
دہ . تقریباً همده عالت د انسان
هم ڈچی لار او طبیعی رزق کہ
بد میو پہ بلہ کی وی او کہ
د حیواناتو او الوتونکو د بیکار
پہ بنه کی ترلاسہ ی کم ، لہ
طبیعی پیداوارونہ ی بدبن پتوولو
النظام وکم ، پہ حمکہ کی ی
چی هر چیرتہ د سر پتوولو او
استوگنی زمینہ مساعده ولیدله
یوھائی جور کم .

مگر خدای انسان د دی لپارہ
نه پیدا کری چی هغہ تر زیاتی
مودی پوری په همہی حال کی
ہاتی شی ، هغہ پہ انسان کی
داسی فطری غریزی ایبھی وی
چی ھانچانی پریندی ۃولنیز ژوند
خورہ کری او پخپل صنعت سره
د ھان لپارہ د ژوند لہ هغو
وسایلو نہ بنه وسایل تولید کری
چی الله پہ طبیعی دوں پیدا کری وو
د بخی او نارینہ تر میخ د داسی

اصلی اقتصادی موضوع :
کہ مونیز لہ اصطلاحی او فنی
کپ کیچونو خخہ پہ تیریدو سم
میخ نظر و اچوونو مونیز تہ د
انسان اقتصادی مسئلہ دا پہ نظر
واحی چی د تمدن د پرمختگ پہ
برقرار او سیدو سره دی پہ ھد
ھول توں انسانانو تہ د هفو
د ژوندنیو ارتیا و د رسولو انتظام
شوی وی ، او پہشان سره دی
پہ توں نہ کی هر فرد تہ لہ خپل
استعداد او لیاقت سره سم د
پرمختگ کولو ، خپل شخصیت
تہ دودی او تبارز ورکولو او
خپل مناسب بشپر تیائی پراؤتہ
د رسیدو فرصتونہ پہ لاس ورغلی
وی .

پہ پخوانی زمانہ کی د انسان
لپارہ د اقتصاد او ژوند تیرولو
مسئلہ همغو سره اسانہ او سادہ
وہ لکھ خنکہ چی د حیواناتولپارہ
د د خدای پر حمکہ د ژوند بی
شمیرہ وسایل خوارہ دی . هر
مخلوق چی خورہ روزی تہ
ارتیا لری هغہ پریمانہ مسیبادہ ،

۲- د وراثت له لاری هم
خینو ته د ژوند پیل کولو لپاره
غوره وسایل په لام ورشی او
خینی له نا کافی وسایلو سره
او خینی بیله وسیلی نه د ژوند په
د گر کېبې قدم کېیدی .

۳- د طبیعی اسبابو له مخی
په هره تولنه کی داسی خلک
سوجود اوسي چی د روزی گتلو
په چارو کی دوننه اخیستلو او
د ژوندیو اسبابو په راکره ورکه
کی د شریکیدو وزرتب ونلری ،
لکه ماشومان ، سین بیری سین
سری ، نارو غان ، معدواران
او نور .

۴- خینی کسان استخادموونکی
او خینی خدمت کوونکی اوسي او
پدی دول د آزادانه صنعت ،
تجارت او زراعت ترڅنګ د
نوکری او مزدوری لاری چاری
هم برابری شی .

دا قول پچېل ذات کی د انسانی
تمدن فطري مظاہر او طبیعی
اړخونه دی ، د دغو شکلونو را
مینځ ته کیدل هم پچېل ذات کی
کومه بدی یا ګناه نه چی د
هغه د له مینځه ورلوا نکر وشي .
د تمدن د خراباتیله نورو اسبابونه
چی کومی بدی را پیدا شویدی
دیر خلک د هغه د اصلی سبب
په نه میندلو وار خطا گېیدی کله
شخصی ملکت ، کله شتمنی ،

کسب اوکار کوي دا هر څه به
د هغه په ولکه کی پاتی وي
او له هغه وروسته به هغه خلکو
ته انتقالیو چی د نورو په
پرتله هغه ته نزدی دی .

دغه راز د مختلفو کسبونو
پیدا کیدل ، پېرل پلورل ، د
شیانو د نرخونو تاکنه ، د
د معیاري قیمت په توګه د سکو
جاری کیدل ، ترین المللی
سوداګری او صادراتو
وارداتو پوری خبره رسیدل د
تولید د نویونویو آلاتو اووسایلو

(Means of Production)

استعمال او د ملکت او وراثت
د حقوقو مینځ ته راتک دا هر
څه پچېل د فطرت غوبښته وه
او له دغونه هیڅ یوشی ګناه نه
وه چی اوس ترینه د توبه ایستلو
ضرورت وي .

سر بېره پردي د تمدن دودی
او پرمختګ ترڅنګ د اهم ضروری
وه چی :

۱- د مختلفو انسانانو د قواؤ
او استعدادونو تر مینځ کوم
توبیر چی پچېل فطرت وضع
کېیدی د هغه لاملمیونا انسانانو ته
له خپلی اصلی اړتیانه د زیات
څه گتلو فرصت پیدا شی او خینی
د خپلی اړتیا په اندازه او خینی
له هغه نه لپکه تولا سه کويه .

متمنن شی ، نو که انسان
متمنن شو کوم جرم خوی و نکو
بلکی پچېل د هغه د فطرت غوبښته
او د هغه د خالق هدف همدغه د
د تمدن له مینځ ته راتک سره
خوشیانو ته اړتیاوه :

یو دا چی ذ انسان د ژوند
اړتیاوی زیاتی شی اوهر څوک
پچېل خپلی تولی اړتیاوی پوره
لکپری شی بلکی د هغه خینی
اړتیاوی به نورو پوری او د
نورو خینی اړتیاوی به هغه پوری
تولی اوسي .

د وهم دا چی د ژوندیو اړتیاوی
مبادله (Exchange) رواج شی
او کرار کرار د شیانو د راکړی
وزکړی یوه تکلاره (Medium
of Exchange) و تاکله شی .
دریم دا چی د اړتیا ورشیانو
پراپرولو په آلاتو او د ورلوا
ورلوا په وسایلو کی زیاتوالی راشی
او خوسره نومتونه چی د انسان
به علم کی راشی له تولونه پرله
پسی استفاده وکړی .

څلورم دا چی انسان پدی داده
او مطمئن وي کوم شیان چی
هغه خپلی پچېل زیار سره پیدا
کړیدی ، هنډ آلات چی هغه
وزبالدی کار کوي ، هغه خمکه
چی هغه پکښی کور جوړ کړیدی
هغه خمکه چی په هغه کی خپل

مونند مغکنېي وویل چې شخصي ملکيت او د څېښو انسانانو په برته د څېښو نورو د اقتصادي حالت پېه توب ، دا دواړه پېڅله د فطرت غوبېتني وي او پېغېل ذات کي یې څه خرابي نه در لوده کې د انسان ټولو صفتولو ته په توازن سره د فعالیت کولو زمينه برابره شوی او اي او په خارج کي هم یو داسی سیاسي نظام موجود اوی چې په زور او قوت سره یې عدل ټېنګ کېږي اوای لوله د ګډو شیانو څخه څه خرابیا نشوو پیدا کړیلی - خو کوم شی چې دا د خرابیو زیننه وسیله و ګړه څوله هغه دا० کومو خلکو چې د فطری سبیونو پر اساس غوره اقتصادي حیثیت در لوده هنوي په خود غرضي ، تنګ نظری ، ناورو تمایلاتو ، بېغیل ، حرص ، بدیانتي او نفس پرستي کي اخته شول ، شیطان هنو ته دا وسوسه واچوله چې ستاسی له اصلی ضرورت نه زیات چې کوم اقتصادي وسایل په لاس دره ا او د هنو د ملکيت حقدار ی د هفو سه او معقول لکېتېتې خ صرف دو دی ، یو دا چې هفه د خپل سوکال ، پکلا سینګار ، مزوجو چو او ساعت تیريو په لارک

ته د هغه روزی ورسیوی خنګه پوره کړي شي ، او هغه خنډونه په څه ډول له مینځه یوول شي چې د هفو لامله د هیرو انسانانو

کله فایریک ، کله د انسانانو فطری نابرابری او کله پېڅله تمدن خندي - خو په حقیقت کي دغه تڅخنی شلط او دغه علاج

نامه دی .
د انسان فطرت په غوښته چې تمدن کوهه و ده او پرمختګ کړو او له دغه پرمختګ نههې په فطری ډول کوم صورتونه را مینځ ته کېږي د هفو د مخنیوی هره ډوډ ناپوهی ده او د دی کار په نتیجه کي د فلاح اور خنېنې په رهای د تباہي او تاوان امکان زیات دی . د انسان اصلی اقتصادي مسلله دانه چې د تمدن د پرمختګ مخه خنګه و نیول شی پاډ هغه طبیعی مظاهر په څه ډول پدل کړي شي ، بلکې اصلی مسلله داده چې د تمدن د فطری وړاندی پېڅله حال پویېندولو تر خنګ د تولنیز ظلم او یېعدالۍ مخنیوی خنګه وکړي شي او د فطرت دغه غوښته چې هر مخلوق

او انځور ګرو او نورو عېنگرو یوه
غټه ډله تشکیل کړو یا شو، د
هفو لپاره پنکارهم ضروري ټېږي
پندي منظور زیات شمیر کسانو
ته د پنو چارو سرته رسوا په رخا
دا وظینه ورکوه شو چې په
خنګانو کې وګړئ خنازوونه
اوازونه وکړي. د هفو لپاره
نشه کیدل او بیهوشی هم یوه
اړتیاوه چې د هغې د پوره کیدو
لپاره ډېر کسان د شرابو، افیونو
او نورو نشه کوونکو موادو ډه
جوړولو او برابرولو کې بوخت
کړي شول. لنډه دا چې پدی
تړګه د شیطان د غورروزیو بازی
په دی بسنه ونکړه چې په بېړخمه
سره یې د ټولنې یوه ستره برخه
په اخلاقی، روحانی او جسماني

تابه کې د اختنه کیدو لپاره خوش
کړي وی بلکې پدی برسیره یې
دا ظلم وکړه چې یوه بله ستره برخه
یې له سمو او ګټورو چارونه راوا پوله

هم پس و نه ویل بلکې د ډیوشمنو
پر څېلوا اصلی اړتیاوه باندې بې
شمیره نوری اړتیاوه هم زیاتي
کړي او د خپل شیرې نفس د
مصنوعی اړتیاوه په پوره کولوکې
په د زیات شمیر هفو کسانو په
استعمال لاس پوری کړو چې
د هفوی استعدادونه د تمدن او
تهذیب د ډېر و غوره خدمتونو
لپاره استهالیدی شول. د هفو
لپاره د یعنیان چاری یوه اړتیاوه
چې د هغې د پوره کولو لپاره
په د فاڅشو پېغو او د فحشاء
د دلالانو یوېشکر جوړ کړي، د
هفو لپاره موسيقی هم یوه اړتیاوه
چې د هغې د پوره کیدو لپاره
د سندر غارو، رقصو، سازندګانو
او د موسيقی د آلاتو جوړونکو
په بل لېشکر تیار کړي شو، د

ولکویه، د وهم دا چې ترڅېل
ولکي لاندې د لازیاتو اقتصادي
وسایلوبه لارکي یې په کاروا چوی
و چې غښت شیه نو ده مددخوو سایلوبه
په زور د انسانو خدایان او روزي
رسونکي شیه.

لنس پرسټي او عیاشي:

د لوړۍ شیطانی لسوني
ټېیجه دا شو چې شمنو د ټولنې
د هفو وګړو د حق له منلو څخه
انکار وکړه چې دشنمني په ویش
ګې له برخني کېږي یا له څېلې اصلی
اړتیانه کمابړخه موسي، دا یې
لېجی رو والګېرکه چې هفوی دې
په لوړ او ټیوړلې کې پرېښو دل
شی، د هفوی تنګ نظری داونه
لیلډه چې د دغه چلن لا مله د
انسان ټولنې ډېر وګړي په
جرمونو لاس پوری کوي، په
جهات اورذله اخلاقو کې
اخته کېږي، د جسماني کمزوري
او ناروغیو په لوډه را ګیرېږي،
د هفوی ذهنی او جسماني فراوی
له ودی میندلو او د انسانی
تهذیب او تمدن په پرسختګ کې
د خپل مسؤولیت له ادا کولونه
پاڼي کېږي او پېډي سره هغه ټولنې
په مجموعی ډول زیانه کېږي
چې هفوی پېغله هم د هغې جز
ګکل کېږي. په همدي باندې یې

هفو لپاره په شمیره ساعت تېږي
ضروري وې چې پدې خاطر د
ټوکمارو، مسخره ګرو، میلینو،
کیسی ویونکو، تصویر جوړونکو

رسلامی انتقاد...

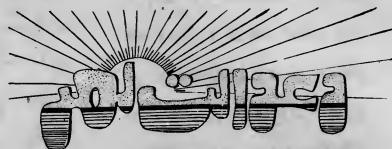
پاتی کیدای ، د هفوی د یوالونه
 هم د سلونو اوزرونو روپیو په
 تصویرونو باندی له بیکلی کیدو
 پرته نشول پاتی کیدای ، د هفوی
 د کوقومتن هم د زونروپوغا
 غوبنیلی ، د هفوی سیوه مخملی
 جاکهونو او د سروزرو غار کیوته
 ضرورت در لوده . پدی دول دیر
 خه هفه مواد ، چیره خه هفه
 بشری قوه چی د زونو انسانانو
 د تن پهولو او خیه مرولو لپاره
 به کار راتلی شوه د یوبو انسان
 د عیاشی لپاره وقت شوه .
 پاتی لری

چریبونو جریبونو خمکی او لوپولو رو
 تعیرونو ته ضرورت پیشنه شو
 او پدی تو گه هفه خمکه ، دودانی
 هفه وسایل ، او هفه انسان زیار
 چی د خدای زیات شمیر بندگانو
 ته د استوگنی او ژوند تیرولو
 د انتظام کولو لپاره بسته کولای
 شوه دیو ، یو عیاش انسان د ژوند
 او مرگ په استوگنی و لکول
 شول . هفوی گافو ، قیمتی پوناک
 اعلی فرش او ظرف ، د زینت او
 سینکار وسایلو ، پیوپیو سپلیو
 او نورو داسی شیانوته او تیا
 احساس کره آن تردی پوری چی
 د دغه ظالمانو دروازی هم له
 قیمتی پردو پرته لغپی نشوی

په بازیزه ، سپکو او مضرو چارو
 کی ی لوخته کوه او له سی لاری
 نه ی د تمدن پرمختگ داسی
 لاروته راو گرخو چی د انسان د
 تباھی په لوری تلی دی ، پیادغه
 موضوع پدی خای کی پای ته
 و نه رسیدله هفوی د انسانی
 پهانگی (Human Capital) خائع
 کولو ترخنگ مادی پانگه هم په
 غلطه لاره کی په کار و اچوله .
 هفوی پنگلو ، مانیو ، باگونو ،
 پارکوئو ، رقصخانو او نورو ته
 ارتیا احساس کپه ، آن تردی چی
 له مرگه وروسته په خمکه کی د
 خملاستولپاره هم د دغه بدیختانو

تل دی او سی په ایمان کی ،
جی خلا کوی چهان کی
عاطفی جی زیند وی په هر انسان کی

د حق لوری ته داعی و ،
یو امت جور له تقوا او دیانت و ،
لوی معراج دانسانیت و ،
بل خوا کفر دهربیت و ،
نا روا پکی روا وی ،

ترا آخر چنین سستی و نامردی نمی شاید !
مریزان اشک پاس ای هموطن در خیمه غربت
وای ، مجنون ترکشته دامان ، ازغم هجرت ...
مثال ای طنیک په خانمان تانکونه غم انگیز !
ز درد سر نوشت گنگ و بی پایان سختی ها
میار از دیده اشک ذلت و بیچارگی خواهر !
که راه تایاتکت این چنین بستی نمی شاید -
تو راه نور را در ظلمستان های دشواری
کشودی با غرور مردی و آهنگ آزادی
طلوغ . صبح را در یهین بیدار آورده
و کاخ کفر را با این همه نیرویش لرزاندی
مرانچ آخر که رنج تست سی ارزنده و عالی
سحر گام نشاط انگیز و فردای شگونه فانی
ز نقش پای تو بس لا له ها خواهد دمید آخر
سحر گاه از کنار میهنت خورشید آزادی رسید آخر
و آنچا آفتاب عدل اسلامی و آزادی
ز سوی آسمان عالم علوی وزید آخر
و اما .. این سکوت تاخ و اشک و آه حسرت را
بسی اندرا جهاد و مردی و مردانگی سرگن
با هنگ مؤدت بانوای وحدت و ایمان
سلاح خویش بردوش افکن و خود را چو عمرکن
بسوی میهنت بشتاب و فرصت را غیمت دان
که از یک قطه خونت دشت های لاله سی روید
و در جان هزاران نیمه جان ، جان تازه می آرد
ترا آخر چنین سستی و نامردی نمی شاید !

لوی وحشت و لوی وحشت و ،
دحق لارقی بند وله ،
هفده کله بندیدله ،
زمانه و تیریدله ،
دحق توره خلیدله ،
دحق توره چلیدله ،
چی دحق توری تیری شوی ،
نور دکفر جزیری پری شوی ،
به نیزی کی لوی بد لون شو ،
له ور وری نه جور ترون شو ،
د بش راحق را زوندی شو ،
د زوندون حق ،
دها خون حق ،
د خلا خون حق ،
د پر اس توون حق ،
زموده مینه په اخلاص ده ،
د حق توره موبه لاس ده ،
نه ویریو له تانکونه ،
نه له توب له کن شیپونه ،
چی د حق لاری سپاهی بیو ،
چی په دین د پاک نی بیو ،
بر لاسی به وی زموده ،
از ازادی به وی زموده ،
دغه لمرد عدالت لم ،
دغه لمرد لعلی رحمت لم .

طبعیت ارته لمن کی .
د حجاز به قول وطن کی ،
د سکوت په ستن خوره وه ،
یوه زیا و خلیدله ،
دکه بی هبل نسکور شو ،
هم کسرا و نزیدله ،
دغه نور د رسالت و ،
دا میلاد دنبوت و ،
له هسکعن نه بیچی ور انگن شو ،
دغه لمرد عدالت و ،
پکی بروت عظیم قوت و ،
ظلم تیر شوستم تیر شو ،
توری شمی وی رو زنیدله ،
پر گنی و خو خیلی ،
له گناه شول هیچ نونه ،
شول محکوم جهاتونه .
خبلواکی شوی
ورور لک شوی ،
شکلی زوند و ،
یو پیغام و ،
یو پیغام و ،
یو دعوت و ،
یو زهبر د بشریت و ،
یو نبی و ،

به حجاز کی ،
د حجاز دشت او میر و کی ،
دو حشت ظلمت کدوی ' ،
ظلم و ،
ستم و ،
تول جهان اخته په غم و ،
ترویمی وه ،
چی تیاره پری دانه وه ،
جا هلیت اور و بل کمی ،
حکمه توله سره تی وه ،
قتلول وو ،
او وزل وو ،
اختناق و ،
دیر نفاق و ،
ان تر دی چی :
خپلی لونی نی وزل ،
به زوندن فی خبیولی ،
مرئیوب و باداری وه ،
خود خواهی او خانخانی وه ،
دغه هسک او حکمه دواوه ،
پری گواه او گواهان دی ،
یوه شپه وه ،
د ظلمت شپه ،

سخا تم

د جدی تور مائیام

میاشت د ۱۳۵۸ ش ه کال د جدی د شپږمی توری او خونپی فاجعی د شپږم کال را
دبره کیده بېی . پېنځه کاله وحشت ، وزنه ، ورانی او بمباری ، او ورسه دتش لاسی مؤمن
ملت مقابله ، مقاومت او جهاد .

د سره نېټی خور بشکیلاک د مډونو او مډهشو وسلو په وراندی د مؤمنو او ګفن
پرتن مجاهدینو پایداری او سوبه . په هر ګنده او هر سنګر کی دروسي ماتی خورلو پوځونو
د سر او مال بې دریغه زیانوله او تلغات ،

هو ! روسالو زهود د مسلمان ملت دروا مقاومت په نځه کی له هیڅ راز وحشت
او بربریت خڅه دده ولکړه .
کلی او کوروونه یی له یوه بېخی بمبارد او وزان . عامه وژنو او زور ته یی لاس و
اچاوه .

خنګلیونه ، کښتوله او خاروی یی له منځه یووړل .

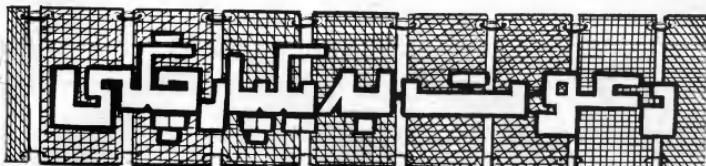
کمیاوی بموله او زهري وسلی یی استعمال کړی ، خو مقاومت یی خلی له کړی شو .
د پر اختيارا غوبښنی ناولی آرزو یی په خوله کی وچه شوه او پوره نه .

مجاهدین لګیادی او د سره بشکیلاک په ورسته ککری مرکونی ګوازارو نه کويه
وینی تویوی او د سرونو قربانی ورکوی ؛ او لکه خنګه یی چې په تش لاس د الله اکبر له
کفر ماتوونک ناری سره د جهاد سنګرته د نېټلی وو ، هما خسی خپل سنګرونه تاوده ساتی
او توانمن ، او د خپلو سنګرونو د لایپا ورټیا او خواک لپاره د ژوندنی مسائی او اړتیا په
په توګه د زړه له تل نه د اتحاد او یو والی غږ پورته کوي ، او د خپل بشپړ او غوڅ
بری رازی بولی او کنځی .

له بیلواي او خانځانی کر که خرکند وي ، د کمزوری باعث یی بولی او د خدای
(ج) د قهر سبب .

هیله ده چې د مجاهد او مؤمن ملت دزړه د تل دخه سېېڅلی اړمان ته چې د خدای
(ج) امر ، د بري لار او د ټولو مسلمانانو غوبښنی ده . لېک وویل شي ، تحقق و موسى
او پوره شي .

از همه عبودیتهای معبدان ساختهای دست و اندیشه انسان خجات دهد؛ روی همین اصل، موضوع از نقطه اغاز آسان بسوی مشکل و از خط شاخص ساده بطرف خطوط پیچیده و بعنیج آزرسون و ابتلای خداوندی در حرکت بود، قدم پقدم بوته آزمایش گرمت میشد و پاینده گان در آن استقامت حاصل میکردند و چیوانان شکست خورده راه فرار را برقرار ترجیح میدادند معمولاً روح آینین یکتا برستی تقاضا میکرد که بعد از دوره دراسات تربیتی شاگردان مکتب توحید و یکتاپرستی را زیر مک آزمایش کیشان شان روزگران تلغی اندیها (اعم از روحی و جسمی)، همچارت ها و ... را پشت مرگداشتند و در راه دعوت به این فطرت با مشکلات جالکاهی مواجه شدند اما مشکلکنکه سره را از ناسره، مسلم را از منافق و مؤمن را از کافر جدا سازد تا هنوز برایشان طاری نشه

همه اهر یعنیهای انسی و جنی در بردارد، این است راه سعادت انسان و این است تقاضای سیل دعوت اسلامی و این است ترجمه آزاد عمل صالح که فقط در تشکیل حکومت سره اسلامی سراغ میگردد!

سالکان و پوینده گان (قرن اخیر خیز القرون) که همانا قرن حیات طبیه رسول الله ﷺ بود بادر بر - کردن لباهن تقوی و شعار عمل بر - بزرگترین قدرت طاغوقی زیان تاختند و تمام بقایای آن را از بیخ وین کشیدند و خطی در تداوم حرکت شان از خود باقی گذاشتند که تاجهان است در قلمرو ماده وروح حاکم و نافذ خواهد بود؛ نمیتوان منکرشد که اعضای رئیسه هیئت جامعه آن روز را روح مبارزه طلبی توأم با غنیل صالح بسوی نهوض واقع وسیع (اشدای علی الکفار رحاء بینهم) رهبری میکرد و مرحله بمرحله شالوده های جامعه کاملاً فطری را پیش میداد و داشت که اینای ابو البشر را

واقعیت عمل صالح تقسیم ایمان با سلام و پیاده کردن و حاکم قرار دادن آن در زندگی بشری است و بدون از عمل صالح راه شرارت پیمودن و گاهی هم جهت پذیرفتن افکار طاغوقی از هر کجا یکه باشد دو پدن و سروپازدن و ادعای ایمان کامل داشتن در تطورات حیات گروهی ملموس و مضر است که آنها خود آگاه فکر میکنند و میانند یشنند که اسلام فقط مجموعه ی از عقاید است، عقاید یکه به گفتن و شنیدن مربوط بوده و هیچگاه از محدوده افکار تقلیدی بدون سنجش و از مناسک و شعایر خشک، پافراتر نمیگذارد. حال آنکه این اسلام است که باقمه نظام صالح توام با اعمال صالح برج و حصار جگدان ویرانه طلب و خفاشان ظلمت پرست را از کنگره هاتا سلولهای زیر زمینی فرموده بیزد، و تمام ساز و برگ مستکبرین، جابر و آل طاغوت را قلع و قمع میکند و ارمغان فلاح و نجات کافه بشریت را از فلاح و نجات کافه بشریت را از

یا-جنید و با یزید اینها
همه باین مسجد شریف
نفسکشان و مشتاقانه و به جدیت
و چابک هرچه تمایتر خود را
میرساندند تا از تلالوی سخنان
پیغمبری فروغ حاصل کنند و در
لهیب و گرما گرمی خورشید
فروزان هدایت بجوشند و حواشی
وزواید بمفهوم عقاید شان زدوده
شود ، مهاجرین و انصار دوشان
دوش یکدیگر در فضای برابری و
برادری دراین مکتب و ادبگاه
بنانهاده محمدی پاک از تهذیب ،
اخلاق و تمدن اسلامی میاموختند و
سیراب میشدند ، گرچه انصار قبل
از اعماق مسجد نبوی نیز مهر
برادران مهاجر شان را در قلب
میپروراندند و آنها را تا پای جان
دوست میداشتند ولی برای انسجام
و رهبری سالم این ویژه گیهای
انسانی رشته های الفت و محبت
مهاجرین و انصار طوری جان
گرفت و قوی شد که انگیزه های
قومی و ستون پنجم کفار و منافقین
مکه و مدینه نتوانست ، جزئیتین
خلی در آن وارد کند ، آنها در
همین مکتب آموختند که . (ارز-
شهای اخلاقی از نگاه اسلام
گرامیتر از قیم مادیست) ، و فرا
گرفتند که : اسلام قیم مادی را
نیز از نظر دورنداشته و عنصر
عمده ، خلافت را تحقیق حقایقی
مادی میداند اما مشروط براینکه

سازی قلوب و ابدان و عمل صالح
و مبارزه طلبی استوار است که در
صورت نبودن این اوصاف ، اسلام
نمیخواهد مردم آن را اسلام بگویند
و بر نامش حمل توطنه و دیسیه
و زمینه سازی کنند . بلی ! اسلام
خواست که رسول الله پاک دست
به اعماق مسجد برد و از این اعماق
جهان قلوب و ابدان را بسوی
سازنده رهمنون شود و بنده خدا
(ج) بدون ارتباط کشیش و راهب
و . . . طی نماز پنجمگانه اوقات
فراغت و شدت ورخاء بتواند با
خدایش راز و نیاز کند ، از او تعالی
استمداد جوید و در پر توهید ایاتش
برهمه دشواریها بالا آید ، از
جزئیتین اشتباهیکه دامن یکتا -
پرستی را لکه دارمیسازد اجتناب
و خود داری کند جنگ بر امانی را
برضیح طاغوت نفس به راه اندزاد
و کابوسهای وحشت و بی اعتمادی
نسبت بخدا (ج) را خورد و ریزه
سازد ، از هیچ کس و هیچ چیزی
بجز خدای یکتاوبی همتا نهراست و
با اتمام حجت خود کفایگی در قیمت
جبانان مستکبر همت گارد .
از ابهت و جلال سیاهی خانه
خدای (ج) (مسجد) نمایان بود که :
ادبگاهیست زیر آسمان از عرش
ناز کتر .
نفس گم کرده میاید فقیر و نا
فقیر اینجا نمایند

بود ، حضرت رسول الله پاک بعد از
هجرت به مدینه منوره با دستیاری
یا رانش و دیگر مهاجرین و انصار
دست به اعماق مسجد برد و اولین
کاری که بعد از هجرت کرد همانا
سربراه کردن تعمیر مسجد بود ،
بدیهی است بنای مسجد ، محیط
مسجد و هدف اعماق مسجد ساند
سایر معابدی نبود که دستخوش
تطاول روزگار شود و آله دست
غرض منافقین و کفار ، دیده شده
است که صابئین بی دینان ، مردم
را از راه لواط و بجهه بازی به
آتشکده ها دعوت میکردند و
مغچه گان زیبا و خوشگل را
به آتشکده استخدام نموده و
بدینوشیله آدمهای تهی مغزرا بسوی
آتشکده میکشاندند ، و در دیگر
معابد که بمردم از آنها تبلیغ
یهودیت و مسیحیت و مسلک
هندوئیزم میکردند ، از راه برقرار
ساختن روابط غیر مشروع جنسی
بازار دعوت شان را گرفت ساختند !!!
و به این سلسله همه ما شاهد بودیم
که کمونیستهای بی وجودان در
افغانستان بخون خفته از راه روابط
نا مشروع جنسی مردم را به
کمونیزم دعوت میکردند و در این
راه تا اندازه ای صادق بودند که
حتی ناموسهای خود شان را در
معرض هوسرانیهای مردم قرار
دادند ! ! اما دین مقدس اسلام
براساسات تقوی ، تطهیر ، پاکد

ان اکثر الانصار املاً فاقسم مالی
نصفین ولی امراء تان فانظر اعجبها
الیک، فسمیهالی اطلقها فاذا انقضت
عدتها فتزوجها . قال عبدالرحمن :
پارک لک ف اهلک و مالک ، این
سوقتم . فدلوه علی السوق ، فما
انقلب الا و معه فضل من اقطع
و سمن ثم تابع للقدر . . . ثم جاء
یوماء و به اثر صفرة ، فقال النبي
علیه السلام : مهیم . . . قال : تزوجت
علیه السلام : کم سقت . قال : نواه من
به عنوان یک عسکر در میدان
جنگ آمده باشد (۱) .

ترجمه : در صحیح وارداست
که حضرت رسول الله علیه السلام بین
عبدالرحمن بن عوف و سعد بن
ریبع عقد برادری بست . سعد به
عبدالرحمن گفت من در بین انصار
از جهت شروت غنی ام و مال
زیاد دارم . (ازینرو) مال خود را
(بین خود و تو) نصف تقسیم کردم
و من (علاوه از مال) دو همسر دارم،
بنگر که هیر یک انها زیباتر
برایت معلوم میشد برایم بگوئیم
ازان بر تا ازرا طلاق دهم و
بعد از انقضای عقد ، وی را در
عقد خود در آر ! عبدالرحمن
گفت : در مال و اهل تو برکت
باد ، بازار شما کجاست . پس ازان
وی را به بازار رهنمی کرد . او از
بازار باز نگشت مگر با یک اندازه
پنیر و روغن و سپس دویاره به

آدم و شیطان پندو عربق
وجود دارد که از طبیعت معرکه
دایمی میان حق و باطل ، ایمان و
کفر ، هدایت و گمراهی حکایت
میکند ، در این معرفه انسان خود
میدان جنگ است ، تا پیروزی و
شکست هم مستقیماً به خود او
ارتباط میکرد ، بدینوسیله به
انسان خاطر نشان میشود تا
هوشیاری را از دست نداده و همیشه
به عنوان یک عسکر در میدان
جنگ آمده باشد (۱) .

روح ایثار و از خود گذری آنقدر
بین شان جان گرفت که ادم نو
وارد ، در منطقه می انگشت که
همه باهم برادرند و اولادیک مادر
و پدر ، (کچه محبت و ایثار
بین انصار و مهاجرین بالاتر ازان
بود که بشود ان را با محبت
برادری سنجید اما معمولاً هنگامی
که از نهایت الفت و زیست باهمی
خوب سخن میروزد آن را بمثل
برادر و خواهر و مادر و پدر
میسنجند) : بطور مثال و توضیح
لازم بنظر میرسد که در اینجا
داستان عبدالرحمن بن عوف که
مهاجر بود و سعد بن الریبع که
از جمله انصار بود نقل شود : ف
الصحيح : ان رسول الله علیه السلام اخی
بن عبدالرحمن بن عوف و سعد
بن الریبع فقال سعد لعبدالرحمن :

«معنی» فدای «ماده» نگردد ، طرز
دید اسلام در مورد مقام انسان
عامل عمدۀ طهارت (تقویت ، عمل -
صالح) و نظافت حیات میگردد ،
برخلاف طرز دید مادی ، انسان
را بفساد والوده گی سوق میدهد ،
اورا حیوان میگرداند که بغیر از
مسئله شکم در مورد چیزی
دیگری فکر نمیکند ، در طرز دید
و تصویر اسلامی به اراده انسان
احترام گذاشته شده و همین اراده
مبنای عهد و میثاق الهی و اساس
تکلیف عملی شناخته شده است

انسان از راه حاکم گشتناند اراده
در حیات که باعث استحکام عهد
و پیمان الهی است مقام برتر از
فرشتنگ را پیدا نمیکند ، انسان در
نظر اسلام آنچنانکه میتواند خود
را بمقام بین ارتقاء بخشدهم چنان
در امکان اوست گرخواسته باشد
خود مقام خود را از مرتبه حیوان
هم باشیم بیاورد والبته این جای
وقتی بار دست میدهد که اراده
اش اتابع هوی و هوس گرداند و
پیمان خدا را فراموش کند ،
احترام به اراده انسان یکی از
ظاهر تکریم و بزرگواری او در
مکتب اسلام است این خود خط
فاصل و سرحد مشخص است که
انسان را از حیوان جدا نمیکند .
(آنها آموختند که) در شرح معرفه

شېڭىز

بل وویل : نه د ما مند دری خلک دی او غره ته خی ددی دری زیات خلک داوری په موسم کېښی غره ته خی - هلته له یوی خوا ، اوزی ، میزی ، او غوا کان خروی - غوری او کورت تری جوروی - له بلي خوا په غره کېښی ونی وهی چارتراش دروازی ، تیران ، لاری او دکتې بازوکان تری جوروی - او یئنی په کچرو باروی او لوادگ ، او یا د غنی بخیلو بازار ته فی وری - هلته فی خرخوی - (دا مجاهد چې پدی خای کېښی لېچه اشنا غوندی وه او په نورو فی پدی برخه کېښی خان لې هوښیار او پوه کانه - مسئله نوره هم تشریع کړه او غنوي لې په زوره کړا وو یویل) : تاسو و گور فی پدی تنگ کېښی خوره دیر کورونه دی ؟ او د کرفن حمکه هیڅ ټکنی نشته او لدی سره ، سره په میله پالنه کېښی هم خورا تکره او پیاوړی خلک دی - دا له کومه کوي ؟ دا فقط له همداګه لوی غره نه را پوره کوي - د شئی له کچرو سره

مجاهدین د لیاری په لور ولاپ او قوماندان نورو مجاهدینو ته لازم هدایات ورکړل - زه په خپل کتې کېښی چې د یو لور کمره په سر پروت و ، او په آسانی سره می لیاری ته کتلى شوا او اسانه وه چې د لار وو غیرونه هم وا - ورم ، خود سپین غره د او بو شرار هومره دیر وه چې زما د غوپونو د اوریدا قوت ی تر تائیز لاندی را وستی وه .

مجاهدین تول څک وه ، له چا سره چې وسله وه په خپله وسله فی ګوټی وو هلی او د بوتانو مزی ی تینګ کړل - د خپل قوماندان لارښوونی ی په دقت واوریدی - او د راتلونکو ہریکړو اعلان ته غوډ ومه له ما سره چې وسله نه وه ، په کتې کېښی اوږد وغږیدم او به چتونو ، چرتونسو کېښی می د جنګ او جګړی او مقابلي صحنې تمیللو وله - کله ، یو فکر را - غورځید او کله بل فکر ، په د میثع کېښی یوه مجاهد وویل دا حتما حکومتی نفر دی .

د سپین غره په شمالی خنډه د ما مند دری په تنګ کېښی په دراندې خوب ویده وم ، چې یوه مجاهد ورور چې د پیری نوبت ی وه ، راویښن کړو ، چې په پوری مخامنځ لیار د شئی له (۱) یېځی خڅه دلاتینو رنما یو په بل پسی بریښی - او هسی نه چې دا چین ولسوالی له لوری د دېمن قواوی په شپه کېښی له مود خڅه پورته تیږی شی - قوماندان مجاهدینو ته امر وکړه : چې هلي ژر شی او ددی لیاری بشپړ معلومات ژر راوری ، خلور تنه ولاپ او امر ورته و شو ، چې دوه تنه دفاعی حالت ونیسی او دوه تنه لوړۍ معلومات وکړۍ ځمی خوک تیریږي - مسلح نفر دی - که د کلې خلک - که پوه شوی ، چې مسلح خلک دی ، نو خان ته معلومه کړی چې د بلی سیعی مجاهدین دی او که د دېمنانو نوکران - مونيو دلته بشپړ تیاری نیسو او سنا سوله لوری موکه د خطر نښه وليده په پوره دول دهه ری پېښۍ مقابلي ته تیاریو .

کونرونو او سیدونک و - پونېتنه
وکړه ولی راشن ټی ندی جور؟
مولوی عبدالخالق په غمجه
لهجه وویل : دوی په روستی بال
کښی لارل او هغه وخت په صوبه
سرحد کښی رجستره بند شوی وه -
کمشنری ورته وویل پنجاب ته
لارشی خو دا د غره تخلک دی
سمی ته زړه نشی نیوای - پنجاب
ته لار نشول - او چی کله بیخی
وار خطا شول - بیرته ټی کله را
وکړی او خپلو خایونو ته راغله،
دروداتو د ولسوالی د کله
او سیدونک مجاهد سپین ګل چی د
لاتینو رنیا او د قوماندان جدیت
پوره بیدار کړی و - نابرهه ټی لاسی
بعجلی روښانه کړه هچی و ګوری
خو بجی دی - هغه لا ساعت
پوره نه و لیدلی چی له هری خوا
پری غپونه و شول چی آی ، آی -
دا څه کړی - په زور خان دېمن
ته رسوا کوی ؟

مولوی صاحب خپلو خبروته
دوام ورکړه - او د سپنی مورګی ،
دا بو شرار لا پسی زیات شو د
او بو زوب له مونیو خخه لیار دوسره
لري کړی وه چی مونو له هیڅ نه
نشو خبریدای - خونا بېره تیزو
کړیکو وای ، وای ، وای ، دسپین
غره د او بو شرار خیری او نیغ زیا
په غبونو را نتوی - ورپسی نوری

هغه خو دیره په آسانی سره د جازنه
په راکت لګیږی او دلتہ د دی
خداکو توله زندگی د کچر په شاده.
ای دله کچر له بېخی نه ګرانه
ده بېخه په یولک ، یونیم لک شی -
او کچری ته خلا (خدای ټه راستی ټه)
له د وه لکونه په لیو افغانیو
واخلي ، تول مجاهدین چی هم
د لیاری په لور متوجه وړ او همی
دمولوی عبدالخالق خبروته پوره غبود
نیولی وه - د بنه ، بنه په ویلوئی
مولوی صاحب مجبوراوه چی
هغه نور هم د دی منطقی په هکله
تشریحات ورکړی - څکه دی د
هسکی سینی د ولسوالی او سیدونک
او په خپله شنواری و - پدی دوه
کښی هم زیات پلدوه - او زیات
خلک ټی پیژنډل د منطقی د خلاکو
له ستونزو خخه بند خبرووه خبروته
ی دوام ورکړ او وئی ویل :

دا خلک که څه هم د پاکستان
سرحد ته نژدی پراته دی که خو
دوی په لوړیو وختونو کښی
هجرت ونکړه ، دلتہ نی سره
تمهد کړی ټی خوک به وطن نه
پریوری - کله چی جازونو را تک
کړل او پېړ خلک ی شهیدان کړل -
او خو ، غمی ، غمی قواوی راغلی -
او بې کنای خلک ټی ووژل نو یا
پاکستان ته لارل پدی ګروپ
کښی مولحدنومی یو مجاهد - چی د
غره ته خی - د ورخی په غره
کښی د کچری بار برابر وی او
او په بله شپهی یا وری .

بل مجاهد چی داسی ناست و ته
به وائی چی په چا د حمل او
منهی لپاره ی نورتول تیاری کړی او
هر اندام ی په خپل کار اچوی ،
یوازی یو غوره نی د دی مجاهد
خبرو ته نیولی او بل ټی د قوماندان
په لور کوب کړی ، که چېری د
اوربل اس وکړی ، چی بی د رنګ
ټی واوری په هیبت ناک او اواز ټی
تری پونېتنه وکړه چی ولی د ورخی
نه خی ؟

لومړنی مجاهد چی د ده دا پونېتنه
وا وریده مسک غوندی شو او ورته
ټی وویل فکر کوم چی له هجرت
نه وروسته دا لومړی څل دی چی
وطن ته را سټینوی ، ته دی پوری
کوزته و ګوره داولی وران شوی
دی ؟

ای ددی دیری دا د یوال و
ګوره داولی سوری شوی دی ؟
دلته د ورخی جازونه راځی او
بمبارد کړی . داسی ګولی وروی
چی یا هڅ بنی آدم طاقت نشی
کړای . او کچر خو دیر په آمانی
سره لګیږی - څکه بنی آدم خو به
ایاخان کمره ته پت کړی ، لیا به د
کومی ونی لاندی و دریوی . او لیا به
کډی ، کچر چار پای په خپله پاپی (پوهیو)
کډی مولحدنومی یو مجاهد - چی د

گزه فاصله لري ، گروبي شکل في
جور کپري دي - او په داسي دول
راخى چي يو گروپ له بلي گروپ
تحنه دفاع وکهای شي - نوزه چي
دا نظم گورم او دوسره چير رفاه
گان گورم زيات گومان مي همدا
دي چي دا پېمن دي - او له مونير
چخه پورته تېريزى - مونير لا په
همدى خبروکى وو چي هفه خلور
مجاهدين چي دلوگر د
او ميدونكى شفيق په مشرى دلاري
د خار لو لپاره لېيل شوی وو را -
ورسیدل له سلام وروسته ئى ووپيل چي
دا پوري روان قول خلک د دى
درى نه بهر منطقو خنه را روان
دى - او د خپاپ بېچيو او ماشونانو
سره د شره په لور روان دى - خىك
دا خلک وائى چي دا چېن ولسوالى
ته دروسانو قول راغلى ده - او په
تېره ورخ د نازيانو ولسوالى ته
تلى وه، هلتە ئى (۶) بى دفاع اوتش
لاسی مسلمانان له تېتكو نو

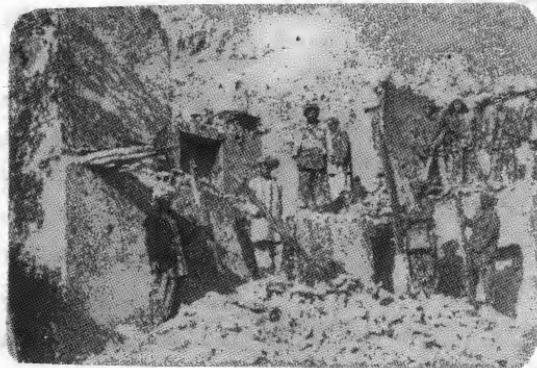
چيغى هم شوي د بېخۇ غۇرۇنە هم
پېكىنى وو خود شرار له لاسه مۇنۇر
نه پوهىدو چى خە دى - زما خەكىو
لېاسانو او مختلفو شەكلۇنۇ خېل
پروگرامرنە عملى كوي - كىدای
شى چى زەمۇنۇ او د منطقى د نۇرۇ
مجاهىدىنۇ د اشغال لپاره في رئاله
خان سره را اخىسىتى وي - خەكى
كە بى له رىنا هر خوک په لپار
ولار شى خلک ئى كىشار اوخر پار
اورى، او روتە متوجه كېيىرى اوچى
رىنا ورسە وي - هيچۈك دا فەتك
نىشى كولى چى دا دى دېمن وي -
خەكە عادت دا دى چى حەملى تلى
په تىارو كېنى كېيىرى او په رىنا
خوک خان نە پەكارە كوي، زە چى
د دى رىنا گانو نظم تە گورم چى
په لپارى منظمى روانى دى -
لۇمۇپى سرف د درى بى سر تە
ورسید - او د درى په اول كېنى
لا هەمەن شان يو پەبل پسى راھى
بۇه رىنا له بلى رىنا خېخە ٦٠٠٠

د بېخۇ غۇرۇنە هم زما دەكتى، تر
خېنگ پە بىل كەت كېنى ناست وو -
نه اورىدى - بىامى هم هەمدەرسە و
اورىدى جى واخ . . . زما زوى . . .
أى . . . ور پسى نور غۇرۇنە وشۇل
خو يوازى تۆكۈرى . . . تۆكۈرى
ما ترى وا ورېدى اشۇ .

د هېسکىمېنى دولسوالى او سېيدونكى
سېيد سۈرۈر پاچا صاحب چى پە
كەت كېنى نېغ ناست وو او د بېخۇ
آوازى اورىدىلى وو - د مۇلۇرى
صاحب عبدالخالق خېرى في تائىيد
كوي او وۇ وېلى: د بېخۇ خېرى
پېكىنى دى دا ولسى خلک دى
قوه نە - خەكە د بېخۇ خېرى بى
واورىدى د گلانى او سېيدونكى مجاهىر
عبدالعالىم هم تائىيدا ووپىلى كە دېمن
واى نو پە تىاره كېنى بە راتلابى -
رەنائى لە خان سره خە كولە -

د مجاهىدىنۇ قوممازدان چى د
دېمن له د سېيد خەچە پوره خېر و
او پىدى هەكلە ئى او بىدە تېرىزىدە در -
لۇدە - پە آسرا نە لەھەجە ئى مجاهىدىن
خەنەطىپ كېلى او وۇ وېلى :

كىدای شى دا دېمن نوی، خو
تساو بايد خاڭل نىشى - خەكە

د شپې په تیارو کېبى اورېدلى وى-
هغه هم د سپین غر د غېتو او
زېرو د برو د بې وفاى یوه نېونه وە-
هغه مور چى خپل بېجى ئى په
توكى کېبى اچولى وە - او په
خپل خاوند پېسى وروسته روانه وە-
د شپې په تیاره کېبى ئى د سپین غر
یوه دېرە له پېنى وېۋەئىدە - توكى
تىرى خطأ او په خپلە له يو لوى
گۈزىگە خەنە لاندى و غورخىدە كە
خە هم په خپلە ئى تۈل بىن د
خىرپى او د غەز د نورو بوتۇ په
اگزىپى ، سورى ، سورى و - د بىن
پوستى او غوبى ئى د سپین غر
دېرە د باج په دۈل لە خان سرە
تىېنگى کېرى وى - نۇلە پە وېنوات،
پت وە - خو خان ئى هىر او په
توكى او زوى پسى يى چىغى
ھۇرمە لۇزى وى چى زما تر غۇدۇ
ھەم را ورسىلدى .

لدى وروسته چى مجاهدىن
پوھ شول چى په لىيار روان خلک
دېبىن نە بلکە د منطقى خلک دى،
تۈل مەطمئن او هەسپى خپل كەتى
تە ولار - كە خە عەم شپە پە آخر
وھ خو ھەر يوه سر پە بالىبىت كېپىنود
پوھ نىشوم چى خوب بە چاتە ورغلى
وی كە نە ؟

خو زما پە غۇدونو کېبى دەمغى
مور چىغۇ انگازى كولى - او خۇرمە
بە مى چى د لىيارى رىنا گانو تە

توكى پە سرېدى - او د استپى
او ستون ز من سفر لە خپل مجاهد
خاوند سرە پە دېرە خوشحالى سرە ،
سۈتە رسوى -
هو !

سپين غر پە خپاوا لۇرۇ خۇكۇ
کېبى تولو هغۇ بېخۇ ، كوجىنیانو
او عمر خورۇن خلکوتە دامن خائى
وركۇ ، چى د هغە بىش دېبىنە
طاقت ئانكۇنۇ او الوتکوبى كورە
كېرى ، وى چى رادىيۇ گانو او
كتابونۇ يى د خلکو غۇرۇنە د ،
كۈر ، كالى ، او دۈدى پە درواجىن
شعار كانە كېرى دى - او پە نېرپاڭى
سۈيە دعوه كۈرى چى مۇنۇ پە
افغانستان كېبى د خاكى نظام د
تىېنگىتىت او د افغانستان د دېبىنانو
د لە مېنځە ورلۇ لپارە يو مەددۇد
تۈلى عىسکر راۋىتى دى .

رېتىيا ھم سپين غەر خالكى د روسي
الوتکو د راڭتۇنۇ ، او هاوان
او غەزىپۇنۇ لە گۈلۈ خەنە
زۇغۇرى - خو د خپلې يېنى او سپى
ھوا او تىيزو او تىندۇ بارانۇنۇ او د
غۇتۇ ، شەق دەپىيۇ بېخىلى ھم پرى
نکوئى - او ھۇرمە سەختى پرى
راولى چى زىيات خلک د يېنى او
سەرۇپى لە لاسە كوجى ماشومان
لە لاسە وركۇ او بېخى ناروغە
او دردىدىلى راستتۇ .

ھەنە چىغى او كوكارى چى ما

لاندى كېرى او د شەھادت
لورە مقام تە ئى رسولى - دا چىن
ولسوالى د ميدانىك پە كىنى كى
ئى ھم خىنە مسلمانان شەھيدان كېرى
دى .

خەكە نۇ د دى خاينونو خلک كە
چى د روسانو قوا راخى شپى د
شپى خپلى بېخى او كوجى ماشومان
د سېخى غر جىگۇ ، جىگۇ خاينونو
تە رسوى - هلته يى تەرىخپەپ يو او
نېپتەر و نۇ لاندى كېنىي - او پە
خپلە بېرته د روسانو مقابلى تە را -
ستېپپىرى .

پەدى تورە او تىارە شپە كېبى
ھەنە خلک چى خپلە كېچەرە ولرى -
يالخى او بل بىلەر وونكى حیوان ولرى،
خپل كوجى ماشومان - او د گۈر
قىيمتى سامان ھەنە باروى - او خۇكچى
خپل ونلىرى مالى توان يى بېھ وى -
نۇ بىيا د بل كېچەرە ياخىر پە كرايدە
نېسى .

او كە دا توان يى ھم نوى، نۇ
يىا پلاز ، اوپە - او د گۈر قىيمتى
سامان خپلە اوپوتە ترى - هەنە
كوجىنیان چى لە پېنخۇ كلۇنۇ زىيات
وی - پە خپلە كوجىنۇ پا كو او
لە نازە دەكە خەلەلە پېپۇ - د سپين
غەرە پە غۇتۇ او زېپە دېرە او
پە اغزو خېرىپە خېزى او د سپين
غەرە لۇرۇ خۇكۇ تە خان رسوى -
لدى خەنە ور كوجى ماشومان مور
پە يوه لويە توكى کېبى اچوى

کوونکی له شر او فساد خخنه ی د خلاصون یوازینی امید بولی .

د دی فاسد او انسانیت خورونکی نظام د عملی کولو لپاره - دلی خلی کوی - فدا کاری او قربانی ورکوی .

کاشکی چی د نوی خلک د ما مند دری له دی شیخ خخنه خبر شوی وای - کاشکی چی د دی مور چیغی ی اوریدنی وای - کاشکی چی د دی گوچنی ماشوم د غور خیدو او مرگ صحنه ی کتلی وای .

دهمدغو چرتونو په دوران کښی د سبائی لمانځه لپاره آدان و شو - راکتو نو باران شروع کړی .

داسی معلومیدل چی په خپله ناتوانی پېښانه وه - او ارزوی درلوده - کاشکی چی لړونک د سپین غر برو خوکوته رسیدلی وای .

توله لیار له دردودونکو منظرو ډکه وه - د چا بستري په شاوي .

د چا صندوقونه د چا دورو بوری - او د چا ماشومان .

خو زما او د تولو مجاهدینو سترګو دغه وخت او بشکی و نه ساتلي شوی ، چی یوه خلور کنه اخجلی چی خورا بنکلی او پاک کالی فی په تن کړی وه - خلعل بول - بدنه ی وه - پاک ک سپیڅلی ویښتان ئی وه دسته تیاله کبه ی تک سپین رنګ ، سور شوی غوندی وه

نه پریښوده - په ریږیدلی لاس ی زور او شکیدلی خادر په مخ را خپور او مونږ ته ی دعا وکړه . بچو خلای (خدای) مومن شه . خلا یه (خدایه) روس ورک کړی مجاخدین (مجاهدین) کمیاب (کامیاب) کړی .

په لیار چی راتلونو په سلګونو بشخی او کوچنی ماشومان وولیدل چی د لیاری په خنډو کښی یو خوا او بل خوا ستړی ستومانه پراته وه - زیاتو د اسمان په لور کتل او پنډی دار کښی وه چی اوس به روسي الوتک راځی او پدوی به د ځای تاکلی وه - او فکر می کاوه چی ترکومی خپری لاندی به په شم .

مګر دغه غم زه نه پزیښودم - زه تری نه تېښتیدای شوم - او نه می هیر ولی شو - او نه تری د غره سر ته ختلی شوم .

زېي لحظه په لحظه د کمونیزم د مفهوم په لور متوجه کولم - هغه کمونیزم چی مارکس او انگلز تعریف کړی وه - لینن ی سوسیالیزم د لوړۍ مرحلی په صفت تطبیق کړی وه - او د نړی زیات غریب او بی چاره خلک د دغه خیالی جنت لپاره خوبونه ګوری - دا مسالک د خپله اقتصادي ستونزو حل ګنې - دژوند امنیت ی ګنې - د ظالم او تجاوزه

کتل همغو مره به می د زړه دردونه زیاتیدل . او پدی دار کښی وم چې هسی نه اوس بله کومه مورونه غور خپری . دغه غم او خفگان چې د قوی د راتګ او له مونږ خخنه د پورته تیریدلو له د لاماټه پیدا شوی وه - لدغه غم خخنه چې شفیق تری خبر کرم دیر کم اولبر و د هغه غم او خفگان لپاره ما اول د مقابلی او د توان د نه لرلو په صورت کښی د تېښتی او مندی پروګرام چوړ کړی و - د سیپنی غر په خوکو کښی می خان ته مونږ د دی لپاره چې له نورو مجاهدینو سره یو ځای - او د دی وحشی روسانو سره مقابله وکړو .

د انسانیت له دغه دېښناو خخنه د نړی مخ خلاص کړو - د مامنډ دری د خوی په لور که خه هم ستړی ستومانه او تیکه ، تیکه وو روان شو .

کله چی لوی لیاری ته را وو تو - په لوړۍ څل می په یوی زړی بودی بشخی سترګ ولکیدی چې د تللو ټوان ی له لاسه ورکړی - او په سمه ایار کښی ی یوی تېږي ته تکیه کړی وه هغه بودی اسلامی عفت او حیا مجبوره کړه چې خان له لیاری وښویوی - پداسی حال کښی چې تو خوئی خوله خبرو ته

نوشته: ض ج رستگار

نُصُحْ قِيَامْ سَهْرَةِ تَاسَرَى مِرْدَمْ مَا

لَرْ سَرْ وَسَهْ الْمَلَكْ

اسلامی افغانستان

رستگاری و افتخار کماهی میکردند.

آن همه فدا کاری ها و جان
نشاری های مجاهدین خدا پرست
افغانستان چنان ابهت و عظمتی
برای مردم و کشور ما کماهی
کرد که هنوز مایه مباراکه مردم
قهرمان ماست و تازماینکه جهاد
شکوهمند مجاهدین افغانستان در
برابر قوای ددمنش روس آغاز
نشده بود، برای بسیاری از مردمان
جهان و حتی برای بعضی از
افراد وطن خود مان غیر قابل
قبول و افسانه ای مینمود.

در آن روزگار هم دشمن محیل
و جنایتکار مانند اسراروز در میان
صفوف نیرو مدد مجاهدین
افغانستان و مردمان خوش قلب
و نا آگاه از دسایس و توطه های
دشمنان دین و وطن خود تفرقه
ایجاد میکرد به زور، زر و ثروت
با حیله و نیزینگ، بعضی از
افراد بی ایمان و یقینست عنصر را
اجیر مینمود و مقاصد شوم خود

ایمان و عقیده و عشق آتشین با
سلام آزادی و استقلال بود که
شخصیت های علمی و جوانان
مبارز اسلامی علم جهاد را در
هر گوش و کنار وطن محبوب
مان برگی افراشتند و با نعره های
با عظمت و جلال در قلب صفوف
دشمنان دین و وطن خود هجوم
میبردند و فتح و نصرت کماهی
میکردند.

در آن زمان نیز، هر باریکه
نیرو های استعمار گر بریتانیا نیای
کبیر زمینه را برای تسخیر کابل
مساعد میساختند و با ساز و برگ
عصری به نواحی کابل میرسیدند،
همان مردمان دلاور، فداکار،
برهنه پا و بر هنه تن بودند که بالسلجه
ایمان و باشور و شوق شهادت در
برابر دشمن دین و وطن خود
مردانه وار صن می بستند،
قهرمان و مجاهد بزرگ صورت
لائمه کرفت. ولی نیروی توانای

تاریخ غزور آفرین افغانستان،
این کشور مرد خیز و حماسه
آفرین، چه در ادوار قبل از
اسلام و چه در سده های بعد از
طلوع خورشید جهانتاب اسلام
در کشور شاهد نبردها و پیکار
های عظیم است که نسل های
امروز و فردای ما بدان مباراکه
مینمایند. این مبارزات آزاد یخواهی
که همواره در فروغ عقیده و
ایمان آهنه ای اسلامی، نیرومندی
خاص کسب کرده است، مخصوصاً
در نتیجه تجاوزات پیغمبر اسلام
گریان انگلیس به قیام های
اسلامی و جهاد پیروز می شد منجر
شده اند.

آزاد یخواهی و جهاد اسلامی
مردمان افغانستان از یک مرکز
فرماندهی و تحت رهبری یک
قهرمان و مجاهد بزرگ صورت
لائمه کرفت. ولی نیروی توانای

نهانی میرسانند تاریخ نتکرار شد و قیام های اعتقادی در سرتاسر کشور در نتیجه تهاجم ننگین و بیش رسانه رو سها به افغانستان اوج گرفت . مجاهدین پرتوان سا ، امروز هم در مقابل قوای اهربیمنی و خون آشام در پیکار هستند که آکنون تغاوت نظامی میان نیرو های مجاهد و قوای اشغالگر به پیمانه بی زیاد است که با جنگ های افغانها در برابر انگلیس ها هرگز قابل مقایسه نیست .

روس روسیه به چنان یک غول وحشتناک نظامی مبدل گشته است که حتی آرامش روانی جهان غرب را برهم زده است در همه جاسخن از تهدید روس است ، در اروپا امریکا و آسیا

از همین جاست که امروز هم اتوام مختلف افغانستان بدون توجه به اختلافات ناپسندیده و ناشایسته قومی ، قبیلوی ، زبانی و مذهبی و منطقی قیام های مرتناسری و رزیده و لوای جهاد ف سبیل الله را بر فراز قلل شامخ سلسله کوه های افغانستان شهید پرور بر افرادشته اند . مجاهدین افغانستان با براه انداختن این قیام ها و گسترش و تقویت جهاد خویش معتقد هستند که مانند پدران و نیا کان خود علی رغم توطنه ها دشیمه ها و نفوذ جاسوسان کفار و مسلحین سر انجام پیروز خواهند شد و خون شان را آب نخواهد

های زبانی ، مذهبی و منطقی بدور فرمانده ها مجاهد و سپه اسلام راستین اسلام جمع می شدند و برای نجات دین و وطن خود آماده قربانی میگردیدند .

دستگاه های جاسوسی دشمن در آن زمان هم بیکار و عاطل نبود جاسوسان سرشناس حتی در در بارها از موقعیت و احترام خاصی برخوردار بودند . رشوت و ثروت هم گاهگاهی کارگر می افتد اما تنها ایمان پاک ، خلوص نیت ، تقوی سیاسی ، صفاو صمیمت ، اتحاد و ترمن از خداوند بود که به مجاهدین خدا پرست آن زمان مژده پیروزی میداد در پرتو این نیروی هر معزک ایمان به خدا (ج) و اطاعت به ارشادات قرآنی و هم در نتیجه احساس فوق العاده قومی آزاد یخواهی بر داشت شناس که از رسالت خود در برابر مکلفیت های ایمانی و اسلامی بی که آفرید گار کائینات (ج) و فرماده برق او حضرت محمد مصطفی (علیه السلام) پیشوای تمام مجاهدین جهان اسلام بر دوش آنها گذاشته بود ، آگاهی کامل داشتند و میدانستند که هرگونه غفلت و خود خواهی نه تنها باعث شهید شدن هزاران مسلمان بیگناه و بیدفاع میشود بلکه در جهاد حق علیه باطل در برابر شیطانی ترین قدرت عصر بیانور در میابند .

مسلمانان مجاهد از فراه و قندهار از پکتیا و پکتیکا ، از فاریاب و هرات ، از هروان و بدخشان از ارزگان و سمنگان ، از کابل و زابل بدون در نظر داشت رنگ پوست و بدون توجه به تفاوت

را توسط آنها پیش میرد . اما راد مردان برومند و خدا پرسته وطن دوست مانند میر مسجدی خان شمالی ، امین الله خان لوگری ، کرنیل شاه مراد خان کابلی خازی محمد جانخان وردگی ، میر بجه خان و ملا مشک علم و مثالهم با تدبیر و درایت توطنه ها و دسایس دشمن را در میان صفوی مجاهدین خشی مینمودند و اتحاد ، یکپارچگی و برادری مجاهدین نقاط مختلف کشور را استحکام پیشتر می بخشیدند این مجاهدین واقعی و خدا شناس که از رسالت خود در برابر مکلفیت های ایمانی و اسلامی بی که آفرید گار کائینات (ج) و فرماده برق او حضرت محمد مصطفی (علیه السلام) پیشوای تمام مجاهدین جهان اسلام بر دوش آنها گذاشته بود ، آگاهی کامل داشتند و میدانستند که هرگونه غفلت و خود خواهی نه تنها باعث شهید شدن هزاران مسلمان بیگناه و بیدفاع میشود بلکه در جهاد حق علیه باطل در برابر شیطانی ترین قدرت عصر بیانور در میابند .

مسلمانان مجاهد از فراه و قندهار از پکتیا و پکتیکا ، از فاریاب و هرات ، از هروان و بدخشان از ارزگان و سمنگان ، از کابل و زابل بدون در نظر داشت رنگ پوست و بدون توجه به تفاوت

نقش اخلاقی اسلامی

در جامعه سازی

صدمه ای وارد آورد . . و یا به ذریعه رشد و تکامل روحیه اخلاق و اصلاح ضمیر و وجودان اهل اجتماع این آرمان مقدس باست می آید . . و این دینو سیله فرد فرد جامعه وجودان او عقیدت ای از تجاوز علیه دست آورده و مقررات اجتماعی و از مفاسد و پدیده های ضد حقوق بشری و منافی آرامی انسان در مخفی ترین نقطه دنیا قلب ا نفرت جوید و هر گز حتی بما حول و حواشی آن نزدیک نشد . .

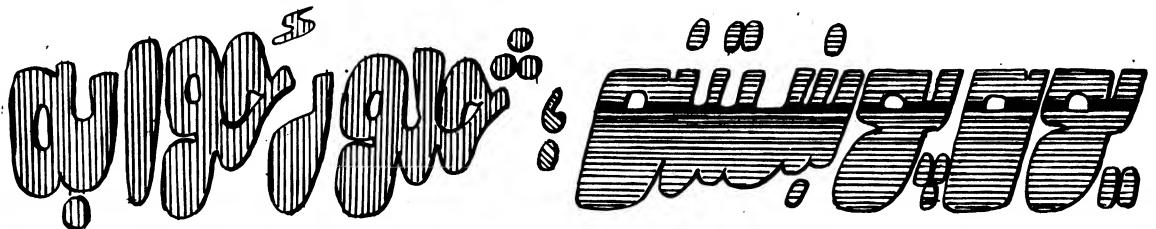
بلي همین دو طریق ، را همای اصلاح و آرامی بشر و جامعه دانسته شده . .

ولی رشد سویه مکارم اخلاق ، نسبت بحکومت قانون و پولیس ، رول مؤثر تری را در جمیت تضمین امنیت ، تامین و استقرار صلح و سلام بازی کرده میتواند ، زیرا تجربه تاریخی در طول قرون متداول نشان داده که در مترقب ترین و قانونی ترین کشور های جهان نیز حکومت قانون و پولیس نتوانسته ، دست عناصری را از

جهان انسانی شب و روز می تپد تا آن یک را در آغوش کشد و از چنگال آن دیگری در امان بماند . به فحوی آیه . (لا یغیر ما بقوم حتی یغبروا ما با نفسهم) همین انسان است که هم عوامل آرای و سعادت را بینان میگذارد و هم اسباب نا آرامی و بد بختی را فراهم مینماید .

روی این دلیل ، جز اصلاح اجتماع هیچ راهی نمیتواند مارا به آغوش زندگی دوست داشتنی نائل و از ذلت و نا آرامی مصون سازد ، لذانها گزیریم بفرض رسیدن بهد خویش در بی اصلاح جامعه بیفیم ، بدون شک جامعه وقتی بزیور صلاح زینت آراء شده میتواند و راه فساد و تجاوزات آن گرفته می شود که یا به اساس مراقبت پیهم ولا ینقطع قانون و پولیس دست متتجاوزین و مفسدین کوتاه گردد و عناصر فتنه جو و ماده پرست هیچگاه موقع یافته نمیتوانند که به امنیت جامعه و آرا می آن

زندگی آرام و مصون از مصیبتها و آلام ، توأم با فرحت و سرور هد ف است دوست داشتنی و مرغوب ، بالعکس زندگی نا آرام و مسلو از آسیب ها اذیتها ، توام با خشمها و درد های کشنده ، دوزخیست مغور که همه در جهت جستجوی را ههای نجات از آن در تلاشند ، با غور و دقت کاملا در خواهید یافت ، که اصلاح جامعه انسانی ، مایه برخوردی از آرامی و عامل اساسی نیل بزندگی پر از سرور و فرحت بوده و منشاء نجات از در گیر یها و تجاوزات ضد پر نسبیهای انسانیت ، خلاصه فساد اجتماعی ، هسته بد بختیها ، و اصلاح اجتماعی متون فقرات سعادت بشری را تشکیل بید هد ، روی همین فارمول باید گفت که اصلاح اجتماعی یکی از اهداف ارزشمند و عمدۀ جهان انسانی بشمار میرود و فساد اجتماع بسان زهر کشنده و مکروب مرص و بیا در جهت ضد تمنیات بشری و در شکر دشمنی کمین گرفته و

ارامى ولاره له زر و ، په چيغو چيغو شولو
نپى وال خير شو اخیر هغه يى و پىژنده
3- دكمو نيزم نظرىيە : هغه يى و پىژنده
تارىخ پوبنتل : خلکو ! نپى واورى دچانپى ده
كمون ويل داد کارگر ، نه دبل چانپى ده
تولو قبوله کرە وينا ، ويل يى و به گورو
داده اوس باسو انتظار چى داد کار نپى ده
لوي لوي بيلونه جور شول ، تراكتورونه جور شول
شنه شنه باغونه جور شول دكىنت فارمونه جور شول
نتيجه : افكار بندى ، اخلاق تبا انسان ھم و لوبى تىل شو
انسانىت ولار لە منخە په حيوانىت بدل شو
نريوال خير شو اخیر هغه يى و پىژنده
ھغه يى و پىژنده
1. سلام نظرپه :
تارىخ پوبنتل : خلکو ! نپى واورى دچانپى ده ؟
مؤمن ويل دبل چاندە د الله (ج) نپى ده
تولو قبوله کرە وينا د مؤمن وايى وريده
خە به موحل کپرى ستونزى ، منوچىن ستانپى ده
دزره پراخى ، غوره اسوه بىكلى ايمان ورسره
پيدا شو هر خوا حقيت او اطمینان ورسره
نتيجه : خلک تول و پوهيدل په ماهىت د جهان
زرو نوي داد پيدا کر په لوي قدرت د جهان
نپى يوال خير شواخیر هغه يى و پىژنده

تاریخ پوښتل : خلکو ! نپی وا وری دچانپی ده
شاهی په زوره حواب ورکړه دا همای نپی ده
چی دای و اوریدل و ګرو بیا تسلیم شول ورته
شاهی منو دا چی ده ستا ، ستا دسودا نپی ده
بناسته تختونه جو پشول او دفترونه جو پر شول
زنگونه و شرنگی دل او در بارونه جور شول
نتیجه : توری په کار ولویدی ، سری وینی و بهیدی
انسانان و جنگیدل ، انسانان و مریدل
نړیوال خیز شواخیز ، هغه ی و پیژنده

۲ : دسرمایه داری نظریه ! هغه ی و پیژنده

تاریخ پوښتل : خلکو ! نپی واوری دچانپی ده
پانګی حواب ورکړه زما - یواحی زما نپی ده
خلکو قبوله کړه ، وینا دهانګی واي ورپه
څه به موحل کپری ستونزی ؟ منوچی ستانپی ده
لوی لوی بانکونه خلاص شول ، لوی ګډامونه خلاص شول
راز راز کارونه پیل شول ، بهه بازارونه خلاص شول
نتیجه : انسانان ولو تیدل ، انسانان و پی شولو

سُرخهای سَبَّاه

مید رسول

مداخلات بیشتران‌ها را آماده می‌سازد. این اقدامات روس‌ها در افغانستان با در نظر داشت اهداف خاص سیاسی و نظامی باعث گردید این مملکت به روسیه وابسته گردیده از سایرین منزوی گردد.

افغانستان از (۱۹۵۵) الی (۱۹۷۳) با پدست آوردن تقریباً شش صد میلیون دالر کمک نظامی و (۱/۲۶۳) بیلیون دالر کمک اقتصادی از روسیه یگانه مملکتی جهان سوم بود که بلند ترین رقم کمک‌های نظامی و اقتصادی روسیه را جذب می‌نمود. این اقدام استعمار نوین بالآخره به بیش از (۴۵۰) جاسوس (کا-جی - بی) بالقب مشاورین و معدین نظامی و یکهزار و پنجصد دیگری به عنوان همکاران تحقیکی و فنی اجازه حضور در افغانستان داد تا بتوانند با استفاده از فرصت به تربیه عوامل افغانی

رسانیده خود را از این ناحیه مطمئن ساختند.

همانطوریکه چهره استعمار در قرن بیست تغییر یافت، وسایل استعمار گری هم مبدل گردید. یکی ازین وسایل صدور سرمایه به عنوان کمک (۱) های خارجی، تعمید همکاری‌های نظامی بوده که با ارسال جاسوسان و دیسیسه سازان با لقب افراد فنی و نظامی همراه بوده است. این وسیله توسط هر دو رقیب استعماری شرق و غرب بکار برده شده است و هر یک در ساحه به اصطلاح نفوذ شان درین گیر و دار مرگم بوده اند.

شرح انگیزه هم و نتایج کمک‌های اقتصادی و نظامی ممالک شرق و غرب در اینجا مطلوب نیست مگر اینقدر باید گفت که همچو اقدامات استعمار گران باعث متکی شدن مالک دریافت دارنده بر استعمار شده زمینه

خطر سرخ که از چندین دهه متوجه افغانستان بود با هیله و نیرویک خاص آهسته آهسته توانست در راه توسعه امپراطوری روس قدم فراتر نهاد. اهمیت ستراتیژیک افغانستان بر سیاستهای توسعه طلبانه هردو روسیه تزاری و بالشویک اثر مستقیم داشته و با اندک تعمق معلوم است که لینین وارث امپراطوری تزاری ازین موضوع خافل نبوده. هجوم روس‌ها بر جزیره (در قد) و مجبور نمودن حکومت امان‌الله به امضای معاهده به اصطلاح دوستی و عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر در ۱۹۲۱ بوضاحت نشان می‌دهد که بالشویک‌ها مثل تزارها می‌خواسته اند. (افغانستان از نزدیکی به رقبای استعماری کرملین) پرهیزد. این معاهده را در ۱۹۳۱ بار دیگر به تأیید رژیم نادری

حساس و مهم دولتی را بدست گرفتند. مشاورین نظامی وظیفه حفاظت دفتر ریاست جمهوری وسایر نقاط حزبی را عهده دار گردیدند. در اخیر سال ۱۳۵۷ (۱۹۷۸) رومیه نقش (حامی) رژیم را عهده دار گردید. در دسامبر ۱۹۷۸ - جدی ۱۳۵۷ تعداد مشاورین روس در افغانستان به یک هزار نفر ارتقاء یافت و در جون ۱۹۷۸ این رقم به دو هزار نفر رسید. در جولای ۱۹۷۹ برای باراول واحدهای ضربتی روس در افغانستان پیاده شد در حالیکه یک واحد لفری قوای پرashوتی روسی اداره میدان هوای بگرام را در دست گرفت در پنجم دسمبر ۱۹۷۸ معاشه دوستی و همکاری با رژیم ترکی امضاء نمود که در واقع مقدمه آماده‌گی مداخلات آینده را فراهم نمود و روس‌ها توانستند با اشاره به آن از تهاجم شان توجیه بعمل آورند.

بعد از اندک مدت ترهی به هر علی و به هر ترتیب که بود از بین رفت. حفیظ الله امین‌که تا اندازه در برابر روس‌ها گستاخ بود اقدامات سریع و شدید تری را بعمل آورد تا اگر بتواند نهضت مقاومت را ریشه کن سازد اما چون همه مردم افغانستان مسلمان

سازند که در صورت مخالفت شدید تر با همسایه گان می‌تواند از لطف و مهربانی های روس برخوردار گردد. اما اندکی بعدتر فاصله، داؤد از جناح پرچم زنگ خطیزی به روس‌ها بود. بعدها تماس‌های داؤد با ایران و پاکستان که افغانستان را از اینچهار روسیه بیرون می‌ساخت باعث نگرانی‌های بیشتر روس‌ها گردید تا آنکه مسکو با مداخله مستقیم دو جناح کمونیستی خلق و پرچم را متعدد ساخته با رویکار آوردن آنها و کودتای خونین دست آوردهای خود را از خطر نابودی نجات داد. کودتای هفت‌ثور موفقیت دیگر روس‌ها بعد از انگولا، جبشه و یمن جنوبی بود. در اندک مدت، روس‌ها با امضا قرارداد‌های نظامی، اقتصادی و فرهنگی و معاشه (دوستی و همکاری) افغانستان را بصورت مستقیم در زمرة اقامار روسی قرار داد. لیکن مجموع تعهدات مالی روس‌ها درین ایام از یکصد و چهار میلیون دالر امریکائی تجاوز نمی‌نمود. رژیم دست نشانده ترهی جبراً با افراد فنی و سیاسی تربیه شده غرب به دشمنی پرداخت لذا روس‌ها خلای را که ازین ناحیه بوجود آمد اشغال نموده اکثر ادارات

روس بپردازند. وابستگی نظامی و اقتصادی افغانستان به روس باعث گردید تشنجات غیر موجه بین افغانستان و پاکستان شدت یافته تجارت و روابط خارجی افغانستان را بصورت یک جانبه با مسکو برقرار نماید.

با مرور زمان نفوذ روس‌ها در افغانستان شدید تر و محسوس تر گردید. کودتای سفید داؤد، یکی از عمل روس، به همکاری جناح پرچم وابسته به مسکو زینه مداخلات بیشتر نظامی و اقتصادی روس‌ها را در افغانستان آماده ماخت.

سهم دادن جناح پرچم در رژیم، علامت وفاداری کامل کابل نسبت به مسکو بود؛ علاوه‌تاً داؤد پشتیبانی اش را از طرح (مصنوبیت دستی جمعی آسیا) یا طرح استعماری بریتانیا در واقع حرکتی بر ضد پاکستان و ایران بوده افغانستان را در مدار اقامار روسیه قرارداد. روسها با بدست آوردن موقت مصیون تر و اطمینان بیشتر خود را بیش از پیش مکاف به دفاع و همکاری رژیم کابل قلمداد نمود؛ تعهدات نظامی و اقتصادی بیشتر بهداد داده شد تا او را مطمئن

۱۹۷۹ روز نامه پر اودا مقاله
وا به قلم ماسلینی کوف
A. MASLENNIKOV به
نشر پیرد که این موضوع به
خط درشت به چاپ رسیده بود.
رسانهای جمعی غرب مخصوصاً
ایالات متحده امریکا در این اوآخر
بعضی شایعات جعلی را قصداً به
نشر می رساند که شوروی در
امور داخلی افغانستان دست می
زند. وارد نمودن این اتهامات
به درجه ای رسیده که میکویند
واحد های جنگی روسیه وارد
افغانستان گردیده است».

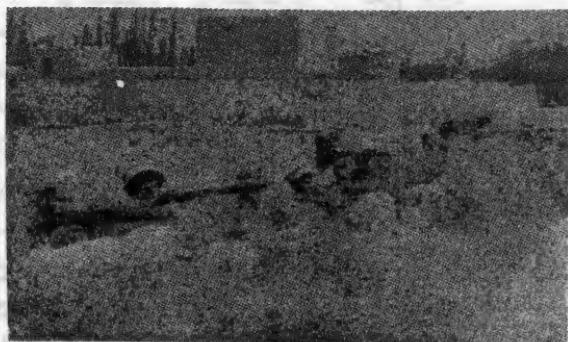
نقطه یک روز بعد این(شایعات)
وقتیکه طیارات با بردار نظامی
روسی در هر پانزده دقیقه تانکهای
زری و واحد های فراشتوی را
پیاده می نمود (حقیقت) پیدا
کرد. در ظرف سه روزبه تعداد
ده هزار افراد نظامی را وارد
افغانستان ساخت. در پیست و

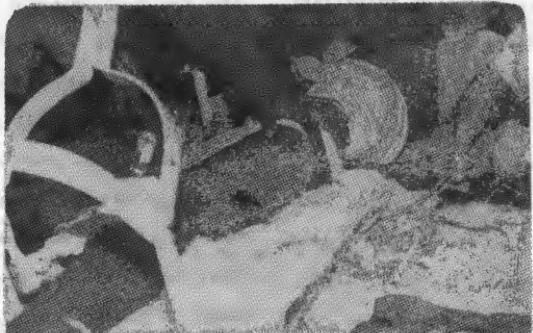
هفتم دسمبر یعنی پنجم جدی
وزیر مخابرات روسیه وارد
افغانستان شد و در بعد از ظهر
همان روزبه روسیه باز گشت.
ساعت ۷ بعد از ظهر پنجم جدی
واحد های نظامی روسیه وزارت
داخله افغانستان را اشغال و
متعاقباً بر سیشن رادیو حمله
و آنرا به تصرف خود در آوردند.
روز ششم جدی مطابق ۲۷ دسمبر

VIKTOR POPUTIN وزیر
داخله روسیه بخاطر مسایل امنیتی
و طرح بر نامه هم اخنگ سازی
عملیات پاویس باقای نظامی به
کایل آمده بود. در این وقت
تعداد مشاورین نظامی روس از
پنجهزار تجاوز می نمود و مراکز
عمده قوای زیبینی و هوای مخصوصاً
پگرام را تحت اداره مستقیم خود
قرار داده بودند. مقر حفیظ اند
از ارگ به قصر دارلامان انتقال
یافت و تلاش ها در جریان بود
امین را مطمئن مازنده که مسکو
خیال ضدیت و دشمنی را با او
ندازند و بخاطر گستاخی های
مکرر از او از زد خاطر نیستند.
(پا پوتین) بعد از اجرای وظینه
اش یک هفته قبل از تهاجم،
افغانستان را ترک گفت و مطبوعات
روس به جنگ تبلیغاتی پرداخت
تا زمینه سیاسی تهاجم را فراهم
سازد. در پیست و سوم دسمبر

و آماده قربانی در این راه بوده
اند خشونت و بی رحمی این
مزدور مغزور روس بجانی برسیده
هر دو نهضت هجرت و جهاد
که اساس مدمی داشت بیش از
پیش تقویت یافته می رفت و
حنفیط الله امین قادر به مقابله
مردم افغانستان نبود لذا روسها
و ارخطا گردیدند نا چار فیصله
اعزام قوای نظامی را صادر
نمودند.

در حالیکه رژیم دست نشانده
در زیر ضربات خورد کننده مردم
افغانستان آخرین روزهای حیاتش
را سپری می نمود قوای سرخ
روسی در ششم جدی ۱۳۵۸ به
امید نجات آن هجوم آورد. قبل
ازین هجوم (غافل گیرانه) روس
بر افغانستان، ترتیبات لازم
التحاذ گردیده بود تا قوای سرخ
جین هجوم به مشکلات موadge
نگردد. جنرال ویکتور پاپوتین

که نماینده چیهای سازش کار بود زد و خورد چریان داشت. علاوه‌تاً قدرت مجاهدین رؤیم را به سرحد نابودی نزدیک ساخته بود و روس‌ها علاوه بر اینکه امین را بجیث یک خائن خد انتقامی می‌شناختند از این نیز هراس داشتند که مباداً او درین مقابله به شکست قطعی مواجه گردد. به این ترتیب هراس سیاسی همراه با ترس نظامی روس‌ها را به این وادار ساخت که باید چاره واقعه را پیش از وقوع کرد.

هجوم روس‌ها بر افغانستان را باید در روشنی ملاحظات ستراتژیکی بین المللی نیز مطالعه نمائیم. این مطالعه با توجه به دکتورین برزنگ که در سال ۱۹۶۸ یعنی هجوم روس‌ها به چکوسlovاکیا طرح گردید، آغاز می‌باید. به اساس این دکتورین، روسیه به اصطلاح

وانها را مجبور نمود هر چه زود تر به وضع خامده‌دهند. این ارزوی روس‌ها همانطوریکه در ازین بدن مجاهدین به تاکسی مواجه شد به موقتی نرسید.

حفظیت الله امین طرفدار سیاست خشن تر و خواهان تغییرات فوری به اساس فکر کمونیستی در اوضاع اجتماعی و اقتصادی افغانستان بود. این سیاست از طرف روس‌ها مورد تائید نبود زیرا آنها درک نموده بودند که بصورت علی و فوری نمیتوانند در افغانستان این تغییرات را بوجود آرند لذا خواهان سیاست معتدل تر و العطف پذیر تر بود و برای این کار بیرک شخص مناسب بود. طوریکه بیرک در سرگونی رؤیم ظاهر شاه با داؤد همکاری نموده از طریق او به موقتی های نایل گردید. به این ترتیب بین حفیظ الله امین یک شخص چه افرادی و بیرک

۱۹۷۹ بیرک از طریق رادیو تاجیکستان بیانیه‌ای ایجاد و خود را رئیس جمهور افغانستان خواهد در بیست و هشتم دسمبر رادیو راهی روسیه اعلان نمودند که (ماشین شکنجه امین نابود گردید).

تهاجم روس بر افغانستان روی انگریه‌های متعددی بعمل آمد. بدی از این انگریه‌ها عدم توافق مقابله رژیم وابسته با ملت به پاخواسته بود. چون مقابله با صدم افغانستان که در مقابل بر نامه‌های کمونیستی و تروریزم مزدوران ماسکو قیام نموده بود از قبرت رژیم مردم دشمن ترقی و امین بالا بود لذا روس‌ها خواستند خود دست به کار شده بر اوضاع سلط گردند. در افغانستان بر علاوه جهاد مردم، زد و خورد های داخلی دو جناح (خاق و هرچم) بر صفح و بی‌ثباتی رژیم روزیروزی می‌انزوده‌انطوریکه (اندرا- INDRA- A- BILAK) کرملین در چکوسlovاکیا بر خد رژیم لبرال مزاج (دو بچک) می‌تجنگیدند در افغانستان نیز جناح هرچم که به کرملین وفادار تر بود در مقابل جناح خلق در مقابله بود. این وضع برای روس‌ها تشویش کننده بود

آهسته آهسته در حال نابودی است و عده محدود مشاورین نظامی روس در کابل قادر نیست اوضاع نابسامان را تحت اداره و کنترول خود در آورند. احتمال زیاد می رود که جنرال (اپی شیف پافلوفسکی و جنرال یوما - Yu - Maksimov - کسیموف - طراحان و طرفداران اصلی تهاجم روس به افغانستان بوده اند. زیرا (جنرال ماکسیموف) بعد از تهاجم، این عمل رومها را چنین توجیه نمود: حضور عساکر ما در افغانستان باعث ثبات اوضاع گردیده و به نیروهای دیموکراتیک اجازه خواهد دادبار دیگر مشکل گردند و به این ترتیب دست آوردهای القاب (!) حفظ خواهد گردید. نشیوه مورخ ۳ جنوری ۱۹۸۰ روزنامه نیویارک تایمز این موضوع را از زبان ماکسیموف قوماندان قوای مستقر روس در ترکستان نقل نموده.

به اساس گفته جنرال مذکور این تهاجم بعاطر نیرو بخشیدن به نوکران صادق و وفادار کرملین صورت گرفته تا آنها بتوانند در عوض دو حزب خلق و پرچم به تشکیل یک حزب واحد به زهیری نماینده خاص کرملین یعنی «بهرک» موفق گردند.

که رئیس کل اداره سیاسی قوای نظامی روسیه است در اپریل ۱۹۷۹ به افغانستان نیز سفر نمود تا از وضع مشاورین روسی و روحیه بقایای قوای نظامی افغانستان گذارش تهیه نماید. بعد ها جنرال مذکور در ۲۳ نویبر به مشاورین و افرادی نظامی روسیه در افغانستان فرمان آماده باش را صادر نمود و از آنها خواست که از سیاست های خارجی جدید مملکت شان پشتیبانی نماید. همانطوریکه اپی شیف از تهاجم روسیه به چکوسلواکیا پشتیبانی نمود این عمل را در افغانستان نیز تائید کرد. او گفت که «تمام جنگ های را که دولت اکراها» (!) برای می اندازد عبارت از جنگ های عادلانه است».

همچنان (جنرال پافلوفسکی - I. Pavlovskii دفاع روسیه که در سال ۱۹۶۸ قوماندان اعلی قوای مهاجم روس به چکوسلواکیا بود، قبل از تهاجم مدت دو ماه (از اواخر اگست تا اکتوبر) در کابل بود. او در گذارش که به کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه تقدیم نمود اوضاع افغانستان را و خیم خوانده اظهار داشت که رژیم کابل

شوریی مکلفیت داشت (برای بقای سویالیزم) دست به هر نوع اقدامات به شمول نظامی بزلند. از جنگ جهانی دوم به این سو تهاجم روسها بر المان شرق در ۱۹۵۳ و هنگری در ۱۹۵۶ و چکوسلواکیا در ۱۹۶۸ به همین دلیل توجیه گردیده لذا افغانستان نیز که با روس هم سرحد است تا اندازه به همین اساس مورد هجوم قرار گرفت. روس ها روی بر نامه های خاص کودتا های را برای اندادخته و اشخاص را یکی بعد از دیگر قصداً رویکار آورد تا ذمینه ذهنی و سیاسی بقدرت رسانیدن وفادار ترین نوکر کرملین را مساعد سازند ذهنیت شخصیت های نظامی و میاسی که در ماجرا دست داشتند و سابقه و نقش آنها در همچو وارد بوضاحت نشان میدهد که تهاجم روسها بر افغانستان روی دلایل دفاعی و عکس العمل در برابر دست درازی های دیگران صورت نگرفته است. جنرال A.N. EPESHIV اپی شیف که قابل از هجوم روس ها بر چکوسلواکیا به آن مملکت سفر نمود و از اوضاع گذارش تهیه کرد، در این تصمیم که باید به افغانستان هجوم برد سهم EPESHIV داشت. اپی شیف

بدست هوا داران حفیظ الله قرار داشت. اگر طرفداران بیرک در کمیته مركزی هم بوده باشند طبق قانون دیکتاتوری کمونستی هر فیصله به امضای منشی عمومی پاید برسد. فقط بعد ازان فیصله شکل قانونی پیدا میکند.

حکمران کرملین از این تهاجم به عنوان اینکه حکومت کابل تقاضای کمک نظامی از روسیه نموده بود توجیه نمودند. روز نامه (ازوستیا) در شماره اول ۱۹۸۰ چنوری نوشت که حکومت افغانستان طبق مفاد ماده چهار معاہده دولتی و همکاری که بین روسیه و افغانستان در ۱۹۷۸ به امضای رسید طالب همکاری نظامی از رومیه گردیده تا (مداخلات نظامی خارجی) را خاتمه دهد. این دلیل کاملاً مضحکانه و بی اسمع هیچگاه مورد قبول جامعه بین المللی و صاحب نظران سیاسی واقع نگردیده زیرا آنها می دانند که هیچ سلطنت خارجی دیگر بجز از روسیه به این مداخلات دست نزدیک که رو سها بوده باشند.

جای تعجب این است که چرا رو سها به کمک و برای نجات کسی که خود او را نماینده، (سی - ای - اے) و شخص

آینده تقریباً صد هزار سرباز روسی در نقاط مختلف افغانستان مستقر شدند.

قوای مهاجم روس به مجرد رسیدن به کابل محل اقامت حفیظ الله را در دارالامان مورد حمله قرار داد. حفیظ الله در این حمله که تحت قوماژده جنرال پاپوتین صورت گرفت بعد از مقاومت شدید به قتل رسید. جنرال پاپوتین هم در این ماجرا کشته شد و خبر مرگ او را به این عنوان که او خود کشی نموده است انتشار دادند.

مقاومت حفیظ الله و طرفداران اش در حالیکه از طرف روس ها محاصره بودند خود علامت عدم توافق امین با رو سها در این مورد می باشد به این دلیل گفته می توانم که قوای متهاجم از طرف امین دعوت نشده بود. این ادعای رو سها که آنها از طرف (عده از رهبران) کمونستی افغانستان دعوت گردیده بودند نیز صحت ندارد زیرا در کمیته رهبری حفیظ الله طرفداران بیرک وجود نداشتند. این عناصر مخالف حفیظ الله قبل از طرف او از حکومت را نده شده بودند و اداره حزب به صورت مطلق

بعد ها بیرک هم به اساس همین نظر روس ها کوشید از مجموع بقایای باند های خلق و پرچم یک گروه واحد بسازد و عده از رهبران شانرا در حکومت سهم دهد. گرچه این هدف اساسی روس ها بود اما تا امروز به توحید دو جناح مذکور موفق نگردیده اند. زد و خورد های ذات البینی دو جناح مذکور هنوز در جریان است.

هجوم روس ها به سرعت و (شافل گیرانه) صورت گرفته. قبل از هجوم روس ها قوای زر هدار رزیم امین را به عنوان ترمیم و عیار سازی آنها با مواد ضد زمستانی از کار باز داشته بودند. با بدست آوردن اطمینان کامل از خلع سلاح شدن واحد های نظامی افغانستان که احتمال مقاومت آنها می وفت طیارات IL-765 و An-225، An-125 روسی از ۲۶ - ۲۴ دسمبر با انجام دو صد پرواز به تعداد تقریباً ده هزار سرباز قوای فرashوی فرقه نمبر (۱، ۵) را در افغانستان پیاده نمود همزمان دو فرقه ماشینیزه روسی سواد افغانستان را عبور و به سوی پایتخت بحرکت در آمده نقاط حساس ستراتیژیک را تحت اداره در آورند. در طرف چند روز

غیر اسلامک و ممالک اسلامی از روس خواسته اند واحد های نظامی شانرا به صورت فوری و بلاقید و شرط از افغانستان خارج نمایند تا حال کدام علامتی از بیرون رفتن روس ها از افغانستان دیده نمیشود. اعمار بارک ها، میخانه ذخیره سلاح و مهمات در نقاط مختلف افغانستان، مقصد اعمار راه آهن، توسعه میدانهای هوایی بگرام و شین دند دلالت براین دارد که روس ها قصد دارند برای همیش در افغانستان باقی بمانند و از این پایگاه ها جهت رسیدن به خلیج فارس و بحر هند استفاده بعمل آرند.

دیپلماسی روسیه به تعقیب تهاجم متوجه ایالات متحده نبود. بلکه کرمیلین به ممالک سوریه - هند - ایران - و پاکستان اهمیت بیشتر قایل شد. سوریه اولین مملکتی بود که گرومیکو به ان سفر نموده از رژیم بعضی دمشق خواست در سازمان کنفرانس اسلامی به نفع روس استاده گی نماید. دومنین مملکت که گرومیکو به ان سفر نمود هند بود تاها بست اوردن اقلای (بیطرف مفید و نافع) هند از هم نظری هند و پاکستان در مورد خطراتی که متوجه جنوب آسیا است جلو گیری بعمل اورد.

همچنان نقش هند در نهضت عدم اسلامک نیز به نفع روس بود

(مسئونیت دسته جمعی آسیا (!) و امضای معاهدات به اصطلاح دوستی و همکاری با سوریه - هند مصیر - افغانستان وغیره واضح خواهد گردید که تهاجم روس به افغانستان روی انگیزه های استراتیژیک و خیال و هوس توسعه امپراطوری و بیرون را ندز رقبای استعماری روس از منطقه صورت گرفته. این موقوفیت گرچه برای روس ها به قیمت گزاف سیاسی و اقتصادی تمام شده اما اثرات استراتیژیک ان مهمتروپیا ارزش تر می باشد.

دو چهارم اپریل ۱۹۸۰ روسها اعلام نمودند که بین مسکو و رژیم دست نشانده معاهده به امضای رسیده که به اساس ان واحد های نظامی روس (برای یک وقت محدود) در افغانستان باقی خواهد بود. این قرار داد ۱۹۶۸ اوکتبر ۱۹۸۰ روس و رژیم دست نشانده چکوسلواکیا مشابه است که به اساس آنها حضور واحد های نظامی روسی در آن ممالک اساس به اصطلاح قانونی پیدا نموده به این واحد ها مسئونیت وامتیازات فوق قوانین مملکتی آن سر زمینه را داد.

با آنکه ذهنیت جهانی این عمل روس ها را محاکوم نموده اند و تمام جهان سوم و نهضت

ضد انقلاب (۱) تلمذاد نمودند واحد های نظامی شانرا اعزام داشتند. اوکه دشمن به اصطلاح انقلاب بود و به نفع امریکا کار میکرد و زمینه مداخلات نظامی اربابانش را آماده ساخته بود چنان از روس ها در عین وقت کمک بخواهد؟ همچنان این سوال مطرح میگردد که اگر روسها به اثر دعوت حفیظ الله به افغانستان آمده بودند چرا خود حفیظ الله قربانی گردید؟ و باز هم چرا مهتمتها جمین کس را که از دست حفیظ الله فرار گردیده بود و در ممالک کمونیستی آواره می گشت دوباره به افغانستان آورده بر مستند قدرت نشاندند؟

حقیقت مسلم این است که روس ها بر افغانستان هجوم آورند. حفیظ الله را از بین برده ببرک را بقدرت رسانیدند. هر آنچه روسها گفته اند ب اساس و دور از باور است و یک شخص کاملاً عادی هم نمیتواند یقین نماید که روس ها به اثر دعوت کسی به افغانستان آمده باشند. با نظر مختصر به سیاست خارجی روسیه، فعالیت ها و تلاش های چند ساله آنها جهت تسلط بیشتر بر ممالک جهان سوم، سیاست کرمیلین در مورد آسیا از قبیل

برای رژیم مذکور دردرس گردد .
همه دری بست اوردن جواب
به بین سوال ازد که بعد ازین ،
ممل ضعیف چطور خواهند توانست
با یک قدرت جهانی متجاوز دریک
فضای اعتماد و مسامت آمیز
زنندی نمایند ؟

فاجعه ۶ جدی که پرده از
چهره روس استعمارگر بالا زد باعث
تشجیع استعمار سیاه ایالات متحده
امريکا گردید . تهاجم ایالات
متحده بر گرینادا ، پشتیبانی بی دریغ
ان مملکت از صهیونیزم متجاوز
و مشتعل ساختن جنگ عراق و
ایران همه از مثالها و نمونه های
اقدامات متقابل ایالات متحده در
برابر پیشوی های روس می باشد
روس ها که قبل از این موارد
تبیینات شدید خود امریکای را
ازدخته خود را دوست و حاسی
ممل استعمار زده معرف نمودند
از این به بعد جرأت این کار را
ندازند زیرا این مملکت خود از
طرف دنیا محکوم می باشد .

اجیر (خلق و پرجم) برای ارضی
خاطر اربابان خارجی شان حاضر
به قربانی و فدا کاری شده اند
میخواهند با مردم مجاهد افغانستان
بسه مقابله پردازند رژیم های
مردم دشمن و ضد انسانی که به
همکاری روس ها رویکاری اند از
خود اراده (جز (بلی) گفتن نداشتند .
معمای (همزیستی مسالمت آمیز)
بر عکس ثابت شد و معلوم گردید
که در پیش گرفتن همچو سیاست
جزاغوای ذهنیت بین المللی هدف
دیگری نداشته و هدف از امضاء
نمودن قرار داد های به اصطلاح
(دستی و همکاری) عبارت بوده
از بدام کشیدن مال که از نقطه
سترا تیزیکی اهمیت درجه اول
داشته اند و عده های (عدم مداخله
در امور داخلی یکدیگر) که در
متن همچو قرارداد ها ذکر گردیده
چیزی جز رو یا خیال نبوده
است . تشکیل احزاب کمونیستی
در ممالک جهان سوم و نقش انها
بعیت آله دست استعمار روس
خسارات جدی از طرف این
ممالک تلقی میگردد به تدقیت
کودتای کمونیستی افغانستان
رژیم بعضی عراق باداشتن ایدیو
لوژی سوسیالیستی ، به تعداد چهل
نفر از کمونیست های عراق را
اعدام نموده تا نشود روزی این گروه
کاملا هویدا شد که دسته های
لذا با امضای قرارداد های
نظامی ، اقتصادی و سیاسی کرملین
بادهشی جدید نزدیک تر شده
خطر جدی را متوجه پاکستان
ساختند تا این مملکت را که مانع
اتصال کابل و دهلی (دو مرکز
طرقدار روس) گردیده بود تحت
فشار قرار داده انرا مجبور نماید
راه اشتی را در پیش گیرد .
فاجعه ۷ جدی که با تخلف از
 تمام قوانین قیوی شده بین المللی
 وزیر پا گذاشتن تمام تعهدات
 روسیه در برایر دنیا صورت گرفت
 از طرف تمام ممالک جهان (بک
 فاجعه ضد انسانی) خوانده شد . این
 فاجعه همانطوریکه اثرات منفي
 مثل تخریبات و ویرانی منازل
 و قتل عام ها داشت و باعث
 آوارگی و بی خانمانی ملیون ها
 افغان شد اثرات مثبت و آموزنده
 هم برای مردم افغانستان و دنیا
 در بوداشت . اثرات آموزنده اش
 در این بود که روسیه هر دیف
 ایالات متحده قرار گرفته و این
 گردید که هردو غول استعمار
 برای تاء مبنی منافع شان به
 استعمال هر نوع سلاح و وسیله
 دست داشته شان می پردازند .
 این فاجعه اساس ضد مردمی رژیم
 های وار دات و دست نشانده را
 در افغانستان واضح ساخت و
 کاملا هویدا شد که دسته های

از آرزوی رسمیت بله آرزوی امیر کمر کمر!

سید رسول

ترکیه اروپائی ممالک مستقل بنام های مریستان بلغارستان و رومانی در تحت حمایت روس تامیس شود، روس ها قسطنطینیه را امانتاً اشغال کنند. اگر مسا موفق شویم که در این کار موافقت حاصل نماییم بقیه برای من اهمیت ندارد و نسبت به آنچه دیگر آن در این باب تصور یا اقدام کنند بی اعتماد هستم.

نیکلا تحت تأثیر حرص و آز از حد بیحدش آمده پیش از آنکه بداند انگلستان طرح اورا چگونه تلقی خواهد کرد ناگهان تغییر عقیده داده تصمیم گرفت تنها اقدام نماید اگر این اقدام عملی و پیشرفت می نمود سلطان عثمانی را در تحت اطاعت او قرار میداد و اگر بی نتیجه می ماند تزار بهانه برای جنگ بدست می آورد. برای اجرای این مقصود در اواخر فبروری شهزاده چنیکف را به سمت سفیر کبیر فسق العاده به قسطنطینیه فرستاد. سفیر مذکور دو مساموریت

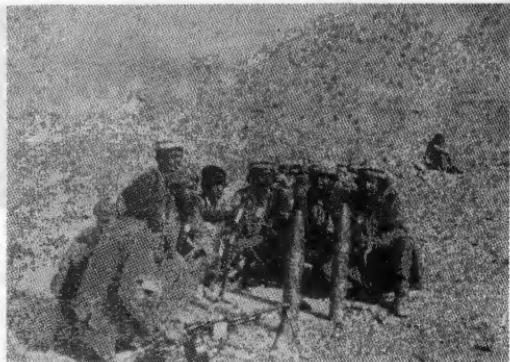
ساخت زیرا اجرای جدی اصلاحات ممکن بود امپراطوری ترک را باز قوی می ساخت. در صورتیکه ضعف امپراطوری که نیکلا آنرا (مرد میض می نامید برای پیشرفت مقاصد تزار لازم بود. چون طرح تحت الحمایه داشتن با امضای عهد نامه بلغار ها نقش برآب شد نیکلا خیال تقسیم (دوستانه) ترکیه را در سر می هرورانید و نیکلا برای این کار انگلیس را در نظر گرفت نیکلا ابتدا در (۱۸۵۳) با (ها میلیون سیمور) سفیر کبیر انگلیس در مسکو درین مورد مذاکره نموده گفت ماد چار میض که موضع خیلی ساخت است هستیم و ممکن است غفلتاء بمیرد. از شما می پرسم آیا بهتر نخواهد بود که قبل از وقوع این حادثه طرحی بریزیم تا اینکه خود را به خطر غوغما و جنجال و بلکه جنگ اروپا دچار نکنیم. انگلستان مصر و جزیره کویت را بگیرد. و از

شکست های متوالی و طغیان های پی در پی ملل تابعه لزوم اصلاحات اساسی را در ترکیه اشکار می ساخت. سلطان محمود دوم و پسرش عبدالمجید ۱۸۳۹-۱۸۶۱ به یک سلسله اصلاحات دست زدند اما این اقدامات از یکطرف به مخالفت اغلب مأمورین که از هرج و مرج منافعی می بردنده برخورد و از طرف دیگر با جمود و تعصب اکثریت رعایای خود شان که تشکیلات قدیمی را مقدس می شمردند و حاضر نبودند هیچنوع تغییری را در آن پذیرند مواجه گردید. معاذالکسلطان محمود تو ایست تا اندازی ضروری ترین اصلاحات را که اصلاح قشون باشد انجام دهد. در سلطنت عبدالمجید اصلاحات نظامی کامل گردید و تا اندازه بنیه نظامی ترکیه را تقویت بخشید.

از مایش های مربوط به تبدیل وضع ترکیه تزار نیکلا را مضطرب

تجاوز و تخطی از مقررات قانون
کوتاه سازد که هنوز مکروب
فساد و فتنه جویی و روح کشیف
ترنجیح منافع شخصی بر منافع
اجتماعی در جهان و ضمیر اممان
ها بر جا بوده و میتوان نتوانسته
اند که با تلقین فضائل اخلاقی،
از پیکو نفری را در افکار ایشان
نسبت به مقاصد و تجاوز علیه قانون
و منافع دیگران ایجاد نماید و از

سوی بگونه ای در ضمیر و مشاعر
باطنی ایشان روح مخاسن اخلاقی
را طوری استعجم و تسلط بخشد
نه تا سرحد قربانی در جهت پیاده
ساختن آن پایداری نماید. لذا
نتیجتاً استباط باید کرد که قانون
نیتواند دست دو طبقه را از تجاوز
علیه امنیت و مصالح عامه نمود و
کوتاه نماید؛ نخست طبقه زور-
مشدان فرعون صفت که با سوء
استفاده از قدرت طاغی خویش
با آنکه علناً و صراحتاً تمام اصول
بین المللی و حقوق بشری را پامال
و ایجاد دهد تا افغانها با استفاده
و اجازه دهند تا افغانها با استفاده
از حق آزادی خویش حکومت
دلخواه را تشکیل و پنج بیلیون
آواره‌گان واپس بهلک و وطن آبانی
خویش را صد در صد قانونی توجیه
مینمایند و بجرائم و ستمگریها فی
دست میزند که انسانیت حتی از
تذکر آن عار و نیک میبرد؛ چنانچه
روهای استعمار گر و توسعه جو
همین اکنون در افغانستان چه وحشت

روشها بر موازین قانونی و این
است جلو گیری قانون از تخطی
قانونی. لذا ناگزیریم قضایت کنیم
که قانون؛ صرف بر ناقوانان و
مستضعفین حکومت میکند و بس.
از زیزو در مورد مستضعفین باید
گفت که: از یک طرف ضعف و
ناتوانی مساحة زندگی را بر ایشان
ضيق و تنگ ساخته و از طرف هم
قانون این طبقه بیچاره، ناتوان
و مستضعف را تحت فشار قانونی
خود قرار داده مساحة زندگی را بر
ایشان تنگتر ساخته است، پس
قانون دست کسانی را کوتاه
مینماید که استضعف و ناتوانی
خود بخود دست ایشان را آب
تجاوز قبلاً نیز با رسمان ناتوانی و
استضعف بسته کرده بود و قانون
تا اکنون نتوانسته و در آینده
هم نخواهد توانست که جلو تجاوز
زور مسندان ستمگر را کنترول
نماید.

بربریت و جنابی نیست که
دستهای کشیف و غاصبانه شان به
آن آلوه نشده باشد؟ ولی با تمام
جنایات، جرائم و ستمگریهای
خویش آنرا قانونی توجیه می
سازد، در مجمع ملل متعدد (۱۱۹)
کشور تجاوز روشها را بر حرم
کشور مسلمان افغانستان، خلاف
تمام موازین بین المللی و قوانین
حقوق بشر اعلام کرد و از روهای
متجاوز و سفاک و توسعه طلب
تقاضا نمود تا هر چه زود تر قوای
خود را از خاک افغانستان بکشند
و اجازه دهند تا افغانها با استفاده
از حق آزادی خویش حکومت
دلخواه را تشکیل و پنج بیلیون
آواره‌گان واپس بهلک و وطن آبانی
خویش در فضای امن و امنیت بر
گردند ولی روهای طاغوت منش
از قدرت فرعونی هنوز هم کارگرته
بر حقوق مسلم افغانستان مؤمن
زانوزده اند، این است تجاوز

نمود. چون و ساطت فرانسه و انگلیس فایده نیخشیده انها به طرفداری ترکیه با روس اعلام جنگ دادند زیرا دول مذکور حاضر نبودند دولت مقتدری مانند روس جای دولت متزلزل چون ترکیه را گرفته و موازنه مدیترانه با حضور ناوهای جنگی روسی برهمن خورد. همزمان با این حادثه دول فرانسه و انگلیس بر سلطان عثمانی قبولاند که در رجوع کایه مشاغل دولتی بدون نظریه مذهب تساوی یعنی رعایای خود را تأمین مسازد. به این ترتیب دو دولت مذکور هم منافع سیاسی نظامی شانرا تأمین نمودند و هم مسیحیان هم کیش شانرا موجودیت و شخصیت بخشیدند.

میدان عمنده جنگ متحده (فرانسه، انگلیس، ترک) باروس شبه جزیره کریمیا در دریای سیاه بود و برای دو سال طول کشید و به همین مناسبت بنام کریمیا مسمی گردید.

در صحنه های مختلف این جنگ که از مال (١٨٥٤-١٨٥٦) طول کشیدگاهی روس ها و گاهی متحده به شکست مواجه می شدند. چون هدف اصلی جنگ تغییر بعیره سیاه و یا دفاع ازان بود. اکثر جنگ های

به تن مطرح گردید و کمی بعد بواسطه طرز رفتار نیکلا نسبت به ناپلیون بسیار شدید گشت زیرا امپراطور روس برقراری امپراطوری دوم را الغاء معاهدات ١٨١٥ تلقی نموده در شناسائی ناپلیون سوم تاخیر میکرد و بالاخره از روی بی میلی تقریباً در موقع عزیمت منچیکف به قسطنطینیه او را شناخته بود.

ما موریت مخفی او مطرح نمودن اتحاد تزار با سلطان عثمانی بود. به این ترتیب که هرگاه سلطان به مملکتی حمله کند و یا طرف حمله واقع گردد تزار قشون خودرا در اختیار او بگذارد. در ازاء این اتحاد تعرضی و تدافعی نیکلا از سلطان تقاضاء میکرد که برای او حق حمایت تمام مسیحیان ارتود وکس ساکن امپراطوری ترک را بشناسد اگر سلطان این پیشنهاد را می پذیرفت تزار از این پس وسیله مداخله دائمی در ترکیه داشت سلطان عثمانی به مشوره سفرای فرانسه و انگلیس از قبول این پیشنهاد ابا و رزید لطا منچیکف بلا فاصله از قسطنطینیه خارج شد و نیکلای به بهانه تحصیل تضمینات برای مسیحیان قشون وارد ولایات (مولد) و (والاک) کرد و با ترکیه جنگ را آغاز

داشت. یکی علنی و دیگری سری ماموریت علنی که بهانه اعزام سفارت به شمار می رفت حل مسئله اما کن مقدس (۱) که فرانسویان مستقیماء در آن ذی علاقه بودند و سابقه آن بزمان امپراطوری اول فرانسه می رسید.

استعمار اروپا به عنوان حفظ اما کن مترکه یعنی معابد مسیحیون در بیت المقدس و پیت الحم خمود را در رویداد های این منطقه ذیعلاقه می دانستند و فرانسه از قدیم الایام خود را حامی کاتولیک ها یا لاتین ها محسوب میداشت. در (۱۸۰۸) ارتودوکس ها یا یونانیان با تکاء دولت روس اما کن مزبور را بضرر نفوذ فرانسه در شرق تصرف نمودند. چون اعتراضات دولت فرانسه در این باب در عهد لوئی هجدهم و شارل دهم و لوئی فلییب جدی نبود لذا ثمری نیخشید. اما در جمهوری دوم شهزاده ناپلیون رئیس جمهور فرانسه که می خواست احساسات حوزه روحانیین را در داخل به سوی خود جلب کند و در خارج هم حیثیت فرانسه را احیاء کند قضیه را جداً تجدید نمود. موضوع در قسطنطینیه بین فرانسه و روس مانند جنگ تن

تسلط داشته باشند به این اساس از ۱۸۷۰ روییه شکست های فرانسه توسط المان را مقتمن شمرده مواد عهد نامه پاریس را که مربوط به لی طرف بحسر سیاه بود الغاء نمود و کمی بعد در کنفرانس لندن موافقت سایر دول اروپا را نیز با این تصمیم خود تحصیل کرد (مارچ ۱۸۷۱) از طرف دیگر هیچ چیز نتوانست تجزیه ترکیه را مانع شود . دول استعمار گر اروپا حاضر نبودند ترکیه را بیحیث یک امپراطوری پیذیرند و سلطه و تفوق اسلام را بر مسیحیت به چشم سرشاهده نمایند . با آنهم این را هم نمی خواستند ترکیه کاملاً از بین بروند بلکه سعی برای داشتن که یک ترکیه ضعیف تجت حمایت اروپا و از همه مهمتر سهی در مقابل اهداف و متراب تیزی بجری روییه وجود داشته باشد روی همین نظریات بود که دول اروپائی به یاری های مسیحی مذهب وارف

امری که با منافع اروپائی اصطکاک داشته باشد تلقی خواهشند) به این ترتیب ترکیه رسماً تحت حفاظت اروپا قرار گرفت و روییه تمام منافع را که در بالکان از عهد نامه قیمتاری تا عهد نامه (ادرنه) به تدریج تحصیل نموده بود از دستداد و بر علاوه مجبور گردیدار تمام امال خود را ب تحصیل اراضی اطراف مدیترانه صرف نظر کند . زیرا از این به بعد بسی محفض اینکه میخواست به حدود ممالک عثمانی دست اندازی نماید با مخالفت دول اروپائی غربی که ضامن تسامیت ترکیه بودند مواجه می شد . و سایلی که در کنگره پاریس بر علیه سیاست براه یابی اش در مدیترانه اتخاذ شد فقط در مدت محدودی به فعالیت دولت مزبور سکته وارد ساخت زیرا این میاست قاطع و فیصله شده تمام تزار ها بود که باید هما نظوریکه در خشکه قدرت دارند در آب ها هم

مدحش در اطراف این بعیره صورت میگرفت تا اینکه در سال ۱۸۵۶ متعددین فاتح گردیدند ، نیکلای امپراطور روس در نتیجه تائیر از شکست های خود مرد . چون انبار های مهم روسی در اطراف بعیره اسود از بین رفته بود و اطریش هم با متعددین پیوسته بود الکساندر دوم تزار جدید روس مجبور گردید تقاضای صلح نماید اما ملکه و یکتوریا حاضر به صلح نبود و میخواست بندر کرنسناد را که محل ذخایر و مهمات بحیری روس در بالکنیک بود نیز معدوم سازد . معهدها در نتیجه اصرار ناپلیون سوم معاهده صلح در پاریس منعقد گردید . در نتیجه کنگره پاریس که از ۲۵ فروردی - ۳۰ مارچ (۱۸۵۶) در پاریس منعقد گردید اعلان شد که بعیره سیاه منطقه بیطف است . یعنی دولتیف روس و ترکیه نمیتوانستند و دیگر حق نداشتن در آنچه کشته جنگ ویا در سواحل آن مراکز ذخیره و مهمات جنگ داشته باشند . از همه مهمتر اینکه دول اروپائی غربی بجهانی روس تسامیت ارضی امپراطوری ترک را ضمانت کردند و مخصوصاً تصریح گردید که هرگونه اقدامی که با این تسامیت خلیلی وارد سازد مانند

ساحل ادریا تیک باق نماند به این ترتیب تزار روسی و دولت عثمانی را تجزیه و حسب خواهش و امیال استعماری خودش ملک جدید را بوجود آورد. این کار تزار به مخالفت تمام ملل استعماری اروپا مواجه گردید و از بومیه خواستند به خواسته های آنها توجه نمایند لذا کنگره در برلن برپایست بیزمارک صدر اعظم آلمان تشکیل شد (۳ ژوئن - ۱۳ ژویه ۱۸۷۸) که در آن بار دیگر جلو پیش روی های روس در بحیره مدیترانه به اتفاق تمام دول اروپایی غربی به شمول المان گرفته شد. تزار روس بیش از همه از المان از رده تر گردید زیرا او فکر نمیکرد که المان هم با انگلیس در این مورد اتفاق نظر داشته باشد. مگر بر عکس المان حتی با دشمن خود فرانسه درین مورد همنظر بود که نباید روسیه بحیث یک قدرت بحری در درس آینده ای برای اروپا گردد.

اندکی بعد بلغار ها سرب ها مونستنگرو سیها و یونانیان یعنی چهار دولت مسیحی مذهب جدید آزاد شد باهم اتحاد نموده برتکیه حمله نمودند (اکتوبر ۱۹۱۲) و ترک ها چنان پشت سرهم شکست میخوردند

بالکان می نامند. دولت روسیه تزاری به بهانه استخلاص برادران اسلام شان (۱) به همکاری رومانیا که تازه اعلام نموده بود سربها و مونستنگ روسها بر ترکیه حمله نموده تا با اضمحلال آن خود را به مدیترانه برسانند. لشکر سه صد هزار نفری روس و متعددیش بر ترکیه ریختند و برخی از مناطق بالکان را متصرف شدند اما عثمان پاشا مرد حقیقی چنگ سپار با قوای متهاجم مصاف داده تلفات شدیدی به انها وارد نمود. اما روس ها به پیشرفت های شان ادامه داده خود را تا دروازه های قسطنطینیه رسانیدند و سلطان عثمان را وادار ساختند تمام شرایط چنرال اینیاتیف نماینده تزار را قبول نماید.

عهد نامه (سان استفانو) امضا شد که به اساس آن استقلال سربستان و رومانی به رسمیت شناخته شد مملکت مسیحی جدید با اسم بلغاری تأسیس گردیده بوسنی و هرزگوین استقلال داخلی یافتند. معاهده مذکور در واقع شامل تجزیه ترکیه اروپا بود و برای سلطان عثمانی در اروپا جز قسطنطینیه و حوالی آن و ساحل بحرازه تا سالونیک و البانی در

پائی نژاد امپراطوری عثمانی کمک می نمودند و میکوشیدند استقلال سیاسی آنها را تضمین نمایند لذا ممالک خورد و کوچک روی انگیزه های نژادی مثل سربستان رومانیا، بلغاریه، یونان آزاد گردیدند. در بالاگفتیم که روس ها از تلاش های شان صرفنظر نموده اند، کارکنان یک جمعیت روس به اسم (دستداران اسلام) را تقویت میکردند. این جمعیت بلافاصله پس از عهد نامه پاریس در ۱۸۵۷ تاسیس و برای در دست داشتن عده طرفداران روس در بالکان و تهییه وسایل انتقام از سلطان عثمان پهول فراوانی جهت نگهداری یا اعمار کلیساها و مدارس به اهالی بالکان می داد.

در ۱۸۷۵ که در ایالت (بوسنه) شورش ایجاد شد و تاسه سال طول کشید و سلطنت دول اروپائی این بحران رانه تنها حل نه نموده که آنها هم نمیخواستند حل نه نمایند. بلکه به سوتفاهم و بالاخره ذشمنی شدید روس و ترک منتهی گردیده و ساعت چنگ شد که تاییک سال ادامه یافت، مجموعه این چنگ ها (۹ ژویه ۱۸۷۳-۱۸۷۷) را چنگ های

احداث راه آهن قسطنطینیه به بغداد منقابل ساخت و باین ترتیب دولت عثمانی را به اطاعت نظامی و اقتصادی خویش در می آورد و دو لتین فرانسه و انگلیس طبعاً با این سیاست مخالفت می ور زیدند.

بنا بر این مسئله شرق بواسطه پیچیدگی منافع مستضداد دول در آنجا و اهمیت راه های که از امرا طوری ترک عبور و کوتاه ترین جاده های به بحر احمر و خلیج فارس یعنی دهلیز هندوستان و شرق اقصی را تشکیل میداد دارای اهمیت بین الملل شده میتوان گفت که محسو بند و بست های دول اوپا شده بود. بطوریکه کوچکترین تغییر در موازنۀ بالکان در سیاست دول رقیب تاثیر می بخشند.

بهین جهت بود که تلاش اطربیش والمان در استوار ساختن تفوق قطعی در شرق بو سیله مطیع ساختن سر برستان و امتحناف دولت روس در ۱۹۱۴ علت قاطع جنگ بین الملل اول گردید. البته سایر علل هم در این حادثه اثر داشت که موضوع بحث ما نیست. به تو سعه طلبی روس ها به طرف اسیا قبال اشاره نمودیم که آنها تا اطربیش در سایریا - پیشترنده روس ها

بالکان ۱۹۱۴ منافع مستضداد و نظرهای سیاسی مخفی دول بزرگ اروپا نیز اضافه گردید. دول ایالیا و اطربیش که امارت موضوعی البانی را تشکیل دادند تابه منزله سدی در مقابل سرب ویونان بوده مانع راه یا فتن آنها به دریای بالتیک باشد در عین حال هریک از این هابه تنهائی تسلط بر آنجارا در نظر داشتند. میخواستند بهترین لنگرگاه ها را که کلید دریای ادرایتیک به شمار می اید در دست داشته باشد. انگلستان برای اینکه بهتر سلطه خود را بر مسلمانان مصر و هندوستان استوار ساخت و ضمناً مستعمرات اسیایی و افریقایی خویش را متصیل نماید متمایل بود قسمت های غربی عثمانی را در اسیا تصرف کند.

فرانسه با تقدیم حمایت از اماکن مقدس مسیحیان میخواست اعتبار خود را در شرق بخصوص در شام حفظ کند و منافع مهم مادی و معنوی را که در امپرا طوری عثمانی - بیش از سایر دول داشت محفوظ نگاه دارد.

المان به بهانه تمامیت و استقلال بباب عالی هیئت های نظامی به قسطنطینیه اعزام میداشت و روابط تجاری شرق را به سیله

که دیپلماسی اروپا به حیرت آمد. مثلاً اطربیش توسعه قدرت سربها را که از بست آوردن راهی آزاد بدریا ناشی می شد نمیتوانست قبول نماید لذا در کنفرانس لندن با تلاش سیاسی و تهدید نظامی توانست دست سربها و یونانی ها را از اروپای بالتیک کوتاه و دول بزرگ را واردار نماید که مملکت موهو- می بنام (البانی) در سرحد دریای مزبور تأسیس نمایند.

بعدها بین سربها و بلغار ها جنگ در گرفت و سایر ملل تازه آزاد شده که خواهان توسعه مراز های شان بودند نیر باهم افتدند که در نتیجه آن عهد نامه بخارست امضاء و بلغار ها که از هر سو مورد حمله قرار گرفته مغلوب بودند تمام شرایط صلح را پذیرفت.

هیچیک از ممالک بالکان که تازه آزادی شانرا از عثمانی ها بست آورده بودند هنوز به تمامیت ارضی خود قایل نبودند و میکوشیدند سرحدات شانرا توسعه داده اقلیت های همنژاد شانرا از قلمرو همسایگان شان جدا و با خود ملحق سازند به این ترتیب اروپا به جان هم افتید و هر یک از دول میکوشید قدرت دیگر را محدود سازد. بر ارزوها ورقا بستهای مسلسل

مؤسیین آن نه برای آباد شدن نواحی که در معتبر خط مذکور واقع می شد اقدام به این امر خطیر نمودند؛ بلکه این خط رایی‌تر برای الت جنگ و وسیله حمل و نقل سریع قشون به شرق اقصی و تامین تفوق روسیه دران نقطه بر علیه جاها و چین بود. چنانچه ها جنگ روس و جاها در ۱۹۰۵ این ادعا را ثابت ساخت و نشان داد که روس با اخوای چینی ها چه اهداف استعماری مخفی دارند.

استعمار روس متوجه یک سمت نبود. تلاش های آنها بطرف جنوب هم دارای انگیزه های مشابه بود. قفتا زلیز مورد توجه قرار گرفت و تسخیر آن در قرن نزد هم بعمل آمد. اقدام به این امر فوق العاد طولا نی و پر زحمت تا (۱۸۶۰) خاقمه قطعی نیافت و تا این تاریخ بیشتر قوا و منا بعی راکه دولت روس می توانست در اسیابه کار اندازد در این راه صرف کرد.

از (۱۸۳۰) در تعقیب دو جنگ فاتحانه ایران (۱۹۱۳) (۱۸۲۸) روسیه علاوه بر قسمت اعظم ارمنستان ایران سلسله قفقازیه مستد است مالک گشت و براین روس ها در صدد تسخیر

سواحل جنوبی تر برآمدند و برای نیل به مقصد با چین که در آنوقت با فرانسه و انگلیس در مجادله بود (۱۸۶۰-۱۸۵۸) وارد مذاکره شده و اراضی کنار ار مورو همچنین ناحیه بین (اوسری).

و دریا را گرفتند و از این مجموعه ایالت بحری تشکیل یافت که در اخرین نقطه جنوبی آن بند نظامی بنام ولاد یوستک ساختند. همین اسم نشانه توسعه و استیلا جوئی روس است چه ولاد یوستک (استیلا جوینده بر شرق) معنی میدهد.

مانع مسکون شدن و توسعه اقتصادی سا ییریا فقد ان طرق ارتباطی مخصوصا خطوط آهن بود. تراکت - جاده معظم پوستی تنهارا هی به شمار می رفت که روسیه را به سواحل آسیا نوس کا هل مرتبط می ساخت. در اواخر قرن نزد راه آهنی به طول ۶۶۰۰ کیلو متر بنام راه آهن سر تا سری سا ییریا جایگزین خط تراکت گردید. این خط در ۱۸۹۱ شروع و در ۱۹۰۱ خاتمه یافت.

که در جریان نیمه دوم قرن هفدهم و تمام قرن هجدهم و ابتدای قرن نزد هم کلیه قوت شان مصروف باز کرد را هی بطرف اروپا بود لذا به سایپریا توجه زیادی نداشتند و این قطعه برای تزار های روس فقط سر زمین مجازات و توقیف گاه وسیعی بود که تبعید شده گان سیاسی و محکومین به آنجا اعزام می شدند و این معمول تا هنوز جاری است اما از او سط قرن نزد هم و جنگ های کریمیا و عهد نامه پارس، روس ها متین شدند که درا روسیه پیشتر فته نمیتوانند و قادر باین نسبتند که راه شان را از طریق بحیره اسود به مدیترانه و آبهای دینا با زنایند لذا عطف عنان به سمت اسیا کردند و چون فقط به دریای با لتبیک و بحر سیاه که از هر طرف مسدود بود دست داشته و مید استند که دولت بزرگ استعماری اروپا نخواهند گذاشت بوسیله تجزیه ترکیه و یا نا بودی سویدن از جانب اروپا به دریای از از دست یا بند، درزی آن شدند که از جانب مایر یا به مقصود خویش نایل شوند. قسمت های ساحلی که تاین موقع اشغال شده بود در هفت یا هشت ماه از سال منجمد و بنا براین روس ها در صدد تسخیر

روم‌ها برای تا میین سلطنه
شان در نواحی فتح شده به اعمار
خطوط آهن پرداخت تا با استفاده
از آن وایجاد ارتباط با همین به
سهولت به بحر بر سند مشاه خط
ما و راه خزر که بحر خزابه مرو
و بعد به سمرقند و تا شگند می
رسد یکی از شاخه‌های فرعی این
خط که به سمت جنوب تا شهر
سرحدی کشک که از بلاد
افغانستان است می‌رود - و همه
میداند که همیست این خط
آهن اگر از وسط افغانستان عبور
و به خطوط آهن هند و سلطان متصل
گردد چه الدازه خواهد بود؟ همین
سبب بوده که استعمار انگلیس
همواره - از اعمار خط آهن در
افغانستان بخاطر حفظ مستعمره
هند جلو گیری بعمل اورده .
به این ترتیب روس‌ها در نتیجه
تلاش‌های راه یابی به ابحار سر
زمین‌های وسیع همسائیه‌های
شانرا پکی بعد دیگری غصب
و جزء امپراطوری خویش
قرار داده و بالاخره پیش یک
قدرت بزرگ بری عرض اندام
نمود .

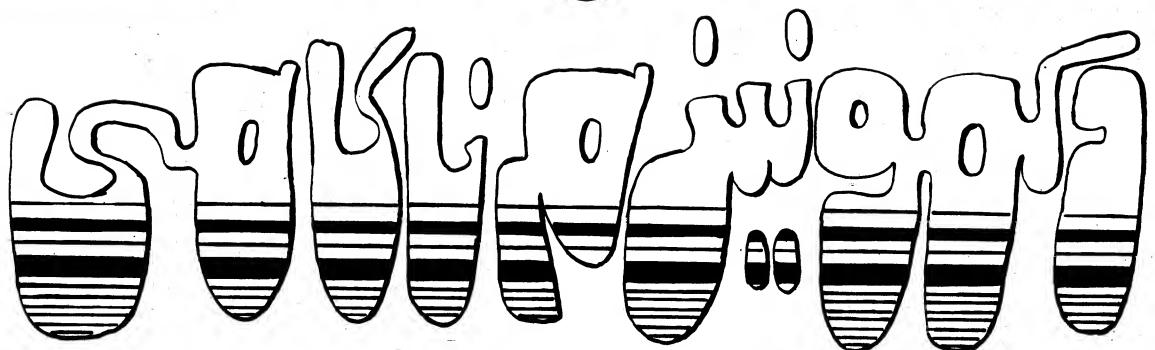
کردن آن اقدام می‌نمودند.
بوا سطه مهاجرین روس در (فقفاز
و علقه) مسیحی مذهب‌های
فقفازیه بزو سها و اغماض روس‌ها
نسبت به مسلمین که ادارات
لشکری و کشوری را بروی آنها
بازگذارده بودند امید می‌رفت که
کم کم تجارت بین فا تعین و برو
میها ایجاد گردد، اما گرچه‌ها و ا
رامنه و سایر مسلمانان آگاه با
روس‌شدن فقفا مخالفت میکردند.
عامل عمدۀ روسي شدن فقفا
در تحولات اقتصادی مملکت و در
سایه ساختمان راه آهن که از بر
زخ فقفا زمیگذرد و کشت زراعت
پنبه و انگورو استخراج و منابع
طبعی آنجا بود میتوان گفت که
فقفا زیه پکی از آباد ترین نواحی
امپراطوری روس شده و هرگاه
بو سیله آعمارت‌تو نسل
فقفا و امتداد خطوط آهن با ایران
و تیرکیه و سایل ارتباط
بهبودی یا بد در توسعه ترقی این
ناحیه افزوده خواهد شد .

بهمین ترتیب استعمار روس در
اسیای مرکزی هم به اعمال مشابه
دست زدند و خواستند با اعمار
خطوط آهن وایجاد مرآکن نظامی
بر زمین‌های مسلمان نشین
ترکستان - بخارا - خیوا وغیره را
به تصرف خود در آرلد .

معبر مهم (داریال) که از مسلسله
جبال فقفا در تنگترین نقاط عبور
میکند تسلط یافت. اما از دو
جانب یمین و یسار این گردنۀ
از طرف (چرکس‌ها) و (زگیها)
یا مرد مان داغستان که همه
مسلمانان دلیر و جنگ اور بودند
سورد حمله قرار میگرفت و
جهادی که از طرف ان‌ها بر
ضد روس‌ها اعلام شد از
سرعت پیشروی روس‌ها در
منطقه کاستند و آن‌ها را وادار
به لشکر کشی‌های متعدد متواالی
نمودند .

سخت ترین مقاومت‌ها مقاومت
داخستان بود که در ان‌جا
پیشوائی با مهارت و دلیر موسوم
به شامیل مدت بیست میل روس
ها را در زحمت میداشت تا
بالآخره در سال ۱۸۰۹ اسیر
گردید .

این محاربات که قشون یکصد
و بیست هزار نفری روس دران
شرکت داشت همه‌جا با اصول
از بن بر انداختن مجاهدین
تعقیب می‌شد. چنانچه روس‌ها
مزارع را آتش زده، دهکده‌هارا
سو زانده، گله‌هارا می‌برند و
سکنه را میکشند .
بهمان نسبت که روس‌ها
فقفازیه را فتح میکردند به روسی

«دشمنو او غریبانو ترینه جګړه دنپوی له تولو جګړونه دیره وینی تویوونکی ده» مارکس تر دی حده د تشدید تبلیغ کوي او وايی: «جنګ یا مرګ، په وینولوی هلي خلی یا تباھی، په لازمي توګه باید همداسي پوښته و شی». لینه هم په خپلو لارښو- ولوکي دهنه پېروانوته د تشدید او بغاوت اصول داسی بیانوی: زور او تشدید د کمونستي انقلاب او کمونستي پالیسيسمی یوسنه پیلیدونکی جزگر زیادلی. د پورتني بحث نه سود لاندی تیجووته رسید و چې: (الف) په کمونستي فکر او هر هنډه بناء شوی تهذیب کي انسان ته مرکزی او اصل مقام نه دی ورکړۍ بلکې د هنډه حیثیت اضافي او طفیلی دی. (ب) د کمونیزم خالصې مادی او د یالیکتیکی فلسفه روح او شعور

«که له چا سره لوی آکشريت وي، هنډه بی واسطې برید کوي او بریالی کېږي خوکله په څواک لید او ناکانی وي، پیاد نورو وسیلو په کار اچول حتمی دی. یعنی اصل لار پرینهودل اوپر بلي تلل، پرشاتک، انتظار ایستل، لوي ژوري وهل او نور». پدی توګه کمونیزم هدف او مقصد ته رسیدو لپاره د زوراو تشدید استعمال هم حتمی شي بولی، مارکس او انګلز په کمونستي (Communist Mini-festo) کي وايی: «کمونیزم په خپلو نظر یا تو او مقاصد و بالدي دهه دی اچولونه منکر دی، هنډه په ډاګه اعلازوی چې د دوی د مقصدونو لاسته راول په هنډه صورت کي ممکن دی چې سوچه توکنیز نظام په زور له منځه یوپل شي». انګلز په دیر فخر سره ادعا کوي:

د نهیں اخلاقی وسیلوجواز د کمونیزم په راتنو سره چې یوه بله فتنه هم زیانه شو هنډه هدف ته رسید لوپه خاطر د هر ډول وسیلی په کار اچول دی، دلته هدف ته رسیدل اصل دی، د وسیلی سمون اونه سمون کوم اهمیت نلري، که هډهم زور، تیرایستنه، فریب، دروغ، وژله، لوټل او ... هدف ته درسیدو سبب او روا او جائیز بلل کېږي. لینه د کمونستي ګوند غړو ته په یو ویناکی وویل. که چېږي ضرورت شي چې په کار ګری تنظیمونو کي خپل اثر او نفوذ پیدا کړي، نوپک ورنو- څې، په هر قیمت او هر هنډه وسیله چې کولی شي، کمونستي مفکوره خپه کړي، له مازش، دوکی او نور وغیره قالوونه ذريعونه پوره ہوره ګټه واخلي. هنډه په بل څای کي ویلی:

سره ي بالکل اړیکن نه در لودی، همدهنې ي نتيجه وه کلهچی اصلی فلسفه د عمل په ډګر کی ډل شو، او نوی پالیسي وضع شو، بیانوله هر بل شنی نه زیات ب اهمیته شنی انسان و، موره خو څرګندونو ته ګوته نیسو:

واک ته تر رسیدو وروسته لینن و ویل : رکمونیزم (دشورا ګانو له پوئی څوک) انه عبارت دی. په بل څای کې و ویل : سوسیالیزم له شورا ګانو او صنعتی پر مختګ نه عبارت دی».

د لینن همدا جملی دروسي کمونيرم بنيادي اصول و ګرڅیدل، لسدي وروسته پر مختیا یوازی بر همدي اصولو ولاړو وه، ګواک صنعتی پر مختګ او د تولیداتو زیاتوالي د کمونیزم مانالرله همدا وجه ده چې دې او بد معیار د تولیداتو زیاتوالي ګنل کېیدی، که خه هم دا زیاتوالي په دې لور قیمت شی، بیا هم توجه همدي خواته ده.

که چېږي په همدا می ذهن در لودلو سره، پوره نظام و چلول شی، هلتله به له انسان سره خه مسلوک وشی؟ لاندی خو مثالونه د هټی د ثبوت څرګندونه کوي -

همدنه د چین بنيادي حکمت عملی ده، دلتنه هر هفه طریقه اختیاریدی که هر څو صره قیمتنه تمامه شي چې د نوموري مقصد دلاسته را پرو سبب شي.

د شهولی او بدوالی معیار انسان او د هفه سوکالی له بلکی د تولینزو د تولیداتو زیاتوالي او د ملکی قوت جو پریدل معیار دی. که پانګوال نظام او لویدیز تهذیب نو موري معیار خوواره را تیټ کړخو هغه کمونیزم بیخی، آخر ته را پر ساوه، نو ویلای شو چې دېا-

نکوالی او کمونستی دواړو اساسی هدف یو دی، پانګوالی اقتصادي ګنه اصل لار-ښود څوک بولی او کمونستی بیاناتو دی قوتونو زیاتوالي او د هفه خانګړۍ تنظیم. په دواړو نظامونوک انسان ته مرکزی او اصلی اهمیت نه دی ورکړۍ شوی؛ بلکی د یو تولیدی قوت Pro-duction حیثیت لري او بس.

په اړوپاک چې سوسیالیزم کومی انسانی مسئلی را پورته کړۍ وی، دا نسان په بدنه ورڅي چې ماتم جوړ کړۍ و، د کمونیزم په عمل نظامکې بیا هیڅ اغیز نه دریود، د هفه ټول کارونه د خلکو د همدردیو د جلبولو په خاطر وو د کمونستی فلسفې له اصولو

نېټ کوي او انسان د تاریخي حواکونو په وړاندی بشپړ مجبور بولی -

(ج) د فرد خپلواک، مختار او اغیز من (مؤثر) موجودیت نېټ کوي -

(د) د فردی آزادی لپاره کوم حقیقی، فلسفې او اخلاقی بنياد نه پاڼي کېیدی -

(ه) د اخلاقی او غیر اخلاقی وسیلو تر منځ تو پېړ له منځه هی .

(و) د صداقت او ریسبیشنولی مستقل معیار ختمیدی. همدا راز د عدل او الصاف کوم ځانګړۍ قدر او منزلت نشته بلکی مصلحت اصل لارښود څوک ګنل کېیدی. د غه ټولی نتيجه په فطری او منطقی دول له کمونستی فلسفې نه را پیدا کېیدی، او من به و ګوروچې دا قول کیفیتونه په کوم انداز په کمونستی تولنه کی را منځته شویدی .؟

د کمونستی تولنی مثال :

۱ - په هفه هیوا دونوک چې کمونستی انقلاب راغلی هلتنه توله توجه د مادی تولیداتو زیاتوالي او د پوئی څوک دلا تینګتیا په خواده د غدد روسي پالیسي ده او پد همدهنې د ختیزی اروپا هیوا دونه عمل کوي، او بالاخره

۱ د زور استعمال:

په ټولنیزو ټپتوکي د زراعت د تنظیمو لوپیاره له بزگرانو سره حانگری جگه وشهو، بزگران په هیچ قیمت سره حاضر نه ووچي خپل حیوانات او ټمکن دی دولت ته وسپاری، خویه زور تری ټمکن او مسالونه و اخیستل شول، پدی خونی جگه کي د سومولیونو انسانانو ینی تولی شوي. د یالاتا په ټکنفرانس کي استانیون، چرچل ته ووبل: «په دویمه جگه کي چي زموږ قربانیو خشہ جیشت در لود (په دویم عومي جنگ کي له ۱۹۴۰ تر ۵۰ لکو روپیان له مبلغه ولاپل) د ټولنیزو ټپتوکي ده جورولوکي مو دهه د وه برابره قربانی ور کړیدی

۲ دینخو استثمار:

د تولیداتو د زیاتولی لپاره بېنځی هم په کارا چول شویدی، هغه پیاوازی په اسانه او ساده کارونوک نه بلکن په لوپیو صنعتو، د ټپرو ټکنولوکي او د او سپنی په کانوکی هم په کارمېبوری شویدی کرم چندنه زیات (په سپکو صنایعو کي کار کاوه خویه ۱۹۳۶ کال کي دههه کینیت پدی دول وو.

دینخو تناسب	په ټولوکار گرانوکي
۲۴،۸	په سلوکي
۲۳،۶	”
۲۴،۹	”
۳۱،۷	”
۴۳،۹	”

صنعت
د ټپرو ټکنولوکار کانونه
او سپنی ”
او سپنی صنعت
د نور و شیانو صنعت او تجارت
د لرگیو صنعت

د اینالاتا د کارگری اتحادیو قبراسیون لیکل دی چي هنوي د روسيي د سخت یخ په وخت کي لیپه لی چي په شپږم منزل کي به خو خپتی ایپوپول، او دا کار دههه تولو تعقیقاتو خلاف سر ته رسیده چي په پرمختنلي نړۍ کي د دی دول کارونو لهاره لازمي وو، ۲- د روسي د قولو زیار ټکنولوکو په دله کي د زیار ټکنولوچو د تناسب زیا توالي پدی دول دی.

حکومتی اخبار پراودا د ۱۹۴۳ کال د سپتامبر په او مه ګنډ کي دیروه جمهوریت د کمونست ګونډ د منشی له خول وایي چي: په ټپرو ټکنولوکي پېغې پهیادی او پریکون ټیپیت لري د ټپرو ټکنولوکي د سوټکوګول، آرتموګول او کیوباګشواګول په خو شمیر د ټولوکان ټکنولوکو په تناسب په سلوکي له ۱۹۴۰ نهتر ۲۰ دی ”.

دینخو تناسب	په ټول زیارتی
۲۷،۰	په سلوکي
۳۴،۷	”
۳۹،۳	”
۴۷،۰	”

کال
۱۹۲۸-۲۷
۱۹۳۹
۱۹۴۲
۱۹۴۷

د ۱۹۴۸ م کال د مارچ په
اتمه پراودا ولیکل چي د تولو
اجیرانسو او تڅخوا لرونکو په
سلوکی ۷۴ پېغې تشكيلو (څواوس
په ۱۹۸۴ م کال ک دا تناسب
په سلوکی ۴۰ ته رسیدل دی)
(زیارت).

پېغې مړه ددی چي په سختو
کارو مشغولی دی، د هفوی د
ژوندنیو ارتیاوا خیال هم ساقل
کېږي د تولیزې صحت مسؤلینو د
رسمی اعلان په ذریعه داکترانو
ته توصیه وکړه چې د پېغې د
خاصونارو غیتیاو په وجه هفوی
ته له کاره رخصت مه ورکوی
څکه پېغې هم په کارکوړ مجبوري
دی او پیله کارکوونه خپله ګیله
او د اولاد ګیله نه شی مړولای
۳. د مشو مانو استمارا:

په مشو مانو باندی کارکول
قانونا منځ شویدی او دا ممانعت
د تزار له زمانه پیل شوی او د
کالونو د ۱۸۸۲ او ۱۸۸۰ د
قوانینو له معنی د مشو مانو کار
کېډه جرم بلل شویو . خوددي
پړعکس د تولیداتو د زیاتوالی او
پلان د عملی کولو لپاره په
کمونیزم کی مشو مانو هم په کار
کولو مجبوري . د خوانانو لپاره
حکومتی اخبار Komsomolskay
pravdaa د ۱۹۳۵ م کال د

Stakhanovism په نوم یادیږي، استخاد ډبرو سکرودیوکان کارکوړو چې په یوه ورڅ کې بې د (۷) تېنسکرولو په ځای (۱۰۲) تېن سکاره لدیوه ځای نه بل ځای ته یویل . له همدي پېښې نه وروسته همدا کار رواج شو، په هره کارخانه کی داسی کارگران پیدا شول چې له تاکلکی اندازی ئی په سلوکی اوون په سلوکی ۲۰۰۰-۰۵۰۰۰ تولیدات کول، د هفوی معاش او اجره به ترنور و کارگرانو زیاته وه «اسټیا خانو و انته» کارگرانو ته لعامتونکارگرانو خوچنده زیاته اجره ورکول کېږي پهدي توګه کمونیزم دیوه کارگر اخیرنې قوت او ارزی هم زیښې، څکه هفوی ته تولیدات اصل حیثت لري نه انسان .

لوریا

اکست په ۱۳ ګډه کي اعتراف کړو چې ۱۲ کلن او ۱۴ کلن مشو مان هره ورڅ له ۱۲ تر ۱۶ ساعتو پوري په کېښتونکو کارکوړو، نوموری اخبار د یېری نوری زړه در دولک پېښې هم پیان کړو هتني ه خینو مثالو به ترڅ کی وانې چې هېر مشو مان د دری ورځنی مسلسل کار او یېری ستومانی په وجهې سله (ای هوشه) لویدل او ډره شویدی .

۴. د کار ګرانو استمارا:

لکه ځنګه چې په پانګوکوی نظام کي د تولیداتو د لوړیتا په خاطر د کارد تاکلکی وخت نه ور وسته هم کاراخستن کېږي او کارگران د دورو و پیو پیدا کولو د ډاره د صحت او زوند پرواهم له ساتي د تاکلکی وخت سرېرې هم کارکوډه په روسيه کي هم دا طریقه اختیار شویده چې د استخانو زم

گذاشته شده لذا بصورت قاطع نتیجه باید گرفت که مخان اخلاقی ف الحقيقة با ارزشرين و مؤثر ترين امریست در تشکیل جامعه صالح ، صرفه و آرام . بلي آرا می و وحدت وجودی افراد جامعه و یا بعباره دیگر همبستگی ، همنوائی ، تعاون و بالاخره ترجیح منافع خود که عمله ترين نقشی در تجسم و تشکیل جامعه مسعود و مطمئن و مسروور دارد ، زاده سه هسته محوریست یعنی هر گاه سه پدیده اخلاق در وجودان و ضمیر افراد جامعه ریشه دواند و در عمق اذهان و افکار آن نفوذ نماید و در خون و ریگ وجود عناصری جاگزین و مزوج گردد ، که جامعه از آن تکوین یافته باشد ، بدون شک در آنصورت مدنیه فاضله و جامعه جنت گونه به میان میاید و سرور ، فرحت و آرامی ما فوق التصور در آن تحقق می یابد جامعه ای عرض وجود خواهد کرد ، که حتی نامی از تجاوز و ظلم و نا آرامی در آن باقی نخواهد مازد و چهره منحوم و منفور تجاوزین ، مفسدین ، ستمگران ، استعمارگران دسیسه کاران ، فتنه جویان و پیروان شیطان و اعوان طواغیت و فرعونه مستکبر به اندازه ای در چنین جامعه تحمل نا پذیر و مطرود خواهد بود که نه تنها ایشانرا

شخصیت بزرگوار و ممتازیکه اکنون از میلاد مسعود شان تجلیل بعمل میآوریم ، در اهمیت اخلاق حسنی میفرماید : (بعثت لاتم مکارم الاخلاق) بمنظور اهتمام و تکمیل شیرازه مخان اخلاق فرستاده شده ام . هر گاه با غور و دقت بعمق مفهوم ارشاد فوق الذکر حضرت محمد (ص) فسرورویج ، عظمت و شکوهمندی فضائل اخلاق را در میباییم زیرا بخاطر رشد و تکامل مکارم اخلاق همان پیامبر جلیل القدر و عظیم الشان فرستاده شده که محبوب ذات یکتا و خالق کائنات است ، درین حدیث علناً ابلاغ و اعلان شده ، که علت العلل رسالت پیامبر اولوالعزم تکمیل اخلاق کریمه و اتمام صفات پسندیده میباشد .

قضیه مسلم و هویداست که وظائف معمولی و کم اهمیت به اشخاص معمولی و کم سویه سپرده می شود و وظائف بزرگ و دارای ثمرات و نتایج سهیم و با ارزش بعهده اشخاص ممتاز و برگزیده گذاشته می شود ، روی این حساب چون وظیفه تکمیل اخلاق حسن و صفات پسندیده بعویله بزرگترین (حضرت محمد(ص) که دوست و دشمن بعظامش اعتراف دارد

دوم : طبقه هوسرانان و برداگان نفس و شیطان ، آناییکه تحت تسلط و میطره غرائیز شیطانی و هواهای نفس در آمده اند و جز ارضای تمایلات شوم و اشیاع هوسهای نفس اماره با لسوء هیچ چیزی را ارزشی قائل نیستند ، این گروه بی بند و بار و لا ابالي و بطلق العنان نیز بر حدود قانونی می تازند و آنرا به باد فنا میدهند و با بکار بردن توطیه ها و تاکتیکهای بخصوص علیه قانون ، تجاوز را روا میدارند ، گاهی در پرده های ظلمانی و تاریک شب مخفیانه به اعمال خد قانون متوصل می شوند و گاهی هم در گوش و زاویه ای دور از مسابقت و چشم پولیس و چنگل قانون علیه جرم قانون می تازند و هیچ قدرت و نیروی در هیچ نقطه ای جلو این تاخت و تازها را سهار کرده نتوانسته و در آینده نیز این توقع از آن برده نمیشود . چون از بدو تاریخ حیات بشری تا امروز ازین منبع (قانون) ، عطش تشنگان آرامی فرونه نشسته است . بحکم (من طاب و جهد فقد وجد) جوینده یابنده ، در پی منبع دومی آرامی و سعادت آستین های تلاش را بر میزیم و در ماحول مکارم اخلاقی به مطالعه و بررسی میپردازیم :

همسنهنگران پیغمبر اسلام

ترجمه و نگارش:
عبدالاحد تارشی

عزتی است.. و چه نیرویی .. و چه
ثباتی .. و چه قاطعیتی .. و چه
فداکاری .. و چه وفا داری ..
در یک کلام ، چه عظمت
خارق العاده و چشسمگیری که
ایمان به حق صاحبان مخلص
خود را می بخشند .. !!

آیا این جسم بدار کشیده شده
را می بینید .. ؟ ؟

آری ، ای همه فرزندان آدم !
این جسم مصلوب، موضوع درس
امروزی ماست ..

آری .. ،
این چشم بدار کشیده شده را که
در برآبر خود مشاهده می کنید،
موضوع بحث امروزی ، موضوعی و
درس امروزی ، و استاد فن
فداکاری می یاشد ..

اسمش «خبیب بن عدی» است.
این اسم بزرگ را خوب بحافظه
بسپارید .

قماش الد ..
د رویی که در شکوهمندی
خود عظیم تراز آنست که نظیر
و ما نندی داشته یاشد ..

لاکن حمالا شما در برابر
استاذ جدیدی در فن قربانی قرار
دارید ..

استاذی که اگر در محفل درسش
حضور نیایید ، خیر کثیری
را از دست داده اید ..

ای صاحبان عقیده در هر ملت
و در هر کشور ..

ای عاشقان رفعت و برتری
روح در هر عصر و زمان ..

بسوی ما بشتابید ..

و شما نیز ای کسانیکه بار
غرور بر عقول تان سنگینی می
کنید و در باره ادیان و ایمان
گمانهای بد دارید ..

بیایید ، با شعور تان بیایید .. !!

بیایید و بینید که دین خداوند
چگونه مردان سازد . بیایید و بینید چه

ازین مشتی ریاست جوی رعنای
هیچ نکشاید
مسلمانی ز «سلمان» جوی و درد
دین زه بودردا»

خبیب بن عدی صلوات الله علیه و آله و سلم
و اکنون ..
ای مردم ! راه را برای این
فهمان بکشائید ..

و بیایید از هر جالب ، و از
هر جا ،

بیایید تنها تنها و گروه گروه ..

بیایید با شتاب و عجله و با
تواضع و خشوع ..

نزدیک بیایید تا از وی درسی
در فن قربانی و فداکاری بیاموزید
که نظیر ندارد .. !!

خواهید گفت : آیا این همه
سخنانی که قبل از مورد فدا
کاریهای همسنگران رسول اکرم
علیه السلام گفته آمد ، دروس بی نظیر
فداکاری و ایشار نیست .. ؟ ؟

آری ، اینها همه د رویی ازین

یابند . . بدین جهت ده تن از یاران همسنگر خود را انتهاخاب نمودند که در بین ایشان «خبیب» نیز حضور داشت و حضرت رسول اکرم ﷺ «عاصم بن ثابت» را بر این ده تن امیرگردانیدند . گروپ یاد شده برای الجمام ماموریت خود براه افتادند تا آنکه به محلی رسیدند که در بیت غسفان و مکه قرار داشت و درین حال خبر ایشان به قبیله بی از «هذیل» که «بنو حیان» نامیده می شدند ، رسید و آنها صدقتن از ماه ترین تیر اندازان خود را را در پی شان فرستادند که به تعقیب و پیگیری پرداختند .

و قریب بود رد پای شان را گم کنند ، اگر یکی از آنها تعدادی هسته های خرما را بر بالای ریگها نمی دید . . آری هسته های خرما را دید و چند تای آنها را برداشت و بعد از تأمل یا فرامست عجیبی که خاصه اعراب آنزمان بود ، خرما ها را شناخت و بانهای که همراهیش بودند فریاد بر آورد .

(ای یاران ! این هسته ها مال یزرب اند ، پس لازمت به تعقیب این هسته ها برویم تا ما را به ایشان رهنمون شوند) و به تعقیب هسته های بزرگی افتاده ، براه افتادند تا سر انجرام

و در جمله مشرکینی که در گرما گرم معرکه برسراهش سبز شد ، یکی هم «حارث بن نوفل» بود که با شمشیر آبدار خبیب روانه جهنم گردید .

و بعد از پایان معرکه و باز گشت باقی ماندگان شکست خورده قریش به مکه ، فرزندان حارث از هلاکت پدرشان با خبر شدند و نام شخصی را که وی را کشته بود بخوبی در حافظه سپردند : خبیب بن عدی . . !

مسلمانان از «بدر» به مدنیه منوره باز گشتند ، تا برای ماحتن جامعه جدید شان پشتکار بخراج دهند .

و از آنجائیکه «خبیب» مردی بود ، عابد و پرهیزگار ، و در دل شوق تقو و در سر طبیعت پرهیزگاری داشت . . بناء در مدنیه منوره با روح عاشقانه بی به عبادت روی آورد . . شب زنده داری می نمود ، و روز روزه داری ، و به تقدیس و تسبیح ازور دگار جهانیان مشغول گشت .

روزی پیامبر اکرم ﷺ خواستند که از اسرار و بلانهای قریش باخبر شوند و از هدف تحرکات شان و اینکه آیا برای هجوم جدیدی بر علیه مسلمانان آمادگی گرفته اند یا خیر؟ ، اطلاع

حفظش کنید ، و مسروز زندگی خود قرارش بدهید ، زیرا وی شرف همه اینهای انسانیت است . . از هر دین و هر مذهب . . از هر جنس ، و در هر برهه بی از زمان . . !!

وی از قبیله اوس مدنیه منوره و از گروه انصار است . و از همان آغاز هجرت رسول کریم ﷺ به مدنیه منوره بحضور آنحضرت رفت و آمد داشته و پروردگار عالمیان ایمان آورده بود .

خبیب دارای روحی سبک ، نفسی شفاف ، ایمانی محکم و ضمیری بیتدار بود . وی آن صفاتی را دارا بود که شاعر املام «حسان بن ثابت» ﷺ در موردش گفته است :

صقرا توسط ف الانصار منصبه ممتحن السجية محسنا لغير مؤتسلب يعني خبیب بازی است که در بین انصار دارای مقامی می باشد و او اخلاقی بزرگوارانه دارد و صمیمی است و از مردم عادی نیست .

هنگاهیکه بیرقهای پرنور «غزوه بدر» در اهتزاز درآمد ، خبیب در صف دلیران اسلام بصفت سر بازی شجاع و جنگجویی پیشقدم اخذ موقع کرد .

بند را بکشایند؛ ولی بخاطر یکه
خیلی مجکم بسته شده بسوزند،
موفق نشدند..

و تیر اندازان سرکش و چنایتکار
و آندو را بطرف مکه برندند، و
بمشرکین آنجا فروختند..

نام «خوب» در گوشهاطنین
افگند..

و فورزندان حارث بن عامر که
در بدراستهای توانای خبیب
راهی دوزخ شده بود، این نام
را بخوبی بیاد آوردند، و در
سینه های شان طوفانهای حقدوکیه
دو حرکت افتد.

بناء به خریدش شتاب نمودند
.. و اکثریت اهل مکه که در
معرکه بدر پدران و بزرگان خود
را از دست داده بودند، در
آرزوی انتقام گیری، با فرزندان
حارث در خریدن خبیب رقابت
کردند.

و بالاخره همگ باهم اتفاق
کردند و باین نتیجه رسیدند که
که این شیر هر دسته بزیجیر
را چنان نا جوانمردانه بشهادت
برسانند که دلهای پراز کینه و
کفر و ظلمت همگان یکسان
تسکین یابد و اعصابشان آرام
گیرد، تا بدینگونه نه تنها از
خبیب بلکه از همه مسلمانان و
از کافه همسنگران قهرمان رسول
اکرم ﷺ انتقام گرفته باشند

پروردگار خود شتافتند... تیر
اندازان به سه قهرمان باقی مانده
لدا در دادند که اگر از کوه
پائین آیند، در امان خواهند
بود.

با شنیدن این سخن و قسمهای
خلیظی که مشرکین مبنی بر دادن
امان به قهرمانان سه گانه،
خورده بودند، خبیب با دو تون
یارانش که زنده مانده بودند،
پائین شدند..

مشرکین په خبیب و «زید بن
دینه» نزدیک شده، کمانهای
ایشان را کشوده و با آن دست و
پای شان را بستند.

و چون یار سوم شان آغاز
غذاری و فربیکاری را مشاهده کرد،
تضمیم گرفت بسان عاصم و
یارانش به استقبال مرگ برود و
تسلیم نشود.. و همانطور نیز
شد و آنگونه که آرزو داشت،
شاهد شهادت را در آغوش
کشید..

بدین ترتیب هشت تن از عظیم
ترین ایمان داران و بزرگترین ادا
کنندگان عهد، و وفا دار ترین
ایشان بخدا و رسولش، به پیمانی
که با پروردگار خود بسته بودند
و فاکردن و ارفع پاکشان
بسی اعلی علیین پرواز نمود
!!!

و اما خبیب وزید کوشیدند

از دور گم شده خود را یافتهند..
عاصم امیر گروپ احساس کرد

که ایشان مورد تعقیب قرار گرفته
الد، بناء یارانش را دستور داد
که بر قله بلندی از کوه برآیند..
آن حد نفر تیر انداز بایشان
نزدیک شدند و در دامنه کوه
احاطه شان کردند و بر اطراف
شان هصاری محاکم زدند..

و از آنها خواستند که خود را
تسلیم نمایند البته بعد ازینکه بر
ایشان اطمینان دادند و عهد کردند
که اذیتی نخواهند دید.

و آن ده صحابی جلیل القدر به
امیر خود «عاصم بن ثابت انصاری»
رضی الله عنهم اجمعین، نگاه کردند.
و منتظر ماندگاری که چه دستور
می دهد..

عاصم بن ثابت در پاسخ نگاههای
امتنفسار آییز ایشان گفت:
(آگاه باشید که من بخدا سوگند
می خورم که با اتكاء به عهد
مشرکی از کوه پائین نمیشوم...
پروردگارا! پیامبر را از قصبه ما
آگاه گردن)...

و صد تیو ازداز به حمله شروع
کردند.. و حضرت «عاصم» ﷺ
که امیر همسنگران ده گانه پیامبر
اکرم ﷺ بود بدرجۀ شهادت
نایل آمد و همزمان با او شش
تن دیگر نیز این جام حیات بخش
را سر کشیدند و بجوار رحمت

مأنته شخصی بودند که میخواهد
با افکنندن تیری آفتاب را شکار
کنند . . . !!

بلی ، ایمان «خبیب» در نیرو-
مندی و دور تاب و گرمی و در
خشنخ خود مأنت آفتاب بود . . .
هر کسی را که از آن طالب
روشنی میشد ، شرق در روشی
اش می ساخت و آنرا که از آن
خواستار گرمی میشد ، گرمی می
می بخشید ، اما شخصی را که
به آن نزدیک شده بر ضلش
چلنچ میداد ، می سوختاند و
لابودش نمیکرد . . .

هنگاینکه دشمنان خدا و رسول از
تحقیق آزوی شوم شان ، نوییه شدند
قهقمان را بسوی کشتار گاهش
برندن . . . بسوی محلی بنام
«تنعیم» آنجا که روحش بسوی
چنت های پروردگار پرداز می
آید . . .

بمجرد اینکه کفار سیه دل
بی ابلاغ قتلش را نمودند ،
خبیب از ایشان اجازه خواست
که دو رکعت نماز ادا نماید ،
و آنها بی این گمان اجازه
دادند که شاید به بهانه نماز
با خود اندیشه گندو در نتیجه تسلیم
شود و کفر خود به الله و رسولش
و دین برگزیده اش را اعلان
نمایند . . .
خبیب با نهایت خشوع و

نموده بود ، و قرآنکریم در شرح
آن در افسانی نموده می فرماید :
(کلما دخل علیها زکریا
المحراب وجد عندها رزقا . . .
قال یا مريم انی لک هذا ۹۹..
قالت هون عنده الله ، ان الله
یرزق من یشاء بغير حساب) . . !!
یعنی هرگاه داخل شد زکریا
بر مريم در مسجدی ، یافت
نزدیک او رزق ، گفت ای مريم
از کجاست ترا این روزی ، گفت
اوaz نزد خداست هر آئینه خدا
می دهد روزی هر کرا میخواهد
- بی شمار .

★ ★
مشترکین به خبیب خبر به
شهادت رسیدن همسنگر و برادر
بنی اش «زید بن الدین» را
ابلاغ کردند .

بدین گمان که شاید بتوانند
با این عمل اعصابش را خورد
کنند ، و مرگ دو چندان را
نصبیش سازند ، ولی نمی دانستند
که خداوند سهربان وی را به
سهمانی خود برگزیده و بروی
آرامشی از جانب خویش و
رحمتش را نازل کرده است .
آن کور دلان به چانه زدن
بر ایمان خبیب آغاز کردند و
دائم بوایش چنان و امود سی
ساختند که اگر وی به الله تعالی
و به محمد ﷺ کافر شود ، او را رها
خواهند کرد . . . لاکن ایشان

!! و طائفه می هم به تعذیب
و اذیت «زید بن الدین» همسنگر
دیگر خبیب دست یازید نمی . .
* * *

خبیب قلبش و کارش و انجامش
را بخداوند پروردگار عالمیان
مپرد ، و با روحیه آرام و حواس
جمع و آرامش خدا دادی که
صخره را آب می کند و ترس و وحشت
را نا بود می نماید ، بر عبادت
و پرهیزگاری خویش روی آورد ،
الله با اوی بود . . و او با الله . .
روزی یکی از دختران «حارت»
که خبیب در خانه اش اسیور بود
نزد وی (خبیب) رفت ، و بلا
فاسده برون رفت تا بمرد ، زنداده
که بیانیند و امر شکفت آوری را
مشاهده نمایند . .

(بخدا سوگند وی را دیدم که
خوش بزرگ از انگور در دستش
بود و می خورد . . . و این در
حالیکه او به آهن بسته بوده . .
و در حالیکه در همه مکه یک
دانه انگور یافت نمیشد . .

«من این پدیده را جز رزقی
نمیدانم که خداوند برای خبیب
عنایت فرموده است) . . .

آری . . آن رزقی بود که
خداوند برای بندۀ نیکو کارش
داده بود ، درست بد انگونه
که قبل از وی به مريم دختر
عمران چنان نعمتی را عنایت

فقط در اینجا بود که خبیب
چون طوفانی بجوش آمد و بروی
قاتلانش فریاد کشید :
(بخداسوگند دوست ندارم که من
در نزد اهل و اولاد خود باشم ،
و از صحت و عاقیت و نعمت
دلیا بهره مند ، و به پای رسول
اکرم ﷺ خاری بخلد) ...
عیناً همان کلمات پر عظمت و بلند
بالای که همسنگرش «زید بن
دثه» در هنگامی که مشرکین
قصده قتلش را نموده بودند ، گفته
بود !! .

عین همان کلمات روشن و
شکوهمند و کوبنده بی که «زید»
دیروز گفته بود و «خبیب» امروز
بر زبان می آرد ... و از همینجا
بود که ابوسفیان که تا هنوز
مسلمان نشده بود ، کف بر کن
می ساخته ، در حالیکه گیج شده
بود ، می گفت :

«بخدا سوگند هیچکس راندیدم
که شخصی را تا آن حد دوست
دانسته باشد که یاران محمد ،
محمد را دوست دارند» ... !!

این سخنان «خبیب» بمنزله
اجازه بی بود برای نیزه ها و
شمیشور ها که در جسم قهرمان
هدف خود را عملی سازند ، بناء

شاید این اولین بار بود که
در تاریخ عربها مردی را بدار
می کشیدند و بعد بالای دار می
کشند

آدمکشان وحشی از شاخه های
درخت خرما دار بزرگی برپا کرده
و خبیب را بر آن می حکم بسته
بودند ... درینحال مشرکین
گرد آمده آشکرا اظهار خوشی و
شادمانی میکردند ، و تیر الدازان
جمع شده نیزه های خود را تیز
می نمودند ،

همه این وحشی گریه ها
ناجوانمردی ها در برایر و در
پیش روی قهرمان بدار کشیده
شده قصدا صورت میگرفت ... !!
اما این مریاز فرا کار اسلام و
همسنگر دلیر پیامبر اکرم ﷺ
که ایمان شجاعت شکفت آوری
بوی بخشیده بود ، چشمان خود
را نیست و آرامش نور افشا
تعجب آور میمایش را ترک
نگفت .

و نیزه ها به شگافتمن جسمش
آغاز کرد ، و شمشیر ها به
خوردن تنش شروع نمود .

درینحال یکی از زعمای قریش
بوی نزدیک شد و گفت :
(آیا دوست داری که محمد
بنجای تو باشد و تو صحت و
سلامت بخانه خود در نزد اهلت
باز گردد) ؟؟

آرامش و اطمینان دوگانه بحضور
یگانه ادا کرد ...
و در روش شیرینی ایمان
بجریان افتاد ، بناء دلش خواست
همچنان به نماز و راز و نیاز
با پروردگار خود ادامه دهد ...
لا کن بطرف قاتلانش نظر کرد
و گفت :
(بخدا سوگند اگر چنین گمان
نمیکردید که من از مرگ می
ترسم ، بدون شک به نماز خود
می افزودم) !! .
بعد دستهای خود را بطرف
آسمان بلند کرد و گفت :
(الله یکایک ایشانرا بشمار ...
و فرد فرد شانرا هلاک کن) ...
سپس باعزم و نیرومندی به
چهره های کریه ایشان نگریست
و این سرود جاودانی ایمان و
انقلاب را زمزمه کرد :
(ولست ابالي حين اقتل مسلما
على اى جنب كان في الله مصري
وذلك في ذات الله وان يشا
بیارک ف اوصال شلوممزع
یعنی هنگامیکه در حالت مسلمانی
کشته میشوم هر واي ازین ندارم
که در راه خدا به کدام پهلو
مرا می کشند ، و این کشته
شدن من برای ذات خداوندیست
که اگر بخواهد بر مفصل مفصل
و قطعه قطعه اعضای پاره پاره
اشده برکت می نهد .

رضی الله عنهم را فرا خواندند
و مامور جستجوی یاران قهرمان
خود نمودند . . . و آن دو
همسنگر گرامی حضرت رسول
کریم ﷺ اسپان خود را سوار
شدند و برآ افتادند .

و خداوند ایشانرا به سرزمینی
برد که جسد مبارک خبیب در
آنجا بدار آویخته شده بود ، و
آنها قهرمان شهید را از دار
پائین کردند تا در آغوش قطعه
زمین پاک بسپارند که در انتظار
وی بود تا درین خاک نهان
عیبر آلوش جسد پاکش را
بیر کشد .

و تا امروز احدی نمیداند که
قبر خبیب کجاست ؟ و شاید این
بهتر و سزاوار تر بوی باشد ، تا
جایش در حافظه تاریخ و در ضمیر
حیات بصفت قهرمان سر به دار
همشه و جاودان بماند . . . !!

گشتند .
و جمیت مشرکین با روحیه
سرکشی و طغیانگری به آشیانه -
های حقد و کینه خود بمکه
مراجعت نمودند . . .

و جسد مبارک شهید قهرمان
بر بالای دار ماند که گروهی از
لیزه داران و شمشیر داران قریش
به حراستش مشغول شدند . . !!
و اما حضرت «خبیب» ﷺ
آندم که قریشی های متمنگروی
را پایی دار برده بر آن می استند
و بالای دار بالا می کردند ،
رویش را بطرف آسمان نموده با
پروردگار عظیمش مناجات نموده
گفته بود :

(الهی ما رسالت رسول را
بجا آوردیم ، پس از آنچه بحق
ما میشود فردای را خیر کن) . . .
و خداوند دعاویش را مستجاب
کرد . . .

و آندم که پیامبر اکرم ﷺ
در مدینه بودند ، احسان وثیقی
وجود آنحضرت را فراگرفت مبنی
بر اینکه همسنگران قدا کار شان
در سختی بسر می برند . . . و
در نظر مبارکمیان چنان آمد که
جسدیکی از آنها معلق است . . .

ازین رو فوراً سردار کوئین ﷺ
مقداد بن عمرو و زیبر بن عوام

با جنون و وحشیگری ده ها
شمشیر و لیزه حواله جسد
سپارک آن فرزند غیر قمند توحید
شد و شربت گوارای شهادت را
نصیبیش ساخت . . .

در نزدیکی واقعه تعداد از
پرندگان و باشه ها پرواز می
کردند و انتظار آنرا می کشیدند
تا با فراغت قصابان ، نزدیک
شده و از جسد تازه بخون خفته
غذای خوشمزه ی برای خود تهیه
بیینند . . .

ولی آن پرندگان بزودی باهم
گرد آمده اجتماعی تشکیل دادند
و نول بنول شدند تو گویی باهم
زیر گوشی و نجومی می نمایند .

و همان بود که ناگهان پریدند
و صحنه را ترک گفتند و خیلی
خیلی دور رفتهند . . .

گویا آنها با حواس و غریزه
خود خوبی می سردی نیکو کار
و پر باز گردند بسوی خدارا که
از جسد بدار آویخته شده منتشر
می شد ، استشمام کرده بودند ؟
و خجالت می کشیدند ازینکه
بوی نزدیک شوند یا اذیتی بوی
برسانند . . . !!

گروه پرندگان در آغوش فضا
با احساس پرهیز از نزدیک شدن
به جسد مبارک حضرت خبیب و
با احساس انعامندی ، باز

د رسول الله ﷺ ۰۰

خینی وخت به ی یو راز او
بل راز پوینتنی او غوینتنی
ورنه کولی چی دنورو د
قشوش باعث او د اسلام د
خپریدو لپاره خنلوشی ، د دوی
دارنگه پوینتنی د قرآن کریم په
محفله خایونوکی بیان شوی لکه
چی خدای (ج) فرمایی :

(و اذ قالوا اللهم ان كان هذا
هو الحق من عندك فامطر علينا
حجارة من السماء او اثنا بعذاب
اليم) (د انفال سورت ٣٢ ایت)
هغه وخت در یاد کړه چی
دوی (د اسلام دېمنالو) وویل :
ای خدایا که دا قرآن رېتیا هم
ستا لسه لسوری (رالیل شوی)
وی پر مود له اسمان نه ټینه
را وروه ، یا دردوانګ عذاب
را ولیه .

(لو لاَ انزل اليه ملک فيكون
معه لذيرا)

(فرقان سوره ٧ ایت)
هړینېشی ولی ورته نه را لیل
کیوی چی له ده (پیغمبر ﷺ سره
ویرولکی وی ؟

(و قالوا لن نؤمن لک هتی
تفجرنا من الأرض ينبعوا ، او
 تكون لک جنة من نعيم و عنة
تفجر الانهار خلائنا تفجيرها
او تسقط السماء كما زعمت علينا

کسفا او تائی بالله والماشکة قبیلا،
او یکون لک بیت من زخرف
او ترق ف السماء ، ولن نؤمن
لرقیک حتى تنزل علينا کتا با
نقره ، قل سبحان ربی هل کنت
الا بشر روسلا) (بنی اسرائیل
سورة ٩٣-٩ ایتونه)

وی ویل : قر هغه به ستا په
خبره باورونکو و ترڅو چی زموږ لپاره
چینی جاری کړی او یا ستا لپاره
د خور ما او انگورو داسی باغ
نډوی چی په منځ کی ی ویالی جاری
وی ، او یا ستاله گومان سره سه
پر مود باندی اسمان توقیه توته
راولویی ، یادی خدای او
پریښشی منځ پر منځ نوی را وستی ،
یادی په آسمان کی دزروکورنوی
او یا پورته د اسمان لورته
ولائشی ، او ستا په پورته تللو
به باور ونکرو خو له آسمان نه
داسی لیک راوزی چی مويی پنځله
ولولو ، ورته وواید؛ زما خدای
(ج) دیر پاک دی اوژه له یوه بشر
او استازی نه پرته بل څه ئهیم ،
د دی تحریک د له منځه ورلو
لپاره د بدر ، اهد. خپر او . . .
غزاګان را منځ ته شسوی ، خسو
رسول الله ﷺ دی ټولو متقابله
په پیور زغم ، میانت ، صبر ،
حواله ، استقلال او استقامت
سره وکړه چی ی د جهل ، شکر ،
شرک ، الحاد ټلوبیانو ته نه یواختی

د شوهدم ...

لدي کبله چی کوچنيو بوتانيو یي
پښی زخمی کړي وی - پښی پیله
روانه وه - او هغه پرستیدلی
پښی ته به وائی چي چا ټکښی باد
اچولی - د سپین غر په زبیو ډبرو
ایښودی په لاس کښی یې مړشوی
لالتين نیولی او منځ پورته یې منډی
وهلی - حیا ناکی سوری چی بل
بجی یې په غیبو کښی وه . شاته ،
شاته را کتل - او انتظاري وه چی
ژرئی لور ورسیری .

ما د دی کوچنی ماشومی په
منځ لاس را بنکه - او پوینتنه
می تری وکړه چی ګلی چېرته
منډی وهی ؟

په کوچنی خو له یې پداسی حال
کښی چی لا لتين یې په
کوچنيو لاسونورا تینګ کړ او د
منډی په حال کښی وه - وویل :
(جاجونه آجی) (جاجونه راڅي)
انځلی می پرینېو - سمدلاسه زه
او قول مجاہدین پوه شوو چی

نقش اخلاق

جامعه به این معیار عروج کند، در چنین شرایط هسته سوم محوری یعنی اخوت اسلامی و وحدت وجودی در جامعه حکم‌فرمای میگردد، پس همه اعضای جامعه مانند اعضای یک جسم، از درد هدیگر درد مند و متاه ذی میشوند و با استفاده از تمام میمکن خود در علاج درد ها و جلو گیری از مصیبتها مساعی کونا گونی را براهاندازند.

بلی وقتی اعضای جامعه ای بسان جسم واحد هدیگری را اعضای بدن خویش بدانند و روحیه (انما المؤمنون اخوة، مسلمانان برادر همد گرند). به فرموم واقعی بین شان تحقق یابد بدون شک توأم با آن روحیه رواداری صمیمیت و محبت، ایثار و ترجیح مصالح و منافع دیگران بر منافع خود نیز به اوج میرسد و در نتیجه هر یکی در فراهم آوری اسباب رفاهیت و آرامی دیگری بدل و جان خود زحمت میکشند و فضای (المؤمن للمؤمن کابنیان یشد بعضه بعضاً) همه را در بر میگیرد و بالنتیجه در تقویه و بهبود وضع هدیگر میکوشد، و معنای آیه (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمَنَاتُ بعضاهم اولیاء بعضاً) میان مسلمانان پیاده میگردد و بگونه ای هدیگر را دوست میدانند که

از سوی شام بدمینه توصل ورزید و تاجرها از هر طرف سرازیر گردیده، خرید آنرا مطالبه کردند، حضرت عثمان (رض) فرمود: چند فیصد مقاد میدهید؟ گفتند پنج فیصد. گفت: هستند که مقاد بیشتر باما میدهد. گفتند: هیچ تا جری را سراغ نداریم مقاد بیشتر از پنج فیصد را برایت بدهد. حضرت عثمان (رض) فرمود: ذاتی را سراغ دارم که فیصد هفت‌صد و حتی بیشتر از آن مقاد میرهد، زیرا خدامیم و عده داده: (مثل الذين ینفقون اموالهم فی سبیل الله کمثل حبة النبت سبع سنا بل فی کل سنبلة مائة حبه، الله یضاعف لمن یشاء و الله واسع عالم).

ای تاجرها؟ شما را گواه میگیرم که قافله ام با تمام اجنبی‌که با خود آورده از قبیل گندم، آرد، زیستون، رونخن، انواع لباسها وغیره را به فرا و مسکین و محتاجان مدینه بخشیدم. حضرت عثمان (رض) این روحیه را از ماده (لا یؤمن احد کم حتی یحب لا خیه ما یحب لنفسه) برداشته لذا آنچه را برای خود میخواهد که آنرا برای دیگران نیز میخواهد و میدهد.

۳ - هر کاه - ویه اخلاقی افراد

خومه لائینونه دشپی پورته تیر شوی تول همدو غوره پاکو او کوچنیو ماشو مانو نیولی وه او تولو منخ پورته منهی وهی دی. لدی ژروونکی صحنی تیریدو او د دبمن په لور نژدی کیدو - که خه هم زمود شمیر دومه زیات نه و خودی کم شمیر د خلکو حوصلی را پورته کولی او زیاتو خلکو را ته دعا گان کولی زمونبر نیکته تگ خلک مطمئن کول. او که تول را تم نشول، نو خیینی خلک چی کوم خای ته رسیدلی و هملته بی دمه و کره.

دعوت به

شهر رفت - - - بعد از روزی باز از بازار آمد و بر و جودش اثر زردی دیده میشد، پس ازان حضرت رسول الله ﷺ بسراش گفت: بخیر آمدی - - - گفت عروسی کردم گفت: چقدر مهر دادی. گفت: مقداریک دانه خرما از طلا. انها در سایه های دستایر پیامبر ﷺ نو در پرتو زندگی عملی او میخواستند بنای جامعه نوینی، نه تنها برای خود شان و مختص بان عصر و زمان، بلکه برای جهان و قرنهاست متأدی تا یوم الدین، را اساس گذارند، بناء یکسره احکام شریعت زندگی ساز اسلامی را موسوی مختصه تطبیق میگذاشتند و نظر بکفته دانشمندی «قرآن های متعرک بودند»،

دستیابی به اعمال حسن و مکارم اخلاقی و در خدمت به مسلمانان به بلند ترین درجات اخلاقی نائل آید.

هر گاه جامعه ای از ینگونه افراد تشکیل شود، که نه تنها ظلم و تجاوز و فکر اذیت رسانی از آن رخت بر بسته باشد، بلکه روحیه اخوت، تعاون و دستگیری متقابل بسرحدی در آن صعود کرده باشد که از کمک با دیگران و اغماض از خود لذت میبرند و به آن می بالند و انتخار میکنند و شب و روز نه تنها در حما یه سر و مال و آبروی همیگر سورانه تلاش های خستگی نا بهتری را متحمل می شوند بلکه همه مایلک مادی و معنوی خود را بفرض بهبود زندگی هم مسلمانان خود وقف میکنند و بهر معیار یکه در خیر رسانی از دیگران پیشی چویند، بهمان معیار خود رانیک بخت احساس می نمایند پس طبیعی است که در چنین جامعه ای سعادت و آرامی حکم فرما و ظلم و تجاوز بصورت کلی محو می شود. در اینگونه جامعه سر شایز از مصوّنیت و امنیت که مولود تطبیق - دسا تیر مجاہن اخلاقی است، نه تنها احمدی به سر و مال و آبروی دیگران تجاوز نمیکند بلکه هر یکی از سر و مال و آبروی

درد، تکلیف و مصیبتنی از ما دور و به آن دیگری عائد شود و فکر باید کرد که :

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیکر جو هزند چو عضوی بردآورد روزگار دیگر عضو ها را نهاند قرار تو کز محنّت دیگران بیغمی نشاید که نا مت نهاد آدمی این مفکره عالی و این ذهنیت ممتاز جهان - ساز که در حقیقت از مبادی اخلاقی همی منشاء گرفته از یکسوسو نه تنها جلو اذیتها تجاوزات و مظلالم رامیگیرد بلکه، حتی ذهنیت و فکر اذیت را نیز یک قلم بنا بودی می سپارد - واز سوی دیگر فکر خودی را ریشه کن میسا زد یعنی خود ستائی، خود پسندی و خود خواهی جای خود را به خود فرا، وشی، خود گذری و نوع خواهی میگذارد و زمانی خود را مسعود و سر فراز واقعی احساس می نماید که در مسابقه (فاستیقا العیرات) از همه مسلمانان گوی سبقت را برباید و در میدان مسابقه و خیر رسانی قهر مانی را در آغوش کشد، بسون شک توأم با دقت نظر در آیه (خلق الموت والحيات) لمیبلو کم ایکسم احسن عمل (مسلمانان هدف - اساسی از مرگ و زندگی را عمیقاً درک و در نتیجه بفرض پیروزی در امتحان مومی الیه سعی بلیغ میبور زند تا در

در برابر خطری از همیگر بجیث سپر با جان خود بدفاع سپردازد چنانچه در قلب تاریخ اینگونه وقایع بخطوط زرین ثبت شده. بلى مسلمانان در صحنه عمل مفهوم (المسلمون ید واحدة) به نحوی وحدت وجودی و یگانگی را در جلب منافع همیگر ودفع خطرات و مضرات از یکدیگر تمثیل کرده که برخی تحت ضربات طاقت فرسا ولت و کوب جانکاه جان شیرین خود را از دست داده اند ولی آنها برادران مبارز خود را که در خط مبارزه با او سهم عظیمی داشته بشمن خود معرفی نکرده تا عملاً مضمون حدیث (مثل المؤمنین في ثوابهم و تراجمهم و تعاطفهم كمثل الجسد إذا شتكي منه عضو تداعي له سائر الجسد بالسهر والحمى) تطبیق یافته باشد . اصول اخلاق ایجاب میکند که همه مسلمانان بسان اعضای یک بدن در خوشی و نا خوشی باهم شریک باشد و چنینچه درد این و آن حصه بدن را یکسان میدانند و به انتقال درد از عضوی ببعضو دیگری تن در میدهند هکذا وحدت اجتماعی و اخوت اسلامی ایجاب مینماید تا تمام بنی نوع اسلامی را اعضای خویش دانسته درد ایشا نرا درد خود انگاریم و حاضر نباید شد که

منطق گمونیزم ۰۰۰

به همکاری با قدرتهای استعماری و توافق با آنها در جهت تقسیم جهان اسلام به ماحله نفوذ یعنی امپراطوری سرخ و استعمار غرب می نماید و یالتا را مثال می آورد ، می گوید : اما در مورد معاهده یالتا باید بگوییم که ما دولت بزرگ بودیم و در جنگ که در آن با امپریالیزم در یک صفت بر علیه دشمن مشترک قرار داشتیم - - درین جمله خوب دقت کنید و بینیید که شیطان روسی چگونه وقوف خرسهای سرخ را با امپریالیزم که ظاهرا آنرا دشمن خود می شمارند ، در یک صفت بر علیه دشمن مشترک اعتراف می نماید ، حل سوال اینجاست که آیا همه استعمار گران و در رأس استعمار سرخ روس ، اسلام را دشمن مشترک خود نمی شمارند ؟ آیا اسلام واقعا دشمن مشترک همه آنها نیست ؟

آری چنین است و بهمین علت است که روس و امریکا در مورد تقسیم جهان اسلام به مناطق نفوذ بین خود و سرکوب کردن جنبش - های رهای بخش اسلامی به توافق می وسند و اگر دیروز شیاطین سرخ در جنگ بر علیه دشمن مشترک که هتلربود ، دست برادری با امپریالیزم داده بودند و کشور آلمان را بین خود تقسیم کردند ، امروز نیز بر علیه دشمن مشترک شان یعنی

اگر واقعا هانگونه که شیطان بلاعیف می گوید . روسهای وحشی دوره تزار را برسمیت نشناشتند ، باید کشورهای مسلمان آسیای میانه را که در آن دوره اشغال شده و تا حال بدام استعمار پلیس روسی اسیر است ، بحال خود بگذارند و آزاده نمایند ، در حالیکه نه تنها آن سر زمین ها را بلکه بلع نموده و جزء امپراطوری سرخ خود نموده اند ، بلکه در صدد اشغال کشورهای دیگر اسلامی ووصول آباهای گرم و نفت خلیج هستند که اشغال کشور اسلامی مانند افغانستان و محاصره عربستان سعودی با برقرار ساختن حکومت های مزدور خویش در کشورهای ایتالی و یمن جنوبی جزئی ازین برنامه شوم می باشد .

وقتی به جمله بعدی شیطان روسی که در مورد یالتا اظهار می دار د دقیق شویم ، درمی یابیم که این شیطان کثیف باهمه شیطنت و دسیسه بازی و لفاظی که خاصه شیاطین روسی است ، در وادی تناقض گوی سرگردان میشود و ناخود آگاه چیزی را ثابت میسازد که در صدد رد آنست . توضیح اینکه وی در جواب نماینده انجتمع که روسیه روسیاه را متهم

همدیگر پاسداری و حرامت می نماید ، تا آنکه عندالملزوم حتی همه ، مایمیلک خود را در اختیار برادران نیاز نمد . خویش میگذارد و از ان لذت و فرحت می یابد و بدین در تیب جامعه ای بصحنه می آید که هریک حافظ و مراقب حقوق همدیگر باشد درین سان جامعه ، وجدان و ضمیر اخلاقی است که در شب تار و تاریک در قتل کوههای عاری از زنده جان هم از مسلمان جدای نمیپنیرد و از مراقبت آن غفلت نمیورزد و پاسبان غیر منفک و همکاب دائمی است ، در چنین جامعه ، جز ضمیر اخلاق به پولیسی ضرورت نمی افتد و جز وجدان خائف از خدا (ج) بدقاضی و محکمه ای نیازی احسان نمیگردد . وجدان و ضمیر اخلاقی هر فرد هم پولیس اوست که او را نمیگذارد به جرم و جنایتی دست خود را آلوه سازد و تجاوز و ظلمی از او سرزند و همین وجدان هم محکمه ایست که علیه جانی و مجرم فیصله دقیق و عادلانه صادر مینماید ، پس نه به پولیس و نه به قاضی و نه به تشکیلات عریض و طویل دیگر رسمی نیازی دیده می شود این است نقش اخلاق محمدی (ص) در جامعه .

هیجگونه کسرورت و حتی فاصله ای بین قلوب مسلمانان و افراد جامعه وجود ندارد لذا شرایط تعاون مسیها بوده و روح مشعل فرروزان تقارب، نزدیکی متقابل و همبستگی، روز نه ای راجه شعاع افسانی بازداشت و انوار روحیه خیر رسانی و تقدیم منافع دیگران بر منافع خود در قلوب همه افراد جامعه راهی یافته، روز بروز زیسته ای نشووند از روح ایثار، خود گذری،

جدی صورت گیرد و اجازه ندهد که هیچ نوع ضرر لسانی از قبیل دو، دشنام، بهتان، انتراء، دروغ، خیبت و اشاره اذیت دهنده، معنی چیزی وغیره در بین مسلمانان رخنه ای را ایجاد و فساد ذات اینی را که خشت اول حسد، دشمنیها و افتقیدن عليه همدیگر و مایه ای بین رفقن ناموس، دین و خاک می باشد در اجتماع مسلمانان شیوع و التشار

جامعه استفراغ و تبعید و در نتیجه به زبانه دان تاریخ سپرده میباشد، بلکه حتی در ذهنیت ها و افکار نیز به باد فراموشی داده شده میباشد این سه هسته محوری که سعادت و آرامی افراد و جامعه بمحاب آن می چرخد عبارت است از :

۱- خود داری جدی از ضرر و اذیت مسلمانان. (المسلم من سالم المسلمون من لسانه ویده) بفعوای این حدیث ذوایکه میخواهند از حلة مسلمانان کامل بیرون نشوند، لازم است که نه ذریعه دست به مسلمانان اذیت برسانند و نه به زبان یعنی از همه انواع اذیت های دست از قبیل اشاره تهدید آمیز با انگشت، لت و کوب نمودن ؛ استعمال تفنگ، راکت، توب، های متعدد، باروت، کاردو، چاقو و مائر اسلحه ها،

چشم پوشی از نیازمند یهودی - شخصی و باز رمی به نیازمندیهای اعضا اجتماع مساعد شده بیرون و ذهنیت (فاسقین والخیرات) یعنی ذهنیت مسابقه در منفعت رسانی بهمدمیگر، بر افکار جامعه مسلط می شود. اینجاست که مفاهیم ارشادات اخلاقی پیامبر اسلام در جامعه عمال پیاده میگردد: (الله فی عون العبدما کان العبد فی عون اخیه)، (من کان فی حاجة

باید. هر گاه روح کشیف و خبیث ظلم و تجاوز در نطفه خنثی گردید و عوامل کینه توزیه ها و حساد تها و عداوت ها و اسباب برهم زدن فضای مصونیت و امنیت بنا بودی گرایده رسمیت مساعدی بفرض پیاده ساختن ماده دوم هسته محوری جامعه سازی در اختیار سازندگان جامعه قرار میگردد: چون نسبت عدم اذیت رسانی،

اسرائیل در سال ۱۹۴۸ میلادی آنرا برسمیت شناخت و از آن به بعد در تقویه آن با فرستادن هزاران تن از یهودان روسی بعنوان مهاجر و اتخاذ مواقفی به نفع اسرائیل در سازمان ملل متعدد و از همه مهمتر ارسال اسلحه به دولت صهیونستی، کوشید^(۱).

اما اینکه روسهای غدار در حال حاضر ظاهراً بتأیید اعراب موضع گیری نموده خود را ضد اسرائیل جلوه می دهند، جیز سیاست مکارانه‌ی بیش نیست که هدف آن فریتن اعراب و باز نمودن جای پایی برای خود شان در شرق میانه می باشد و در پشت پرده با دولت غاصب صهیونستی روابط محکم و استواری دارند و گاه و ییگاه هیئت‌های از اسرائیل و روس از کشورهای هم‌دیگر باز دید می نمایند و تازه ترین مثال درین مورد بازدید - جورج روپریجر کاستروف پسر فیدل کاسترو سگ زنیبری روس از اسرائیل می باشد که با مغیت فرانک دلاتار بتاریخ ۷ دسامبر سال ۱۹۸۴ از آنکشور دیدن نمود، علاوه برین موقف شیاطین روسی در برابر هجوم اسرائیل به لبنان و در گیری درین گروه‌های مختلف فلسطینی‌ها در طرابلس لبنان و موقف روسها در مورد آن و اخراج فلسطینی‌ها

امروز برهگان هویدا شده است که شیاطین روسی بر عکس ادعاهای دروغین شان مؤید حقیقی اسرائیل اندونه اعراب، ولی بهتر است این موضوع را با ادله قاطع و محکم و انکار نا پذیر تاریخی ثابت سازیم؛ تامشت شیادان روسی بیشتر باز گردد و چهره کثیف شان زیاد تر آشکار شود.

از آنچهایکه کمونیزم اسما زاده صهیونیزم است و اکثریت مطلق زعمای کمونیزم یهودی بودند و سقوط روسیه در کام ازدهای کمونیزم که کودتای صغیری بیش نبود، کودتایی که شیاطین روسی و چاکران حقیر شان در جهان با نهایت پیشرمی انقلاب آکتویرش می خوانند - توطئه بی بود یهودی و با سرمایه بیکران صهیونستهای جهانی در صحنه واقعیت‌ها پیاده گردید، بنابرین هیچ عقلی که از سلامت بوره مند است. این را خواهد پذیرفت که شیاطین سرخ روسی بر علیه شیاطین یهود اقدامی بنمایند، یا موقنی اتخاذ نمایند که باعث زا رضایتی و ناخشنودی صهیونست‌ها که بنیا نگذاران کمونیزم و اپراتوری کمونیستی در جهان هستند، گردد. بهمین علت است که روسیه روسیاه اولین کشوری بود که بمجرد اعلام تشکیل دولت غاصب و تجاوزگر

جمهوری اسلامی ایران صفت مشترک تشکیل داده اند و بر علیه جنبش‌های توفنده اسلامی در جهان اسلام موقف مشترک دارند و کشورهای اسلامی را به مناطق نفوذی بین خود تقسیم نموده و مزدوران خود را بصفت حاکم در آنها گماشته اند که بعداً بطور مفصل این موضوع مورد بحث قرار خواهد گرفت.

اینکه شیطان بلایف می گوید آزادی کشورهای عربی در نتیجه پیروزی‌های باصطلاح شوروی در جنگ جهانی دوم و کنفرانس یالتا بود، دروغ شرم آوری بیش نبوده و نیازی به رددارازد، اما بیانید ادعای شرم آور تر دیگری را تخت بورسی بگیریم، که شیاطین سرخ با عنوان کردن آن خود را دوست اعراب و مسلمانان نشان می دهند تا بدینگونه ایشا نرا با پنهان کردن آفتاب، باد و انگشت، بفریبند و اسیردام شیطانی نیر نگهای خود سازند، واین ادعاهان ادعای طرف داری از اعراب در داعیه حقه شان یعنی قضیه فلسطین و وقوف بجانب آنها می باشد، و شیطان بلایف درین مورد طوریکه ملاحظه فرمودید، چنین می گوید: موقف ما بتأیید عرب و بر ضد اسرائیل بوده است و مانند دولت‌های غربی نیستیم که..... گرچه

که تزار را مجبور به استعفا کردند و این مردان مقتدری که لین و تروفتسکی را بقدرت رسانیدند چه کسانی بودند و این پنج الی شش میلیون دالر طلا را چه کسانی به لین داده بودند؟ اینها همان بانکداران بزرگ یهودی در اروپا از قبیل کوهن لوئیب، جاکوب شیف ماکس وار برگ، اولاف آشیرگ و نظائر ایشان بودند که میلیارد ها دالر در اختیار لین و تروفتسکی گذاشتند تا با خریدن دزدان، رهزنان و او باشان حکومت کرسنکی را که بعد از استعفای تزار در روسیه بقدرت رسیله بود، بر اندازند و خود ریام امور را در دست گیرند، و انشاء الله در شماره آینده از کتابی که ذکر ش رفت فقراتی را نقل خواهیم کرد که موضوع را بیشتر روشن میسازد.

ادامه دارد

در حمل و نقل و قطع حمل مواد غذایی به شهر بود و سر انجام به تعطیلی کارخانه ها منجر شد.

در زمانی که این اتفاقات پیش آمد، لین و تروفتسکی کجا بودند؟ لین در سویس بسر می برد. او از سال ۱۹۰۵ پس ازینکه سعی کرد در یک انقلاب عقیم کمونستی تزار را سرنگون سازد به اروپای غربی تبعید شد. تروفتسکی هم در تبعید بود.....

بلشویک ها موقعی که تزار استعفا کرد، نیروی سیاسی قابل توجهی نبودند. به قدرت رسیدن آنها نه بخاطر خواست مردم بود بلکه مردان بسیار مقتدری در اروپا، آنها را مامور این کار کردند.

لین از آسوسی اروپای در حال جنگ با «قطار اختصاصی» معروف فرستاده شد. نزد او ه یا ۶ میلیون دالر طلا بود.

آیا میدانید این طراحان توطئه گر

از لینان و موقف شیاطین روسی در قبال جنگ های مختلفی که بین اعراب و اسرائیل صورت گرفت همه و همه شواهدی اند زنده از دروغین بودن تأیید روسها از داعیه اعراب و وقوف بجانب آنها که ما در محل دیگری تفصیل آنرا به خوانندگان محترم تقدیم خواهیم داشت، ولی فعلا بهتر است طبق وعده شواهدی را ارائه نمائیم که نشان می دهد، کودتای صغیر اکتوبر در روسیه روسیاه توطئه ی بود یهودی:

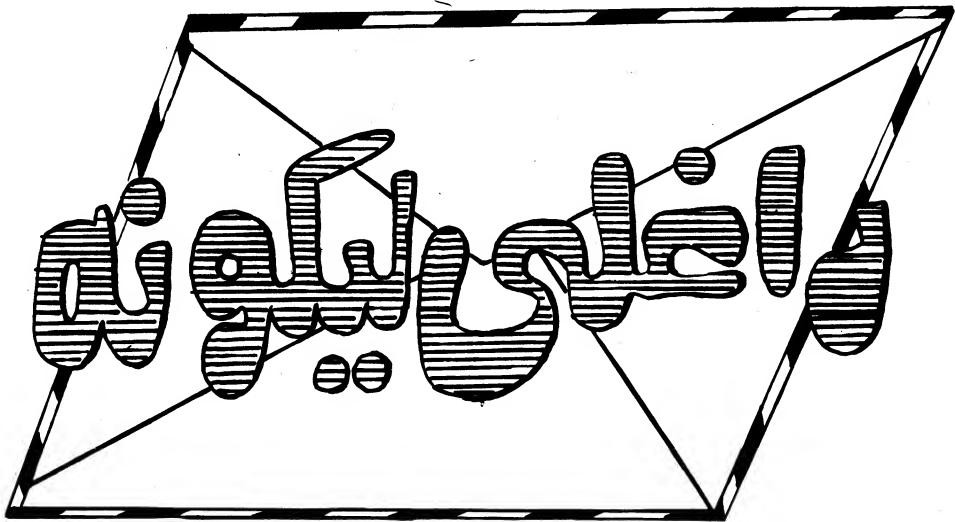
گری آلن در کتاب خود بنام «توطئه کمونزم و سرمایه داری علیه بشریت» مینویسد: «در مارچ ۱۹۱۷ طراحان توطئه گر با یک

نقشه پنهانی فشار آورده که تزار نیکلای دوم باید استعفا کند. او زیر فشار متفقین بعد از شورش های شدیدی که در پادگان تزار در پتروگراد رخ داد، استعفا داد. علت این شورشها ایجاد وقه

آن را در مر می پرورانند و در محاصره قرار دادن عربستان سعودی با بقدرت رسانیدن رژیم های مزدور خود در جبهه و یمن جنوبی و اشغال افغانستان جزئی ازین بزنامه شیطانی است.

۴- قهرمان و کافر شکن ما در گیر جنگ هستند.
۵- روز قیامت.
۶- روسهای جهانخوار از دیر باز هدف رسیدن به منطقه خلیج و دست یابی به منابع عظیم نفت

رسیدو په برخه کی به د خدای (جل جلاله) په دربارکی یو خل بیالاسونه پورتہ در و چی: زموږ د جهادی ہر سختگ په لارک داشته خندوله د خپلی مهربانی له مخی لری او په مؤظفینو کی مود و رسپارل شویو چارو د تسریع احساس را پیدا کړی.

د مقتدر او بنسونکی (خدای (ج) په نامه

د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد د فرهنگی کمیتی او «قیام حق» تولو کار کوونکو ته د هر څه نه وړلایدی زه عبدالوکیل (عبدالی) د کاغذ په سین مخ او د قلم به خاموشه ژیه السلام علیکم و رحمة الله و برکاته وايم. وروسته عرض دادی چی د خپل هغه شعر چې د

مجلی د ویلو څخه همیشه معروف پاچی یو، ٹاټه خبره ده جی د فرهنگی کمیتی ہه ریاست کی د قیام حق دی جی د اسلامی انقلاب د ارمانو نویسوه خپروونکی دیووه او د اسلامی انقلاب د سپاهیانو لهاره دلاری یو مشال دی؛ نوھبله ده چی ستاسو محترمہ اداره په دی باندی غوروکړی چی د د نمایند گیو مسؤولین خپل اسلامی مسؤولیت ته متوجه کړی چی مود له هم ری خوبی برخی څخه بی برخی ته یو

و من الله الوفیق
ستاسو کشور و رور ظاهر ګل (حتمل)

گران وروو «حتمل» صاحب!
د «قیام حق» مجلی د کار کوونکیو
سلامونه هم و منه
د متابیتی او حوصله افزایی
دونه منته، او د مجلی د نه در

محترمو د قیام حق د مجلی مؤظفو، همکارانو تر تولو لوړی زموږی عاجزانه او د اسلامی القابله ولو لو څخه دک سلامونه قبول کړی!

محترمو خرنګه چې زه ظاهر ګل (حتمل) په تل کی د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد د مهاجرینو په مدیریت او کمپونو په آمریت کی د یوه غږی به توګه خمه مقدسه د نده تر سره کوم.

محترمو! زموږ د تل په منطقه کی یسوه فرهنگی اداره وجود لری او د فرهنگی کمیتی د محترم ریاست سره له ایودی ارتباط لری، نو بطور وکړی چې نومنوی فرهنگی شعبه مود ته په د یو او څلور و میاشتوکی د قیام حق د مجلی یو کنه نشی رسولی، نو یه دی سبب سره مسود د همدي

زه یوسوال لرم هيله ده چي
جواب ئي را ته ولويکي چي «استاد
عمر التلمساني پخپله ولی د مصر
په انتخاباتوکي بэрخه وانه
خیسته؟»

په پاى کي هيله ده چي مونږ د
خپلو تولو خپرونو چي په انگلیسي
عربي ، اردو ، پښتو او دري ژيو
کي وي برخمن کوي ، ځکه د بهرنیو
هیوادونو اوسيدونکي له مونږ نه
غواړي او د ويش ضرورت ئي
هم په علمي مؤسسو کي دېر ليدل
کېږي .

والسلام

ستاموکشر ورور سيد نور الله
«مراد» د اسلام آباد . د اسلامي
پوهنتون د عربی ادبیاتو د پوهنځی
محصل .

گران وروره !

زمود سلامونه هم د رواخله !
د فوهنگي کوهېتني د «خپرونو»
د ہرلله پسی درليلو په بړخه کي
مو «د نشراتو توزيع» خانګي ته
ستاسي ګيله و رسوله ، هيله ده
مرسته مو وکړي .

د پوهنتني په باب به مو دوسره
ویل پس وي چي ، استاد «تلہاني»
پخپله مركه کي تول هفه وجوه
او عوامل په گوته کوي ده ،
چي په انتخاباتوکي (شخصاً) د
هفه ہرلله ګډون رئا غورهؤی ،

ثانياً :

دا زمالو مړي لیک ده چي
تاسوته ئي در ليوم ځکه تاسو اوس
اوسم د راغلو لیکونو په نوم
يوی موضوع ته حاي ورکړي
دي . لیکن باید په ډير تأسف
سره ووايم چي خه وکړو چي موئه
ته ستاسو خپروني خصوصاً «قيام
حق» مجله په خپل وخت نه را په
لاس کېږي ، نوځکه د لومړي
او دوهی ګني هفه مجله چي د
راغلې لیکونو عنوانونه لري تري
برخمن نشوم .

متاسو د مجلې «۲۳» ګنه چي
د ۱۴۰۱ هـ ق کال د ذي قعدي د
میاشتی خپرونه ده مائده نا خانۍ
دیو ملګری په لاس را ورسیده .
نوپه ډيره مینه او خوشحالی
باید ووايم چي ستاسو د مجلې د
خپرونو سره عموماً او د «مرکي» او
زره خواли» سره ډيره او
خصوصي مینه لرم ، ځکه هفه د
نړۍ د تولو اسلامي تحریکونو
په حصه کي معلومات را کوي او
مونږ ورسه . اشنا کوي .

د ډاکټر عطاء الله کوپالسکي
سره چي په ہولینه د اسلامي
تحریک لارښوده ، مركه او په
۲۳ ګنه کي د استاد عمر
التلمساني سره مركه زمونږ د
خصوصي پامسلنۍ وروګر خېدي .

«نه منو» تر عنوان لاندی لیکل
شویلدي ، د تاسو محترمې مجلې
دپاره ئي د رلیلم چي ترکتني
وروسته په چاپ ته ورکړي ،
خدای (ج) دی وکړي چي خه
غلتی و نلري او که چېږي کوم
خای غلتی ولري نوبیا به په
لیکلی توګه احوال را کړي او
په آینده کي به هم انشاء الله
تاسو ته خپل شعرونه درولیزم!
په اخري د قلم د لاري د
تاسی سره خدای په امامي کوم .
په افغانستان او توله نړۍ کي
د اصيل اسلامي القلاں د پوره
بریالیتوب او ټینګېت په هیله !
د استعماری قدرتولو - د پوره
نابودی په هیله .

محترم ورور «عابدي» صاحب !
سلامونو ته موالیک او دعاووته
موآمن وایو .

ستاسي رالیدلي شعرمو «کتونک
ډلي» ته چي د منضامينو او شعرونو
کړه او کوتنه سره بیلوي فروپهاره ،
که خوبنې په کړ ، چاپ ته
په سترګ هر لار افسي .

خدای (ج) مو په لوزی او سه .

د قیام حق مجلې درنوکار کوونکو !
السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته !
د هرڅه د مخه ستاسو په ور-
خینو چاروکی بریالیتوب د لوی
او قدر تمند خدای شخه غواړم .

د «قیام حق» مجلی اداری ته
سلام‌سوننه و راندی کوم.
له دیزی مودی راسی یوه
پوپتنه را ته پیدا شنیده، او له
حیتو علماء وو نه می هم کریده،
خوه‌فوراته ویلی چی په دی کی
کوتی موهه خراب به شی، ولی
زیمی نه صبر بیوی.

تشویش مونه زیاتوم نن سبادا
پوپتنه عامه ده او داسی ورته
پیشنه د افغانستان په هر گوتک
پیشی شویدی.

هغه داده: دجمل په جنگ کی
چی یوه خواد حضرت علی (رض)
فوج او بل لوری د حضرت محمد
(صلی الله علیه و آله و سلم) د مختاری بی بی عائشہ،
حضرت طلحه او حضرت زبیر (رض) فوج
دی؛ د دی نسبتی په ترئی کی یو
زیات شمیر مسلمانان و ژل شویدی،
د دوی د مرگ په باب را ته
خه و واپی چی د دوی په مرگ
خه حکم کیدای شی؟ هیله ده
خواب را ته ووائی. والسلام
عبد الغفار سده کرم ایجنسی
تندو کیمپ

وروره! السلام علیکم ۱
ستانی د ہوپتنی د خوابه او
موضوع د بی روبهانیا لپاره
موسیمانی والیوی لیک کت می
د د ار لافتنه معترض مقام ته د
استفتاء لپاره ولیویه په فردی
راتلونکی کی ی خوابه. ته شترگی
هر لاز اوسي ۲ والسلام

محمد اسمعیل (هجران) (طالب
العلم) آدرس شهر شیراز، استان
ارسنجان فارس، دار و خانه
ابراهیمی. په دا محمد اسمعیل
هجران.

تاسی سرکه یو حُل بیا ولولی؟
خواب به پلام درشی.
ستانی د ټولو د علمی و دی
په هیله.

برادر عزیز!
سلامهای صمیمانه کارکنان مجله
را نیز پیذیرید!
از اینکه درین جهان پهناور
(خصوصاً ایران برادر) احساس
نهایی و بیگانگی مینماید، از روی
عواملیست که چون آفتاب آشکار
است.

از بارگاه خداوند کریم - که
بمترین پارو یاور همچو مستضعفان
و بینواپان جهان است - برآورده
شدن آرزوهای فردی و اجتماعی
و اطمئنان قلی تازرا مسئلت می
نمایم.

در قسمت ارسال مواد فرهنگی
یعرض باید برسانیم که: خواست
شما را تحویل اداره «توزیع
نشرات» نمودیم، آنها نسبت
محدودیت امکانات از ارسال همه
مواد فرهنگی پوزش خواست.
البته برای همین یکمرتبه ارسال
یک یک شماره مجلات را متقبل
گردیدند. منتظر باشید.

عنقریب برایتان خواهد رسید.
انشاء الله

تحییات و تعظیمات صمیمی و
قلبی خود را اینجانب محمد
اسمعیل (هجران) با کمال
عاجزی به پیشکش کلمه «روشن
اسلام تقدیم میدارم.
حضور جناب محترم کارکنان
مدیریت مجله قیام حق و کارکنان
کمیته نشرنگی!

خنودم الحمد لله صحت دارم،
صحبتمندی شمان را آرزو دارم،
خداوند پیروزی دارین را نصیب
ماوشما گردد.

محترما! چون من
به سن بسیار کم از آغوش گرامی
مادر وطن جدایشدهام، شبها و
روزها را بیادش سپری می
نمایم، درین عالم بیگانه
(ایران) کس دیگر ندارم، از
شما بحیث یک استاد یک وطندار
و یک غمخور آرزو دارم که به
ادرس من یک اندازه مواد
فرهنگی را همراه (خداوند)
روان کیند، از قبیل مجله های
(شهید پیغم) قیام حق، جنتری
های کهن، ونو، مجله هجرت و
دیگر مود فرهنگی را ارسال کیند
با احترام.

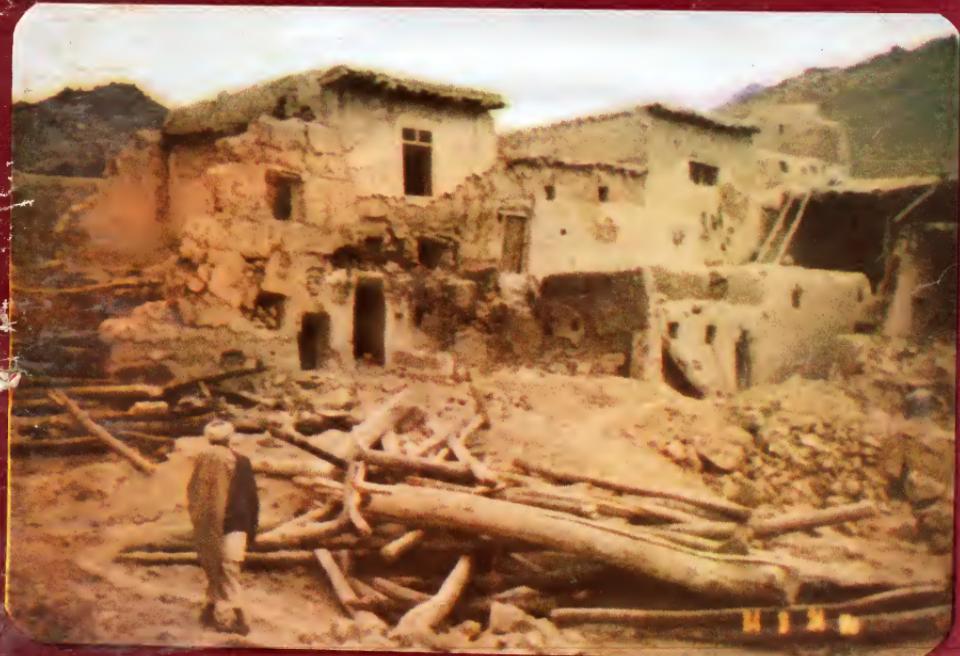
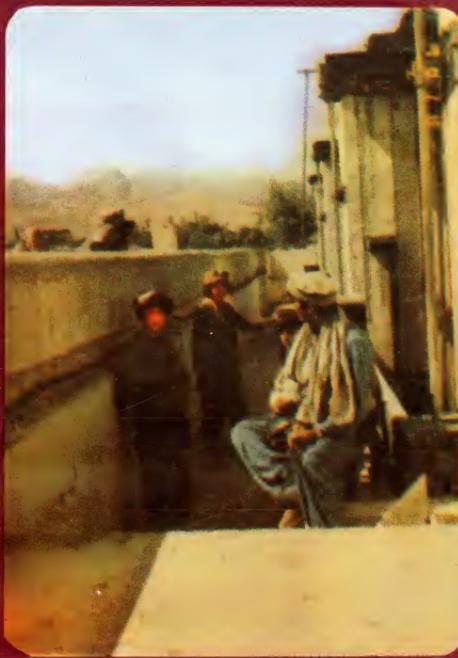
نبوی ارشاد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جاء رجل الى النبي ﷺ فقال ، الرجل يقاتل للمغمم ، والرجل يقاتل للذكر ، والرجل يقاتل ليري مكانه ، فمن في سبيل الله ؟ قال من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله .

ترجمه : یوسپی پیغمبر اکرم (علیه السلام) ته راغی وی ویل : یوسپی د ولعی لاسته راورو لپاره ، خوک د شهرت لپاره او خوک د خپلی میوان د بکاره کولو لپاره جنگ کوئی ، له دوی نه د کوم یوه جنگ د خدای (ج) لپاره دی ؟
نبی کریم (علیه السلام) و فرمایل ! یوازی او یوازی د هغه چا جنگ د خدای (ج) لپاره
دی چی د خدای (ج) د کلیمی د لوراوى لپاره جنگکیوی .

زموږ لیکنی پته	د ټکدون یه
د قیام حق مجلی مدریت .	به هیواد کی (۲۰۰) افغان
فرهنگکی کومبیته .	له هیواد بهر (۱۲) داره
د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد	شیخ میاشتنی (۶) داره
پوست بکس ۱۸۵ - پیښور - پاکستان .	دیوی گلپی یه (۲۳) افغان

است نقش اخلاق در جامعه که در زندگی بشری در صحنۀ عملی تجربه و امتحان شده.

روزی حضرت معاویه (رض) هشتاد هزار درهم را به حضرت عائشۀ در حالی بخشش فرمود که بی بی عائشۀ لباس کمپنیه به تن و روزه بدهن داشت. این بی بی ممتاز عالم نسوان در همان روز تمام پول را بین نیاز مدنان و محتاجان تقسیم کرد و هیچ چیز را باقی نگذاشت. کنیزش رو بطریقش نموده گفت: ای ما در مسلمانان! یک در هم را باید میگذاشتی تا گوشتی را جهت افطاری ات خریده می پزیدم: ام المؤمنین گفت ای دختر کم! اگر بیادم می آوردی این کار را انجام میدادم.

حقاً ذواتیکه از مکتب اسلام تربیه مکمل بگیرند در اثنای مشاهده احتیاج برادران مسلمان خویش احتیاج خویش را فراموش میکنند چنانچه حضرت عائشۀ ذریعه تربیه محمدی (ص) به این اوج تربیه اخلاقی عروج فرموده بود.

در عصر خلافت حضرت عمر فاروق (رض) قحطی شدیدی رخ داد، همان بود که قافله ای بزرگ مركب از هزار اشتريکه هر نوع مال و متعاع با خود همراه داشت

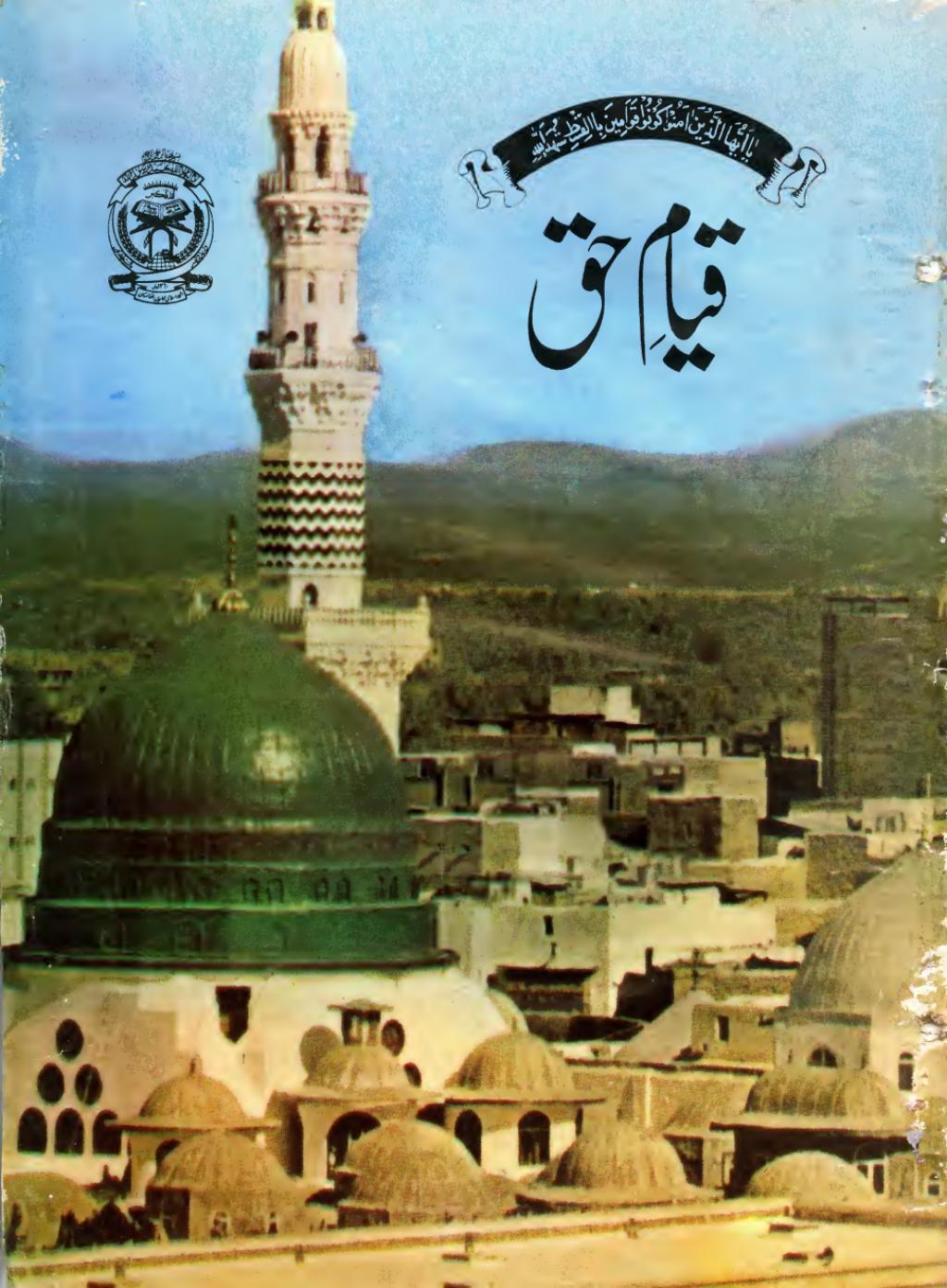
(رض) با خود تصمیم گرفت: گرچه تا کنون نتوانستم در خیر رسانی و ایثار و چشم پوشی از خود، میدان مسابقه را از ابوبکر صدیق (رض) ببرم، ولی امروز باید حتماً در کمک با این طبقه ناتوان و محتاج و درین میدان خیر رسانی و خدمت به مسلمانان از حضرت ابوبکر صدیق (رض) سبقت جویم، بهمین تصمیم جامعه ساز و نیت پاک بسوی خانه حرکت کرده همان بود که خداونه (ج) از تصمیم او به پیامبر خود الهام فرمود درین فرصت عمر فاروق (رض) کمک خود را به حضور پیامبر آورد، تقدیم کرد، پیامبر ازاو استبصارات نمود: به اولادت چقدر گذاشتی؟ گفت بهمین اندازه، یعنی نصف مال. پیامبر اسلام گفت: پهلویم بنشین. همان بود که حضرت ابوبکر صدیق (رض) کمک خود را به پیامبر آورد، تسلیم نمود. - پیامبر اسلام گفت: ای ابوبکر صدیق! بهم فامیلت بچه پیمانه گذاشتی؟ گفت به اولادم خدا و رسول را گذاشتم!! همان بود که حضرت عمر فاروق (رض) فکر کرد، بجای این شخصیت بزرگ عالم اسلام هر گز رسیده نمیتوانم و باید در برایرش تسامیم شوم. این امت - نتیجه تربیه مکتب اسلام و این

اخیه کان الله فی حاجته) کسیکه در رفع احتیاج برا در مسلمانش تلاش دارد و در معاونت او مساعی خود را - بخرج می دهد خداوند با او معاونت فرموده نیازمندی اش مرفوع می سازد. (من ستر مسلمان استره الله يوم القيمة) شخصیکه عیب مسلمان را پوشاند، خداوند روز قیامت عیب او را افشا نمیکند. (من فرج کربلا من کربلا فرج الله عنه کربلا من کربلا يوم القيمة) کسیکه تکلیف از تکالیف دنیا را از سر راه مسلمانان بردارد خداوند تکلیف روز قیامت را از روی او بر می دارد، درینگونه فرصت مفهوم آیه (و یوئ ثرون علی النفسهم و لوكان بهم خاصمه) بین مسلمانان با ذوق و شوق زائده الوصیفی که ختن ازان لذت هم میبرد رو به تزايد و استحکام می یا بدو مانند خلفای راشدین بر تقاضای نفس خود با میگذارد و از احتیاجات خوبیش اغماض نموده برفع احتیاجات دیگران با محبت و علاقه خاصی اقدام میورزد: چنانچه روزی تعدادی از فقراء حضور پیامبر اسلام آمده حالت فقر و فاقه ایشان آنحضرت را واداشت که در ضمن ایراد خطابه، یاران خود را به کمک ایشان دعوت نمایند همان بود که حضرت عمر فاروق

بِاللّٰهِ الَّّٰهُمَّ إِنَّمَا كُنْدُلْعَمِنَ بِالْكَلْمَهِمَهِ

قِيَامَه

الْهُى فِرْمَان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

واطِّيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تَرَحِّمُونَ

(آل عمران ١٢٢)

مِنْ يَطِعُ الرَّسُولَ فَقَدِ اطَّاعَ اللّٰهَ

وَمَا أَرْسَلْنَاكُمْ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(النّساء ٨٠)

(آل عمران ١٧٩ - ١٧٨)

صَدِقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ

ترجمه :

او د خدای او رسول اطاعت و کری چی رحم در باندی وشی

خوک چی د رسول اطاعت کوی ، لکه د خدای (جل جلاله) اطاعت بی
چی و کری .

اوته مو د تول عالم لهاره رحمت لیلی بی .

زه تاسی ته امانتکر رسول را لیل شوی بیم ، له خدای جل جلاله نه فویریوی او
زما اطاعت و کری .

او (دا محمد ﷺ) له خپل خان نو هوی نه نه غیریوی ، دا (قرآن) بی له هنی و حی
چی ده ته کیری ؟ نور خه ندی .

برهنهنی د مرور کائنان (متّه) روضه مبارکه وینی .